

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Bc. Daniel Štěch

**Současný vývoj krajní pravice a
protiimigračních hnutí v České republice**

Diplomová práce

Praha 2017

Autor práce: **Bc. Daniel Štěch**

Vedoucí práce: **Mgr. Jan Charvát, Ph.D.**

Rok obhajoby: 2017

Bibliografický záznam

ŠTĚCH, Daniel. *Současný vývoj krajní pravice a protiimigračních hnutí v České republice*. Praha, 2017. 130 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií. Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Charvát, Ph.D.

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá problematikou současné krajní pravice a protiimigračních hnutí. Je rozdělena do dvou částí. V první části popisují jednotlivé teoretické termíny věnující se základním pilířům krajní pravice a antiislamistické politiky, která provází monotematická protiimigrační hnutí. Druhá část je věnována konkrétním subjektům současné krajně pravicové a protiimigrační scény v České republice. Jmenovitě Národní demokracii, Dělnické straně sociální spravedlnosti, Czech Defence League, Islámu v ČR nechceme i se všemi nástupci a Úsvitu národní koalice. Na základě komparace jednotlivých případových studií a vymezených teoretických termínů, dospějí k výsledku, zda protiimigrační hnutí svými programy a činnostmi již patří mezi krajní pravici. Doplnující informaci představuje i rozbor vzájemných stahů a případné důvody vzájemné nespolupráce.

Abstract

The diploma thesis deals with the issue of the current extreme right parties and the anti-immigration movements. The thesis is divided into two parts. The first one describes important theoretical terms dealing with the fundamental pillars of the extreme right and anti-Islamist policy, which accompanies the monothematic anti-immigration movements. The second one is devoted to specific subjects of extreme right and anti-immigration scene in Czech Republic. Namely the Narodni demokracie, Delnicka strana socialni spravedlnosti, Czech Defence League, Islam v CR nechceme with all its successors and Usvit narodni koalice. The comparison of individual case studies based on the theoretical knowledge helps to answer the question whether or not the anti-immigration movements with its programs and activities belongs to extreme right.

Additional information is provided through an analysis of mutual withdrawals and a list of possible reasons for non-co-operation.

Klíčová slova

Antiimigrační hnutí, krajní pravice, Martin Konvička, Tomio Okamura, Národní demokracie, Islám v ČR nechceme, Dělnická strana sociální spravedlnosti, Úsvit národní koalice

Keywords

Anti-immigration movement, extreme right, Martin Konvicka, Tomio Okamura, Národní demokracie, Islám v ČR nechceme, Dělnická strana sociální spravedlnosti, Úsvit národní koalice

Rozsah práce: 213 989 znaků (včetně mezer)

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval/a samostatně a použil/a jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 16. května 2017

Bc. Daniel Štěch

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucímu své diplomové práce Mgr. Janu Charvátovi Ph.D. za cenné připomínky a odborné rady, které mi poskytl při psaní této diplomové práce.

Institut politologických studií

Teze diplomové práce

Předběžná náplň práce

Současný vývoj krajní pravice reaguje na aktuální situaci v Evropě a České republice. Migrační krize, která zasáhla Evropu a způsobila ochromení Evropské unie, s sebou přinesla nová témata a možnosti, jak se vymezit proti existujícímu systému. Politické strany a hnutí evropské radikální pravice stavící se proti menšinám a současnému systému, do svého repertoáru zařadily organizace zaměřené proti imigraci a islámu. Zmíněnému směru se v českém kontextu věnují nová uskupení vznikající pod záštitou obrany českých hodnot, práva a kultury. Hnutí Islám v ČR nechceme založené Martinem Konvičkou, se stalo jejich vlajkovou lodí. Dosavadní česká krajní pravice reprezentovaná především Národní demokracií a Dělnickou stranou sociální spravedlnosti se migračnímu tématu věnovala pouze okrajově. Nyní na vlně populismu nachází společný program, který je nejen spojuje, ale vytváří i vzájemnou rivalitu. Obsahem této diplomové práce by měla být komparace hnutí vedeného Martinem Konvičkou se zástupcem české krajní pravice v podobě Národní demokracie. Cílem práce je komparace hnutí Islám v ČR nechceme a dalších protiimigračních hnutí s jejich předchůdci v podobě Národní demokracie. Toto srovnání má za úkol zjistit v jakých okamžicích dochází k protínání programů a akcentovaných témat a kde naopak dochází k největšímu odchýlení. Záměrem je zjištění, zda se jedná o uskupení konkurující si svou blízkostí v rámci politické arény uvnitř českého prostředí. Neméně důležité je i zařazení protiimigračních hnutí do politického spektra a pomocí dostupných informací seznámit s jejich vznikem, programy, cíli a snahami ohledně budoucího směřování české politiky.

Zásady pro vypracování

V úvodu této práce se budu věnovat teoretickému rámci, ze kterého budu v dalších částech vycházet. Jedná se především o teoretické vymezení pojmů jako protiimigrační hnutí, politický radikalismus, krajní pravice, populismus, nacionalismus a další. V následující části se zaměřím na podrobný popis hnutí Islám v ČR nechceme a osobu zakladatele Martina Konvičky. Rozeberu vznik, program, cíle a budoucí vývoj a následně ho budu porovnávat se zástupcem české krajní pravice v podobě Národní demokracie. Věnovat se budu i technikám, které požívají k propagaci svých názorů s

využitím sociálních médií. Pomocí získaných informací pak následně potvrdím nebo vyvrátím mnou uvedené hypotézy. V diplomové práci se zaměřím na současná protiimigrační hnutí, jako nejnovější směr tematické orientace české krajní pravice. Konkrétněji bude cílit na hnutí Islám v ČR nechceme a osobu jejího zakladatele Martina Konvičky v porovnání s dosavadními stálicemi krajně pravicové oblasti v podobě Národní demokracie. Práce bude metodologicky zpracovávána kvalitativní komparativní metodou s deskriptivními prvky věnujícím se jednotlivým případovým studiím. Na základě tohoto srovnání se budu snažit určit, zda IVČRN patří mezi krajně pravicové strany. Případně se pokusím z dostupných informací určit, kam hnutí zařadit na politickém spektru stran v České republice.

Výzkumná otázka č. 1

Patří hnutí Islám v ČR nechceme svou rétorikou a vymezením se proti islámu nebo současné migrační krizi mezi uskupení patřící k české krajní pravici?

Výzkumná otázka č. 2

Je protiimigrační a antiislamistický postoj jedinou spojnicí mezi Národní demokracií a hnutím Islám v ČR nechceme nebo dochází k programové shodě i v jiných tématech?

Výzkumná otázka č. 3

Je hlavním důvodem nespolečné komparovaných subjektů antisystémový program Národní demokracie nebo jsou na vině především osobní spory v jejich vedení?

Hypotéza č. 1

Hnutí IVČRN se řadí mezi krajně pravicové strany především z důvodů xenofobně a rasisticky nastaveného programu vůči konkrétním náboženským skupinám.

Hypotéza č. 2

V otázce migrace a antiislamismu nachází mezi sebou subjekty jedinou shodu a i v takovém případě se liší formou navrhovaných řešení.

Hypotéza č. 3

Mezi důvody nespolupráce hnutí IVČRN a Národní demokracie patří odlišné programové vymezení i osobní spory vedení obou subjektů.

Seznam literatury

- DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005, 114 s. ISBN 80-725-1204-8.
- FIALA, Petr. Politický extremismus a radikalismus v České republice. Brno: Masarykova univerzita, 1998, 7- 16 s. ISBN 8021017988.
- HEYWOOD, Andrew. Politické ideologie. 4. vyd. Překlad Zdeněk Masopust. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008, 362 s. ISBN 978-807-3801-373.
- CHARVÁT, Jan. Současný politický extremismus a radikalismus. Vyd. 1. Praha: Portál, 2007, 183 s. ISBN 978-807-3670-986.
- MRVA, David. Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí. Rexter [online]. 2014, vol. 26, no. 2, pp. 1 - 19. [cit. 2015-05.19]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzihadistickeho-hnuti/2014/12/08/>.
- MUDDE, Cas. Populist radical right parties in Europe. Cambridge, UK New York: Cambridge University Press, 2007. ISBN 9780511341434.
- MUDDE, Cas. Racist extremism in Central and Eastern Europe. New York: Routledge, 2005. ISBN 9780415355940.
- RATAJ, Jan. Český nacionalismus a identita v konceptu současných krajně pravicových hnutí v České republice. In: Spory o dějiny. Sborník kritických textů, IV. Neudorflová, M.L. (ed.). Masarykův ústav AV ČR: Praha, 2003.
- SHANAÁH, Šádí. Jak se šíří nenávisť: Případ Islám v ČR nechceme. Respekt [online]. 8.8.2015, [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: <http://www.respekt.cz/politika/jak-se-siri-nenavist-pripad-islam-v-cr-nehceme>.
- SMOLÍK, Josef a Petra VEJVODOVÁ. Nové trendy české krajní pravice. Rexter [online]. 2013, vol. 11, no. 1, pp. 91- 116. [cit. 2015-05-19]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/nove-trendy-ceske-krajni-pravice/2013/05/04/>.

Obsah

Úvod	4
1 Teoretický rámec	6
1.1 Pojem extremismus	6
1.2 Politický radikalismus.....	8
1.3 Populismus.....	9
1.4 Nacionalismus.....	11
1.5 Krajiní pravice	12
1.5.1 Neofašismus a neonacismus	12
1.5.2 Populismus.....	14
1.6 Antiislamistická politika.....	16
1.6.1 Xenofobie.....	17
1.6.2 Rasismus	19
1.6.3 Islamofobie	20
2 Česká protiimigrační hnutí	24
2.1 Czech Defence League.....	30
2.1.1 Politický program.....	32
2.2 Islám v ČR nechceme.....	36
2.2.1 Politický program.....	40
2.2.2 Nástupnické subjekty	44
2.2.2.1 Blok proti islámu.....	44
2.2.2.2 Iniciativa Martina Konvičky	50
2.2.2.3 Alternativa pro Českou republiku 2017	52
2.2.2.4 7. republika	53
2.3 Úsvit – Národní koalice	54
2.3.1 Politický program.....	57
3 Česká krajiní pravice	65

3.1	<i>Národní demokracie</i>	66
3.1.1	Politický program.....	68
3.2	<i>Dělnická strana sociální spravedlnosti</i>	72
3.2.1	Politický program.....	75
4	Výsledek komparace srovnávaných subjektů	79
	Závěr	92
	Summary	96
	Použitá literatura	97
	Seznam příloh	114
	Přílohy	115

Seznam zkratek

APČ	Alternativa pro Česko
APČR	Alternativa pro Českou republiku
BPI	Blok proti islámu
CZDL	Czech Defence League
ČR	Česká republika
DS	Dělnická strana
DSSS	Dělnická strana sociální spravedlnosti
ECJM	European Counter-Jihad Movement
EDL	English Defence League
EU	Evropská unie
IMK	Iniciativa Martina Konvičky
IS	Islámský stát
IVČRN	Islám v České republice nechceme
JCU	Jihočeská univerzita
MVČR	Ministerstvo vnitra ČR
NATO	North Atlantic Treaty Organization
ND	Národní demokracie
NF	Národní fronta
PaS	Právo a Spravedlnost
PS	Poslanecká sněmovna
SPD	Svoboda a přímá demokracie
SPO	Strana práv občanů
SPR-RSČ	Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa
ÚPD	Úsvit přímé demokracie
Úsvit NK	Úsvit - Národní koalice
Úsvit s BPI	Úsvit s Blokem proti islámu

Úvod

Krajně pravicové spektrum se snaží reflektovat aktuální vývoj v Evropě a reaguje i na probíhající migrační krizi. Uskupení, která i dříve kritizovala imigraci, se snaží zaměřit větší pozornost na téma islámu. Zmíněná krize v roce 2015 dosáhla svého dosavadního vrcholu a v reakci na boje způsobené Islámským státem (IS) a dalšími aktéry konfliktu, odehrávajícího se v oblasti Blízkého východu a především Sýrii, Iráku a Libanonu, se daly do pohybu masy lidí. Do Evropy s sebou přinášejí mimo jiné i islámskou víru, jako svůj nejčastější druh náboženství. Stoupenci krajní pravice v České republice (ČR) reagují na nastalou situaci a snaží se zaměřit svou pozornost vůči nově vznikajícímu fenoménu. Současně vznikají nové subjekty, primárně orientované proti islámu a islámské migraci do Evropy. V rámci této diplomové práce se pokusím zmapovat současnou krajní pravici v České republice reprezentovanou Národní demokracií a Dělnickou stranou sociální spravedlnosti a porovnat jejich programy i činnost s nově vznikajícími monotematickými subjekty, profilujícími se jako protiimigrační hnutí. V podobě iniciativy Islám v ČR nechceme a jejími nástupnickými subjekty Czech Defence League, Blokem proti Islámu, Iniciativou Martina Konvičky, Alternativou pro Českou republiku 2017 a 7. republikou. Úsvitem přímé demokracie a jeho nástupnickými subjekty Úsvitem národní koalice či Svobodou a přímou demokracií. Velice důležité jsou i osoby lídrů, jmenovitě Martina Konvičky, Tomia Okamury, Miroslava Lidinského, Adama B. Bartoše a Tomáše Vandase, které mohou být příčinou fragmentace protiimigrační a krajně pravicové scény. Jedná se tedy o komparaci jednotlivých případových studií se snahou najít rozpory nebo spojnice mezi krajní pravici a hnutími zaměřenými proti imigraci. Struktura práce je rozdělena do dvou bloků, kdy se v první části věnuji vymezení teoretických pojmů a na jehož základě je postavena část druhá. V ní se věnuji popisu jednotlivých subjektů. Z důvodu častého mazání primárních zdrojů a zániku původních internetových stránek především monotematických subjektů, jsem nucen v diplomové práci využívat i sekundárních zdrojů, které ty původní stihly zaznamenat. K lepšímu charakterizování subjektů jsou využívány nejen oficiální programy a tematická zaměření, ale i komunikace na sociálních sítích, které mohou lépe pomoci pochopit skutečný profil zkoumaných subjektů a působení na pořádaných veřejných akcích. Výzkumné otázky a hypotézy byly oproti původním tezím diplomové práce rozšířeny, aby výsledná komparace mohla zahrnovat celé spektrum protiimigračních hnutí.

Výzkumná otázka č. 1

Patří hnutí Islám v ČR nechceme a ostatní protiimigrační subjekty svou rétorikou a vymezením se proti islámu nebo současné migrační krizi mezi česká krajně pravicová uskupení?

Výzkumná otázka č. 2

Je protiimigrační a antiislamistický postoj jedinou spojnicí mezi Národní demokracií a hnutím Islám v ČR nechceme nebo dochází k programové shodě i v jiných tématech?

Výzkumná otázka č. 3

Je hlavním důvodem nespolupráce komparovaných subjektů antisystémový program krajně pravicových stran nebo jsou na vině především osobní spory v jejich vedení?

Hypotéza č. 1

Hnutí IVČRN i ostatní protiimigrační hnutí se řadí mezi krajně pravicové strany především z důvodů xenofobně a rasisticky nastaveného programu vůči konkrétním náboženským skupinám.

Hypotéza č. 2

V otázce migrace a antiislamismu nachází mezi sebou subjekty jedinou shodu, a i v takovém případě se liší formou navrhovaných řešení.

Hypotéza č. 3

Mezi důvody nespolupráce protiimigračních hnutí s představiteli krajní pravice patří odlišné programové vymezení i osobní spory vedení jednotlivých subjektů.

1 Teoretický rámec

Teoretický rámec práce sestává z pojmů, na jejichž univerzální definici nenašla shodu ani akademická obec zabývající se obdobnou tematikou. Minimální rozdíly ve znění i obsahu jednotlivých pojmů znesnadňují jednoznačnou identifikaci skupin, stran a hnutí. Současná média a společnost nedokáže běžně rozlišit drobné nuance a vnáší do této problematiky spíše chaos. Z tohoto důvodu se pokusím představit v následujících kapitolách několik hlavních tezí, týkajících se jednotlivých pojmů, které mají nejčastější zastoupení v dosud napsané teorii.

1.1 Pojem extremismus

Hned v úvodu u prvního pojmu narážíme na problém nejednoznačnosti výkladu termínu extrémismus. Co si vlastně můžeme pod slovem extrém představit? Latinský překlad nám nabízí možnosti jako nejbzdálenější nebo nejkrajnější.¹ Tato slova ale bez znalosti kontextu nemají žádnou vypovídající hodnotu. V různých politických systémech bude extrémní názorový proud představovat pravděpodobně pokaždé někdo jiný. Navíc se nemusí jednat pouze o politické strany a hnutí, ale i o neregistrované názorové skupiny. Přestože se tedy jedná o pojem obsahově prázdný a libovolně aplikovatelný,² bude běžně chápán, jako pojem označující nejbzdálenější konce od středu pomyslné politické osy. Samotné ministerstvo vnitra dodnes používá svou definici extrémismu ve znění:

„Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance, a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku.

Mezi tyto principy patří:

- 1) *úcta k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 Ústavy),*
- 2) *svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát (čl. 1 Ústavy),*
- 3) *nezměnitelnost podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy),*
- 4) *svrchovanost lidu (čl. 2 Ústavy),*

¹ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 9. ISBN 8073670984.

² BARŠA, Pavel, FIALA, Petr (ed.). *Politický extremismus a radikalismus v České republice*. Brno: Masarykova univerzita, 1998. ISBN 80-210-1798-8.

- 5) *volná soutěž politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů (čl. 5 Ústavy),*
- 6) *ochrana menšin při rozhodování většiny (čl. 6 Ústavy),*
- 7) *svoboda a rovnost lidí v důstojnosti a právech, nezadatelnost, nezcizitelnost, nepromlčitelnost a nezrušitelnost základních práv a svobod bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního a sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení (čl. 1, čl. 3 Listiny základních práv a svobod).*

Extremistické postoje jsou způsobilé přejít v aktivity, které působí, ať již přímo nebo v dlouhodobém důsledku, destruktivně na stávající demokratický politicko - ekonomický systém, tj. snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým (totalitním nebo autoritářským režimem, diktaturou, anarchií). Tímto typem aktivit se zabývá Bezpečnostní informační služba na základě zákona č. 153/1994 Sb., dle § 5 písm. a)“.³

O dalším problému s užíváním slova extremismus hovoří i politolog Miroslav Mareš, který nebezpečí spatřuje v nadužívání tohoto pojmu masmédií a politiky, kteří podobným označením mohou cíleně poškozovat svou opozici.⁴ O tom, kdo spadá do extrémistických skupin, rozhoduje především vláda a ministerstvo, které vydává své vlastní každoroční zprávy, vyhodnocení a koncepce.⁵ Můžeme tedy termín chápat jako označení skupin, které se snaží bojovat proti současnému politickému systému s vidinou nahrazení ho svou alternativní verzí. Není ale definováno, proti komu má konkrétně bojovat, zda se jedná o totalitní nebo demokratický systém. Toto slovo se totiž může vyvíjet i v čase a co je dnes bráno za běžné, mohlo být před 50 lety extrémistické a naopak.⁶

³ MVČR. *Co je extrémismus* [online]. In: mvcr.cz. 25. listopadu 2010, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>

⁴ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. ISBN 80-86598-45-4.

⁵ MVČR. *Výroční zprávy o extremismu a strategii boje proti extrémismu* [online]. In: mvcr.cz. 26. září 2013, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>

⁶ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 9-12. ISBN 8073670984.

V této práci nás bude zajímat především pravicový extremismus, který podle Backese popírá rovnost lidí a tím vlastně popírá základní pilíř demokratického státu. Levicový extremismus naopak popisuje jako extrémní ideologii fixovanou na rovnost lidí. Pravicový extremismus je tedy v oblasti hierarchie společnosti nejen antitezí levicového extremismu, ale i liberální demokracie. Rovnost je v jejich vnímání v protikladu vyššího hodnocení vlastního národa, rasy či etnika.⁷ Je tedy nutné vyvarovat se zaměňování pojmů extremismus, jako globálního označení. Rozdíl spatřují někteří odborníci i v termínech „pravicový extremismus“ a „extrémní pravice“. Extrémní pravice označuje pozici, která je na ose blízko pravicovému pólu, ale nemusí se s pravicovým extremismem shodovat v mnoha bodech svého smýšlení.⁸

Vyplývá z toho, že extremismus a konkrétněji pravicový extremismus lze i přes heterogenitu jednotlivých hnutí označit za antidemokratický. Kdežto pojem extrémní, ve smyslu extrémního názoru nejde přesněji vymezit ani s ním blíže pracovat na základě široce akceptované teorie.⁹ Antidemokratičnost či antisystémovost vymezil přehledně Giovanni Capoccia. Za antisystémové subjekty jsou považovány z důvodů vymezování se proti základním hodnotám systému, ve kterém vznikly. Například se jedná o demokratické hodnoty v ČR. Dalšími znaky jsou populismus, ideologická otažitost od běžných etablovaných stran a nízký koaliční potenciál.¹⁰

1.2 Politický radikalismus

Radikalismus ve svém etymologickém základu znamená, v překladu z latinského radix, - „kořen“. I když se jedná pouze o osvětlení významu slov, lze v něm spatřit jasnou odlišnost od extrémismu. Radikalismus se snaží vnímat problematiku od její podstaty – kořenu. Média tyto dva termíny nejen zaměňují, ale často je používají i jako synonymum.¹¹ Podle Blackwella je radikalismus spíše než druh politického myšlení

⁷ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 22. ISBN 80-86598-45-4.

⁸ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 24. ISBN 80-86598-45-4.

⁹ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 25. ISBN 978-80-7325-307-3.

¹⁰ CAPOCCIA, Giovanni. *Anti-System Parties*. *Journal of Theoretical Politics* [online]. 2002, 14(1), 9-35 [cit. 2017-05-08]. DOI: 10.1177/095169280201400103. ISSN 0951-6298. Dostupné z: <http://users.ox.ac.uk/~ssfc0073/Writings%20pdf/Capoccia%20JTP%202002.pdf>

¹¹ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 10. ISBN 8073670984.

jakýsi postoj. Snaha podrobovat současný systém neustálé kritice a zpochybňovat aspekty, které nelze principálně ospravedlnit. Paradoxně označoval za největší radikály liberály nebo socialisty. Naopak konzervatismus, snažící se zachovat současný systém co nejvíce neměnný, označil jako protipól radikalismu.¹² Z této definice je patrné, že jistým vývojem prošel i tento termín. I zde je vymezení nutné zasadit do konkrétního času a konkrétního místa. V této práci budeme rozebírat současný český radikalismus. Ten je považován za určitý mezistupeň mezi extremismem a demokratickým středem,¹³ pohybující se stále ještě v mezích existujících zákonů. Velice často se radikálové vymezují proti stávajícímu establishmentu a zasazují se do úlohy ochránce některé skupiny. Nejčastěji používané jsou lid, národ nebo třída.¹⁴ Pravicový radikalismus pod sebe řadí většinou konzervativní, nacionalistické a autoritářské postoje. Velice často se jedná o protest proti současnému směřování nejen státu, ale i světa. Bývá v opozici k moderně, rychlé globalizaci, individuálním svobodám a pluralismu. Právě globalizace a politika multikulturalismu se pravicovému radikalismu stala trnem v oku a vymezují se i proti migraci, přistěhovalcům a lidem neevropského původu. Radikálové často nesouhlasí ani s mezinárodním spojením států a považují to za ztrátu suverenity. Zmíněný nacionalismus poukazuje i na snahu zachování národních států.¹⁵ K prosazování svých cílů radikálové častokrát užívají populistické rétoriky, jako nástroje k oslovení většího počtu lidí.¹⁶

1.3 Populismus

Populismus představuje mnohem více než předchozí termíny formu, jakým způsobem se snaží politici nebo vůdci hnutí zaujmout a získat voliče na svou stranu. Problém při vymezení tohoto termínu nastává již při snaze o překlad do jiných jazyků. Překladem se totiž v mnohých případech mění jeho význam i chápání. Politoložka Vladimíra Dvořáková uvádí: „*Překlady z různých jazyků do jazyků jiných v rozdílných kulturních*

¹² MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 32-33. ISBN 80-86598-45-4.

¹³ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 33. ISBN 80-86598-45-4.

¹⁴ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 27. ISBN 978-80-7325-307-3.

¹⁵ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 34. ISBN 80-86598-45-4.

¹⁶ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 27. ISBN 978-80-7325-307-3.

a historických kontextech přinášejí jeho velmi nesourodou interpretaci“.¹⁷ Při snaze získat si politickou moc je v rámci populismu využíváno demagogie, která staví na vymezení se „obyčejného člověka“ proti elitám. A to nejen elitám politickým, ale i v oblasti vzdělání, soukromého podnikání a kultury. Na složité problémy současnosti, u kterých je potřeba řešení hledat na základě komplexních znalostí a diskuze, dávají jednoduché a rychlé odpovědi. Nejedná se ale pouze o populismus pravicový, ten jako takový nemá politické ukotvení a je užíván v podobné míře zástupci krajní pravice i levice. Nežřídky kdy využijí populistické rétoriky v předvolebním období i etablované politické strany.¹⁸ Populistický politik se běžně pasuje do role mluvčího některé širší skupiny. Například se může jednat o celý národ¹⁹ a vybírá si proti sobě „obětní beránky“ v podobě cizinců, menšin a již zmíněného establishmentu.²⁰ Většina politologů nevnímá populismus jako plnohodnotnou ideologii, ale spíše jako prostředek vybírající si úzký okruh témat bez komplexního vidění společnosti. Josef Smolík zmiňuje tři hlavní opěrné body populismu v podobě: „1) *mobilizace politiky*, 2) *charismatické vůdcovství*, 3) *simplistní jazyk*.“²¹ A dále zmiňuje Canovanovy základní kameny populismu v podobě: „*antagonistického vztahu mezi „lidmi“ a „státem“*, *suverenity lidu (vox populi) a vnímání lidu jakožto homogenní jednotky*.“²² Suverenita lidu je myšlena ve snaze prosazení více prvků přímé demokracie, obligátně referenda o důležitých zákonech nebo rozhodnutích. Populisté nevnímají jednotlivce ani heterogenitu složek společnosti. Vidí ji jako masu schopnou vyjadřovat svou společnou vůli celého kolektivu.²³ Avšak s odlišným konceptem populismu přichází Cas Mudde. Vidí ho jako „*thin-centered*“ ideologii, vybírající si pouze určité aspekty ve společnosti.

¹⁷ DVOŘÁKOVÁ, Vladimíra. *Rozkládání státu*. Praha: Universum, 2012. str. 43. ISBN 978-80-242-3488-5.

¹⁸ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 35. ISBN 80-86598-45-4.

¹⁹ ČERNÝ, Petr. *Politický extremismus a právo*. Praha: Eurolex Bohemia, 2005. str. 44. ISBN 80-86861-86-4.

²⁰ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 35. ISBN 80-86598-45-4.

²¹ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 28-29. ISBN 978-80-7325-307-3.

²² SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 29. ISBN 978-80-7325-307-3.

²³ ABTS, Koen a Stefan RUMMENS. *Populism versus Democracy*. *Political Studies* [online]. 2007, 55(2), 405-424 [cit. 2017-01-06]. str. 408. DOI: 10.1111/j.1467-9248.2007.00657.x. ISSN 0032-3217. Dostupné z: <http://psx.sagepub.com/lookup/doi/10.1111/j.1467-9248.2007.00657.x>

Proto lze snadno propojit populismus s mnohými, ale i absolutně odlišnými ideologiemi.²⁴

1.4 Nacionalismus

Nacionalismus je myšlenkou provázející nejen krajně pravicové uskupení, přesto se v nejvyšší koncentraci vyskytuje právě u nich. I v rámci krajně pravicového spektra to ale neplatí stoprocentně. V kontextu této práce není podstatné zmiňovat celý historický vývoj tohoto fenoménu, přesto si určitý nástin, alespoň nedávného vývoje, neodpustím. Od 80. let 20. století došlo především ve východní Evropě k nárůstu nacionalismu. Příčinou toho byl rozpad východního bloku a vzniku států, jejichž obyvatelé byli mnohem více homogenní. V Československu si toho lze povšimnout především po roce 1989 a poté při jeho rozpadu na Česko a Slovensko. Tento nacionalismus nebyl představován svou agresivní formou, ale spíše se jednalo o sebeobraný nacionalismus, kdy měl sloužit jako vymezení vůči vnějšímu „nepříteli“ a glorifikování českého, potažmo československého národa. Krajní pravice využívá nacionalismu především pro jeho mobilizační potenciál. Mnoho současných uskupení se rádo odkazuje na prvorepublikové období, kdy se snaží navázat na působení tehdejší Národní ligy, Národní obce fašistické, části Československé národní demokracie a dalších.²⁵ Miroslav Mareš tyto strany a hnutí spojuje s několika tradicemi. Svatováclavskou, s autoritativními tendencemi v první a druhé československé republice, katolickou protireformní a kališnickou. Podstatný proud tvoří radikální národovectví, jenž je spojováno s odkazem prvorepublikové Vlajky.²⁶ Přestože mnoho hnutí, na něž se snaží současní nacionalisté navázat, bylo nějakým způsobem propojeno s fašismem, nelze tyto fenomény slučovat. Nacionalismus využívá mnoho ideologicky nevyhraněných a etablovaných stran či strany z krajně levicového politického spektra. Ve snaze o oslovení většího počtu voličů, se od fašismu a nacismu velice rychle distancují nebo se k němu alespoň otevřeně nehlásí.²⁷

²⁴ MUDDE, Cas. *The Populist Zeitgeist. Government and Opposition* [online]. 2004, 39(4), str. 544 [cit. 2017-01-24]. DOI: 10.1111/j.1477-7053.2004.00135.x. ISSN 0017-257x. Dostupné z: <http://doi.wiley.com/10.1111/j.1477-7053.2004.00135.x>

²⁵ BASTL, Martin. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011. Politologie (Grada). str. 197. ISBN 978-80-247-3797-3.

²⁶ MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno: Barrister & Principal, 2003. str. 177-179. ISBN 80-86598-45-4.

²⁷ BASTL, Martin. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011. Politologie (Grada). str. 199-200. ISBN 978-80-247-3797-3.

Nacionalismus u krajní pravice lze charakterizovat jako nacionálně konzervativní, národovecký, jenž zdůrazňuje tradici, národní zájmy a etnocentrismus s xenofobií. Stoupenci vyzívají k právu a pořádku, které si ale mnohdy vykládají poněkud svébytně a vágně. Kritiku zaměřují na nadnárodní koncepty, globalizaci a vládu politických elit. V souvislosti s tím se častokrát snaží prosadit posílení výkonné moci. Například změnu z parlamentní na prezidentskou republiku. Jako nástroje je využíváno jednoduchého a srozumitelného jazyka, k formulování rychlých a jednoduchých řešení.²⁸

1.5 Krajiní pravice

Samotná krajní pravice má mnoho podob a je potřeba ji rozdělit do samostatných částí. Samozřejmě je nutné zmínit první polovinu 20. století, kdy byla krajní pravice představována především fašismem a nacismem neboli nacionální socialismem. Mudde přináší dvě verze definice krajní pravice. Minimální (nacionalismus a nativismus) a maximální (nacionalismus odporující vnitřní heterogenitě, vnější exklusivita, státní a etnický nacionalismus). Dalšími doplňujícími znaky jsou xenofobie, antisemitismus, etnická homogenita, silný stát, militarismus, sociální šovinismus, revizionismus, důraz na právo a morálku.²⁹

1.5.1 Neofašismus a neonacismus

Oba proudy se v čase vyvíjely a pohlcovaly do sebe i jiné ideologie, přesto lze najít několik prvků, které jsou příznačné pro nacismus i fašismus.³⁰ Ve své podstatě se jednalo o potlačení racionalismu, pokroku, svobody a rovnosti. Na druhé straně politický aktivismus, byl zejména pro fašismus zcela zásadní.³¹ Politický aktivismus, nahrazující zaniklý omezený politický styl po Francouzské revoluci, vyzdvihoval čtyři základní body.

²⁸ DVOŘÁKOVÁ, Vladimíra. *Anatomie radikálních a krajně pravicových stran*. Listy – dvouměsíčník pro kulturu a dialog. 2006. roč. 36, č. 2, s. 43-46. Dostupné z: <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=062&clanek=020609>.

²⁹ MUDDE, Cas. *Populist Radical Right Parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press, 2007. 119-137. ISBN 9780511492037.

³⁰ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 32. ISBN 978-80-7325-307-3.

³¹ IGNAZI, Pietro. *Extreme right parties in Western Europe. Repr., expanded & updated*. Oxford: Oxford University Press, 2010. Comparative politics. Str. 20-22. ISBN 978-0-19-929159-5.

- 1) Společnost tmelí společný cíl v konkrétních ideologiích
- 2) Lidé svůj osud naplní pouze v rámci kolektivu, politika se tak dotýkala i těch, kteří o ní nejevili doposud zájem. Politika prostupovala prakticky každou činnost.
- 3) Existence národa je zprostředkována skrze moc, která se stává nástrojem vládnutí.
- 4) Definování státních hranic záleží prvotně na ideologii.

Takto definoval politický aktivismus v knize *Fašismus* Noel O'Sullivan. V rámci aktivismu dochází lidský život naplnění pouze tehdy, je-li oddán nějaké ideologii.³²

Pro lepší pochopení rozdělení krajní pravice v této práci je důležité alespoň okrajově zmínit fašistickou a nacistickou ideologii. Fašismus se staví proti myšlenkám liberální demokracie, zakládá si především na syndikalismu, šovinismu a totalitním státu. Základní jednotkou je zde stát, jenž zasahuje prakticky do všech částí života. Fašistická ideologie v sobě paradoxně spojuje myšlenku antimarxistického socialismu a expanzivního nacionalismu. Sloučení těchto dvou idejí je možné z důvodu odmítnutí ideologií liberalismu, marxismu a demokracie, které v sobě podle fašismu zosobňují materialismus. Základní pilíře jsou nacionalismus s prvky rasismu, antikomunismus a antidemokratismus. Avšak myšlenka antisemitismu není pro fašismus tak důležitá jako pro nacismus. Obě ideologie glorifikují historii, konkrétně středověk, a brojí proti neřízenému pokroku. Právě z tohoto důvodu byly nahrazeny politické strany ve fašistické Itálii korporativismem, jenž měl svůj předobraz v ceších. Ty slučovaly obyvatele podle zaměstnání a podobně měly fungovat i korporace v Itálii. Navíc měly určovat i ekonomické směřování státu, ale v praxi se jednalo, současně s parlamentem a fašistickou radou, pouze o loutkové instituce v rukou Mussoliniho. Nacistická ideologie je mnohem komplikovanější. Panují spory o to, zda se jedná o deviantní samostatný směr nebo jen do extrému dovedené myšlenky tehdejší doby. Ideologie nacismu staví na antikomunismu, antiliberalismu, antidemokratismu, rasismu a jeho konkrétní podoby - antisemitismu. Nacismus praktikuje útočnou zahraniční politiku a spojuje jí dalším vývojem dějin. Agrese vede ke střetu ras a vytvoření jedné nadřazené, která ostatní porazí. Nacismus mnohem více staví na okultismu a mýtech. V tomto ohledu se chová zcela iracionálně. Snaží se spojovat několik již dříve formulovaných myšlenek do

³² O'SULLIVAN, Noël. *Fašismus*. 2. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2002. Politika a společnost. str. 42-43. ISBN 80-7325-001-2.

jednoho celku. Slučuje konzervativní myšlenky i sociální revoluci. Z tohoto důvodu je často řazen i mezi ultralevici. Myšlenka sociální revoluce ale není slučitelná s velkokapitálem, na který se nacismus také orientoval. A přestože velkokapitál by indikoval orientaci na kapitalistický volný trh, v nacistickém Německu fungovalo spíše plánované hospodářství. Poněkud vágní vymezení ideologie bylo často v rozporu s aplikovanou praxí. Lze tedy rozdělit počáteční prvky na ty, které měly sloužit pouze k propagandě a na zásadní, od kterých Adolf Hitler neupustil do samotného konce. Mezi ně patřil expanzivní šovinismus a agresivní antisemitismus.

Obě ideologie ve svých základech tedy vychází z nacionalismu a antidemokratické „vláde pevné ruky“. Myšlenka rasismu je ústřední u obou, ale fašismus je spíše nacionalistický, kdežto nacismus považuje za ústřední rasu a mýtus.³³ Stoupenci krajně pravicových ideologií vzhlízejí vždy ke svému vůdci a zmíněná vláda pevné ruky je v jeho osobě zhmotněna. Vůdcovský princip je tak dalším společným znakem.³⁴

Definice krajní pravice velice dlouho po 2. světové válce čerpala z fašismu a jeho různých odnoží, jež specifikovaly hlavně národní a historické odlišnosti. V současných odborných pracích ale chybí dostatečně jednotící teorie, přijatelná pro většinu odborníků.³⁵ Samotný název „krajní pravice“ tak označuje ideově-politický rámec, sjednocující tyto politické strany do jedné skupiny. Cas Mudde tento rámec definuje jako ideologii, která musí naplňovat nacionalismus, xenofobii a pevnou vládu zákona udržujícího pořádek v rukou silného aktivního státu. Sociální systém státu musí být prospěšný pro vlastní národ a vlastní obyvatele.³⁶

1.5.2 Populismus

Krajně pravicový populismus tvoří podle Case Mudde tři základní pilíře. Jsou jimi nativismus, který předpokládá osídlení států výhradně původním obyvatelstvem,

³³ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 65-70. ISBN 8073670984.

³⁴ O'SULLIVAN, Noël. *Fašismus*. 2. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2002. Politika a společnost. str. 129. ISBN 80-7325-001-2.

³⁵ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 34. ISBN 978-80-7325-307-3.

³⁶ MUDDE, Cas. *The ideology of the extreme right*. Manchester ; New York: Manchester University Press, 2000. str. 169-176. ISBN 9780719057939.

autoritářství a populismus.³⁷ První pojem, nativismus, má za následek vytvoření dvou skupin – „my“ a „oni“. Tímto způsobem pak lze lépe odlišit své nepřátele a jedná se o spojení nacionalismu s xenofobií. Podle vlastních pravidel tak lze vymezit pojmy stát a národ a následně vyloučit část obyvatel nepatřící do skupiny „my“.³⁸

Na tomto základě vymezil Cas Mudde čtyři nepřátelské skupiny:

- 1) *Uvnitř státu a národu* – Zde se nejčastěji ocitají elity, které národ a stát zaprodaly vlastním sobeckým cílům nebo slouží zkorumpovaným stranám a médiím.
- 2) *Uvnitř státu a mimo národ* – Zosobněné etnickými menšinami. Ty mohou být definovány ze sociologického hlediska nejen rasou, ale i jazykem, původem, tradicí, kulturou, náboženstvím nebo historií.³⁹
- 3) *Mimo stát, ale uvnitř národu* – Tvořené dvěma skupinami. Emigrujících elit zrazujících svůj národ a skupinou příslušníků národa nucených žít v jiném státě. Na základě této skupiny je spekulováno o dostatečné rozloze státu, která by měla být ve skutečnosti mnohem větší. Oponenti bývají označováni za vlastizrádce či zbabělce.
- 4) *Mimo stát a národ* – Nepřátelé mohou být ze sousedních zemí nebo mimo státní hranice obecně. Vidí velmi negativně nadnárodní skupiny nebo organizace jako Evropská unie, NATO atd.⁴⁰

V ekonomických otázkách krajně pravicoví populisté prosazují formu protekcionismu. Toto je především specifikum postkomunistických států střední a východní Evropy, kde docházelo k transformaci ekonomiky ze státem řízené na tržní hospodářství. Jakýsi kompromis vidí v silném korporativistickém státě.⁴¹

³⁷ MUDDE, Cas. *Populist Radical Right Parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press, 2007. str. 22. ISBN 9780511492037.

³⁸ MUDDE, Cas. *Populist Radical Right Parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press, 2007. str. 64-78. ISBN 9780511492037.

³⁹ BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ, ed. *Etnické komunity*. Praha: FHS UK, Agora (Univerzita Karlova), 2011. str. 28. ISBN 978-808-7398-135.

⁴⁰ MUDDE, Cas. *Populist Radical Right Parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press, 2007. str. 65-78. ISBN 9780511492037.

⁴¹ MUDDE, Cas. *Populist Radical Right Parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press, 2007. 119-137. ISBN 9780511492037.

Krajně pravicový populisté se svými programovými body mohou protnout s programem neofašistických nebo neonacistických skupin. Protože se ale jedná o skupiny, které mají zájem o politickou činnost, snaží se od nich veřejně distancovat. Naproti tomu neofašisté a neonacisté o reálné zapojení do politiky nemívají většího zájmu. Pravicově populistická rétorika je atraktivní pro média a tato pozornost jim může přinést přízeň více voličů. Přesto se jedná o pohybování se na tenkém ledě. Ta stejná politika jim může totiž vynést označení extrémistů. I přes veřejné distancování se mnohdy nevyhýbají skryté spolupráci s členy radikálnější smýšlejících skupin a využívání jejich příznivců ke svým cílům.⁴²

1.6 Antiislamistická politika

Pravicový populisté se vymezují proti imigrantům, které se snaží vyčlenit ze společnosti. Označují je jako nepřizpůsobivé a jako důvod uvádějí odlišnou etnicitu a kulturu, ze které původně pocházejí. Jako důvody „boje“ proti imigraci uvádějí tato uskupení zvýšenou kriminalitu, nezaměstnanost a ohrožení původní místní kultury.⁴³ Na konci 20. století ale dochází k výrazné proměně. Pravicově populistické strany mění svou rétoriku a dochází upozadění etnicity, která je nově nahrazena civilizačními důvody. Antiimigrační politika různých uskupení nachází svou novou polohu v kritice islámu. Současná situace eskaluje s evropskou migrační krizí v roce 2015, kdy drtivá většina imigrantů přichází do Evropy z muslimských zemí Magrebu a Blízkého východu. Právě vysoký počet nově příchozích a jejich náboženství se stává opěrným bodem argumentů pravicových populistů, jenž v této migraci vidí ohrožení nejen české, ale i celé západní kultury. Paradoxně se odvolávají na obranu liberální demokracie a základních lidských práv a svobod. Argumentují jejich neuznáváním ze strany islámu a věřících nebo mluví o expanzivním chování muslimů jako celku. Pavel Barša označuje tuto proměnu jako „Novou xenofobii.“ Teroristické činy, jenž byly spáchány ve jméno Islámského státu jsou přisuzovány celému islámskému světu. Radikální islám je v argumentaci upozaděn či naopak považován za běžný projev islámské víry.⁴⁴

⁴² CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 72-74. ISBN 8073670984.

⁴³ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 72-73. ISBN 8073670984.

⁴⁴ BARŠA, Pavel. *Orientálcova vzpoura: (a další texty z let 2003-2011)*. Praha: Dokořán, 2011. Bod (Dokořán). str. 78. ISBN 978-80-7363-374-5.

1.6.1 Xenofobie

Xenofobie je důležitou součástí antiislamistické politiky. Jedná se o nepřátelství a nedůvěru ke všemu cizímu. Za „cizí“ mohou být považováni členové jiných národností, etnik, států ale i sociální skupiny. Nepřátelství v tomto případě není možné považovat za důvod, ale následek. Příčinou této agrese je především strach z neznámého. V historii měla xenofobie svou ochrannou funkci a sociobiologové její význam přirovnávají k imunitnímu systému lidského těla, jenž ho brání proti cizí nákaze. Xenofobie měla funkci bránit se možné újmě způsobené cizinci. Stejně jako populismus pracuje s konceptem rozlišení stran na „my“ a „oni“. Za „my“ je běžně považována skupina, která se v dané oblasti vyskytuje v delším časovém úseku. Ta je následně pokládána xenofoby za ty „pravé“. Ostatní skupiny jsou odlišné a nezáleží zcela na konkrétní podobě. Odlišnost lze odvozovat z fyzických znaků, ale i od kulturních rozdílů.⁴⁵ V kontextu protiislamsky zaměřených skupin je ale možné vidět potlačení xenofobie vůči některým skupinám, například homosexuálům a naopak je pod záštitou liberálně demokratických hodnot bránit.⁴⁶

Andrej Gjuríč neoznačuje xenofobii za chybnou. Za společensky nebezpečnou považuje „xenoagresi“, která nastane při situaci tří splněných kroků. Vymezení na dvě skupiny „my“ a „oni“ nepředstavuje ve svém jádru špatné rozdělení, nebezpečí nastává při změně na „my“ proti „oni“. Druhý krok je generalizace skupiny. Na základě jednotlivých případů se dané chování připisuje celé skupině a současně s tím dochází i jejímu odsuzování a předpojatosti následující kolektivní vinou. Poslední krok je ideologizace, jenž toto chování nejen ospravedlňuje, ale dodává mu i patřičné váhy ve společnosti. Nejhorší scénář nastává při překlenutí ospravedlňování xenofobního jednání, ve vyzdvihování, jako čehosi správného a důležitého.⁴⁷ Definování cizince nebo nepřátel ale není zcela jednoduché. Ona zmíněná sociální skupina může být i vně státu a běžně se jedná o menšiny ať už etnické nebo náboženské. Příčiny, jenž vedou ke xenofobie rozděluje Claire Wallace do několika skupin.

- 1) *Migrace* – a následné reakce na její nárůst.

⁴⁵ BURJANEK, Aleš. *Xenofobie po česku: jak si stojíme mezi Evropany?* Sborník prací Fakulty sociálních studií, Brno: Masarykova univerzita v Brno, 2001, roč. 2001, č. 6, str. 74. ISSN 1212-365X.

⁴⁶ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 24. ISBN 978-80-7325-397-4.

⁴⁷ GJURIČ A.. *Xenofobie – několik subjektivních úvah*. In Žantovský P. Česká xenofobie. Praha, Votobia. 1998. str. 42. ISBN 80-7220-044-5.

- 2) *Socio-ekonomická změna* – například zvýšení nezaměstnanosti.
- 3) *Sociální struktura* – role věku a vzdělání.
- 4) *Globalizace* – zosobněná v nadnárodních organizacích a postupné ztrátě kulturní identity.
- 5) *Nacionalismus*
- 6) *Pravicová hnutí* – v jejichž rámci se formuluje obraz cizinců jako hrozby.
- 7) *Nejistota* – převážně v obdobích překotných změn, krizí a s nimi související pocit nejistoty.

Autorka upozorňuje, že rozdíl mezi xenofobií a rasismem bývá nepatrný a velice lehce překonatelný.⁴⁸

Jiný odborník, Andreas Wimmer, zachází ještě dále a při snaze vysvětlit jev xenofobie současně připojuje i vysvětlení rasismu. Autor formuluje čtyři modely a zahrnuje oba fenomény současně na základě starších empirických prací. Svou teorii pojímá z mnohem širšího hlediska a uvádí tyto čtyři typy: *Teorii racionální volby*, podle níž majorita uvažuje zcela racionálně, pokud se obává konkurence v podobě menšiny na pracovním a bytovém trhu. *Teorie modelu funkcionalismu* hovoří o konfliktech majority s menšinou na základě kulturních rozdílů a neschopnosti některých menšin bezproblémově se integrovat. Jako třetí model uvádí *teorii diskurzu*, podle které mocenské skupiny ve státě určují diskurz a na jeho základě vzniká tzv. „nálepkování“ určitých skupin. Následně dávají za příčinu přítomnosti cizích etnik problémy sociální, politické a ekonomické. Čtvrtý model označuje jako fenomenologii. Ta xenofobii chápe jako reakci na neustále se cyklicky opakované krize. Jako příklad uvádí selhání sociálního státu. Funkce xenofobie a rasismu, na základě této teorie, představuje obranný mechanismus pro obnovení rozkládající se národní identity.⁴⁹

⁴⁸ WALLACE, C. *Xenophobia in Transition: Austria and Eastern Europe Compared*. Viena: Institute for Advanced Studies: Research Report, 1999. str. 4-9.

⁴⁹ WIMMER, Andreas. *Explaining xenophobia and racism: A critical review of current research approaches*. *Ethnic and Racial Studies* [online]. 1997, 20(1), 17-41 [cit. 2017-02-02]. DOI: 10.1080/01419870.1997.9993946. ISSN 0141-9870. Dostupné z: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01419870.1997.9993946>

1.6.2 Rasismus

Na rozdíl od rasismu, s xenofobií je možné se setkat i velice hluboko v dějinách lidstva. Myšlenky biologického rasismu se poprvé objevují na počátku 19. století a představují ideologii, podle které je člověk determinován svou etnickou skupinou. Její vlastnosti jsou vrozené a neměnné a na základě této myšlenky jsou jednotlivé rasy řazeny hierarchicky. Důležitým faktorem je zde biologický předpoklad. Je totiž možné se v historii setkat s příklady rasismu, kde rasa představovala sociální statut, ale nebylo počítáno s biologickou stránkou. Vývoj evropského rasismu jde ruku v ruce s antisemitismem. U obou příkladů byl základ náboženský, ale později přešel ve svou biologickou formu. Joseph Arthur comte de Gobineau ve svém díle *Esej o nerovnosti lidských ras* interpretoval myšlenku příčiny rozpadu starověkých civilizací z důvodu míšení krve nižších a vyšších ras, a tím došlo k jejich degeneraci a rozvratu. Jednalo se o dílo „vědeckého“ rasismu postaveného na znalostech tehdejší antropologie. V tomto období přicházelo více autorů se svými myšlenkami o nižších a nadřazených rasách, ale bylo zcela běžné, že jejich obsah se mnohdy lišil v zásadních principech nebo si zcela odporoval. Na základě pseudovědeckých měření a zneužití starších vědeckých teorií vznikaly další, takzvané teorie rasismu, jejichž obsahem byla snaha očistění krve, a tím zabránit rozvratu civilizace. Přelom nastal při vzniku teorie sociálního darwinismu, která operuje s ideou přirozeného výběru. Adolf Hitler se inspiroval podobnými teoriemi a později se staly stavebním kamenem ideologie nacismu.⁵⁰

Současný rasismus v této podobě setrvává v Evropě i nyní, avšak v mnohem menší míře. Idea nadřazenosti bělošského obyvatelstva na základě biologických předpokladů je jeho nejčastější formou. S ohledem na diskreditaci nacismu jako relevantní politické ideologie se jeho stoupenci snaží přijít s novými druhy rasismu. Jako příklad je možné uvést kulturní rasismus, snažící se prokázat provázání etnika s kulturou. Tvrdí, že lidé pocházející z jiné kultury se nedokáží integrovat do odlišné evropské společnosti. Dostává se tak do sporu s politikou multikulturalismu, která integraci cizích etnik a kultur vidí nejen jako možnou, ale i obohacující. Kulturní rasisté využívají labelování etnik pomocí negativních vlastností a napomáhají tak utváření stereotypů a generalizaci. V Česku je běžný příklad v Romech coby zlodějích nebo lakomých židech. I termín rasismus a označení za rasistu může mít diskvalifikační potenciál v případě snahy

⁵⁰ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 51-56. ISBN 8073670984.

ucházet se o veřejné funkce. Aby se tomuto negativně chápanému označení vyhnuli, používají současní rasisté i termínu racialismus. Ústřední myšlenka je postavena na rozdílnosti mezi rasami, které nelze překonat ani ignorovat a ve snaze o zachování kulturních odlišností vyžaduje bezpodmínečnou rasovou segregaci.⁵¹

1.6.3 Islamofobie

Neboli podle Pavla Barši „nová xenofobie“, představuje nový druh polarizace společnosti. Vzrůstající migrace muslimů do Evropy vzbuzuje stále větší nevoli u obyvatel a stává se tak relevantním tématem politických stran a subjektů. Toho mnohé využívají a staví svou politiku především na odporu vůči islámu. Teolog Ivan O. Štampach považuje termín islamofobie za chybný, protože fobie je medicínský pojem. Navrhuje tedy proto jako lepší označení antiislamismus.⁵² Avšak tento termín mající ve svém základu slovo islamismus může skýtat chybný výklad. Islamismus je totiž pojem, označují politické prosazování islámu, ale i synonymum pro radikální islám.⁵³ Z tohoto důvodu považují pojem islamofobie za přijatelnější a poskytující méně možných výkladů. K definici pojmu napomohla britská studie *Islamophobia a challenge for us all* z *The Runnymede Trust*, jenž se snaží o jeho konceptualizaci a definici jako neopodstatněného nepřátelství vůči islámu.⁵⁴ Jeho autoři popsali základní body rozdílů mezi otevřeným a uzavřeným (prakticky islamofobním) přístupem k islámu a zpracovali ho v následujícím podobě:

- 1) Uzavřený pohled považuje islám za monolitický blok, jenž je statický a neschopný reagovat na novou realitu. Izolovaný od ostatních kultur, nemající na ně žádný vliv a současně nepřebírající odlišné kulturní vlivy. Rozchází se i ve společných cílech a zásadních hodnotách. Z toho důvodu je islám brán jako podřadný a odporující pilířům západní kultury. Ke svému šíření využívá agrese a zastrašování pomocí terorismu. Je také považován za hlavní příčinu

⁵¹ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál, 2007. str. 59-60. ISBN 8073670984.

⁵² ŠTAMPACH, Ivan. *Islamofobie, či antiislamismus*. Dingir, 18 (4), 2015. str. 110-111. Dostupné z: <http://ivan-stampach.blogger.cz/Duch-a-soucasnost/Islamofobie-ci-antiislamismus>

⁵³ MAREŠ, Miroslav. *Islamismus jako bezpečnostní hrozba pro Českou republiku*. Vojenské rozhledy, Praha: Ministerstvo obrany České republiky -OKP, 2011, roč. 20 (52), č. 4, s. 118-119. ISSN 1210-3292.

⁵⁴ CONWAY, Gordon. *Islamophobia: a challenge for us all ; Report of the Runnymede Trust Commission on British Muslims and Islamophobia*. London: Runnymede Trust, 1997. str. 4. ISBN 0902397982.

budoucího střetu civilizací. Uzavřený pohled považuje islám za politickou ideologii a spojuje s tím manipulaci pro vyšší cíle. Kritika Západu ze strany představitelů islámu je kategoricky odmítána. Označení islámu jako nepřátel je bráno jako ospravedlňující pro plán segregovat a vyloučit muslimy z většinové společnosti. Takové chování je obhajované jako zcela přirozené a správné.

- 2) Oproti tomu otevřený pohled na islám ho vidí jako pokrokový a obsahující různé frakce, které jsou zdrojem rozdílů. Navíc považují islám za náboženství procházející neustálým vývojem. Popisuje ho jako kulturu přejímající jiné kulturní vlivy a obohacující ostatní. Nevidí ho osamoceně ale jako soubor mnoha náboženství a kultur. Přestože představuje zcela odlišný pohled, není brán jako podřadný, ale rovnocenný. Není brán za nepřítele, ale partnera, jenž společným úsilím pomáhá řešit globální problémy. Na rozdíl od uzavřeného pohledu není považován za politickou ideologii, ale pouze jako víra. Výtky ze strany západu jsou reflektovány a diskutovány a i nesouhlasné názory nejsou brány jako překážka snaze zmenšit diskriminaci a ostrakizování muslimů z majoritní části společnosti. A přestože je relevantní kritický pohled vhodný pro diskuzi, i ten musí být podrobován kritice, pokud je považován za neférový a nepřesný.⁵⁵

Islamofobie se projevuje různými způsoby podle jednotlivých politických ideologií. Každá má své odlišné postoje, na nichž zakládá své nepřátelské chování vůči islámu.⁵⁶ Achim Bühl ve své knize *Islamfeindlichkeit in Deutschland: Ursprünge, Akteure, Stereotype* určil osm politických proudů a rozdělil je do následujícího schématu, jenž v češtině zpracoval Miroslav Mareš v této podobě:

- 1) *Pravicově populistický elitářský rasismus – biologický rasismus, eugenika, dystopický diskurz v obyvatelstvu, genetický determinismus.*
- 2) *Ortodoxní feminismus – orientalismus, „harémizace“ muslimských žen, „osvobozenecký mýtus“ kolonialismus, postkoloniální misionářství.*

⁵⁵ CONWAY, Gordon. *Islamophobia: a challenge for us all ; Report of the Runnymede Trust Commission on British Muslims and Islamophobia*. London: Runnymede Trust, 1997. str. 5. ISBN 0902397982.

⁵⁶ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 11-12. ISBN 978-80-7325-397-4.

- 3) *Osvícenský fundamentalismus – Neslučitelnost modernity a islámu, islám jako „ohrožení moderny“, neslučitelnost islámu a lidských práv, islám jako náboženství „ne-osvícených“.*
- 4) *Muslimské renegátství – De-socializace multifaktorových skutečností, de-historizace kultur, naturalizace náboženství, islám jako moloch který může za vše.*
- 5) *Neokulturalismus – Etnocentrismus, kultura jako ekvivalent rasy, statická fixace kultury, západní pocit nadřazenosti.*
- 6) *Křesťanský fundamentalismus – Islám jako heretické náboženství, islám jako násilné náboženství (Mise meče), muslimové jako objekty mise*
- 7) *Neopravicový radikalismus – Transfer antisemitských topoi, světové spiknutí islámu, muslimové jako cizopasníci.*
- 8) *Mediální inscenace – Islám a teorismus, konflikt a násilí jsou dány na stejnou úroveň, islám a islámský fundamentalismus jsou dávány na roveň.⁵⁷*

Kritici islámu jako jeden ze svých argumentů uvádí, že prakticky zastupují liberální demokracii a bojuje proti islámu, jenž její hodnoty popírá. Liberální demokracie se utvářela na základě historického vývoje, vzájemným působením náboženství a nově vznikajících teorií politické filozofie. V Evropském prostoru se jednalo především o syntézu křesťanských, liberálních a socialistických myšlenek. Tento vývoj dospěl k rozuzlení v podobě sekularizace států, kde náboženství může plnit funkci podporovatele liberálních hodnot, ale nikoliv vytvářet doktríny, které jakýmkoliv způsobem vynucují přijmout své vlastní autoritativní přesvědčení. Doktríny snažící se o ústavní změnu vytvořením tzv. vynutitelných pravidel, jsou v takovém případě označeny za „nerozumné“ a jejich odsunutí mimo veřejný prostor lze považovat za snahu o prohloubení liberálních hodnot ve společnosti. V tomto bodě je možné vidět podstatu antiislamistické politiky reprezentovanou některými subjekty. Přestože je z teoretického hlediska nesmyslné chápat islám jako homogenní náboženství mající pouze jediný výkladový proud, kritici jej vidí jako onu „nerozumnou“ doktrínu neschopnou existovat v rámci Evropy a respektovat liberální hodnoty tolerance k jiným skupinám obyvatel i odlišným náboženstvím. Současně zaznívá obava ze snahy o prosazení politického islámu a následné aplikace islámského práva Šaría do právních

⁵⁷ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 12. ISBN 978-80-7325-397-4.

norem státu. Zastánci podobné kritiky si ale neuvědomují, v jakém antagonistickém vztahu se jejich názor nachází vůči stejným liberálním hodnotám. Jestliže přinášejí požadavek v podobě globálního zákazu islámu nebo jeho vnějších projevů, dostávají se do totožné polohy jako objekt jejich kritiky. Jak je možné respektovat a dodržovat základní hodnoty liberální demokracie a současně se snažit prosadit plošné vyloučení islámu nebo jiného náboženství ze společnosti? Kritika náboženství do veřejného prostoru patří a je legitimním názorem, jenž nemusí mít žádné spojení se snahou o potlačení svobod. Jedná se ale o velice tenký led a interpreti se musí mít na pozoru, aby při snaze bránit liberální demokracii sami nepřekročili její hranici.⁵⁸

⁵⁸ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 20-27. ISBN 978-80-7325-397-4.

2 Česká protiimigrační hnutí

Nejsilnějšími a často nejhlasitějšími kritiky imigrace na území České republiky byla od 90. let 20. století krajně pravicová uskupení. Ministerstvo vnitra se neobává některé z nich označit za militantní neonacisty. Slovo militantní je chápáno jako druh aktivismu, v němž převládá mobilizace za účelem násilí a využívá bojovně laděné rétoriky.⁵⁹ Militantní neonacisté působili ve svých vlastních organizacích typu Národní odpor a Svobodná mládež, nebo se snažili skrytě působit i v etablovaných demokratických stranách. V největším počtu působili na úrovni komunální politiky, ale jejich vliv je v současné době minimální. Členové první skupiny navíc běžně podporují i jiná krajně pravicová uskupení, mající politické ambice a snažící se prosadit i na celonárodní úrovni. Jako příklad je možné uvést Dělnickou stranu sociální demokracie nebo Národní demokracii. Před uprchlickou krizí byla protiimigrační politika spíše okrajovou záležitostí, ale v současnosti nahrazuje obligátní romskou a antisemitskou politiku. V tomto momentu dochází k jednomu z mnoha schizofrenních situací. Neonacisté mezi sebou mají běžně pro-islámsky orientované členy, kteří našli společnou řeč s muslimy v problematice antisemitismu.⁶⁰ Romská ani židovská problematika ale tímto způsobem nebyla vytlačena. Z hlediska imigrace jsou Romové kritizováni za přesuny mezi jednotlivými státy a židům je dávana za vinu multikulturní politika, jenž má být v budoucnosti důvodem destrukce celé Evropy. Protiimigrační rétorika ze strany krajní pravice do sebe absorbovala nejen ústřední motivy rasismu, ale i kritizovaného multikulturalismu. Z tohoto důvodu představuje hlavního nepřítele národa Evropská unie, jenž brání levicové a multikulturní myšlenky a je ovládána „židozednářským“ společenstvím.⁶²

V oblasti imigrace je hojně využíván strategický koncept s názvem „Pevnost Evropa“. Je důležité zmínit, že v současnosti není využíván pouze krajně pravicovými subjekty.⁶³ S oblibou ho zmiňují především strany populistické, protiimigrační a představitelé

⁵⁹ MAREŠ, Miroslav. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno: Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky – Odbor bezpečnostní politiky, 2011. str. 3

⁶⁰ MAREŠ, Miroslav. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno: Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky – Odbor bezpečnostní politiky, 2011. str. 5-6.

⁶¹ Tento jev se projevuje například podporou Palestiny v případě snah o uznání ze strany VS OSN nebo veřejnou podporou Bašira Asada v syrském konfliktu.

⁶² MAREŠ, Miroslav. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno: Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky – Odbor bezpečnostní politiky, 2011. str. 10-12.

⁶³ V minulosti byl zmiňován v problematice migrace do jednotlivých národních států i celé EU například Angelou Merkelovou nebo Silviem Berlusconiem.

národovecké krajní pravice. Tento termín není v historickém kontextu zcela novým. Prošel třemi etapami, které mají svůj počátek v období II. světové války a pracovala s ním především nacistická propaganda. Mělo se jednat o území obsazené německými vojsky. Podruhé bylo použito termínu „Pevnost Evropa“ při diskuzích mezi členskými státy Evropské unie na přelomu 80. a 90. let 20. století v souvislosti s ilegální imigrací do Schengenského prostoru. Poslední etapou je používání termínu stranami, jež vyjadřují své protiimigrační postoje. Patří mezi ně především populisté a krajní pravice.⁶⁴ Mezinárodní spolupráce takto zaměřených subjektů zaznamenala pokus ze strany německého hnutí Pegida, avšak nenaplnění nastalo při snaze najít společné cíle. Podoby imigrační vlny například v Německu a České republice jsou odlišné a vyvolávají různé odezvy u svých obyvatel. Často naráží na problém užší mezinárodní spolupráce v podobě vytvoření jakési internacionály, protože velké množství aktérů má nacionalistický charakter, který podobným záměrům brání. Rozdrobenost ale není neobvyklým jevem pouze v mezinárodním měřítku. Jednotlivá hnutí mají problém spolupracovat i na domácí půdě, kdy jim brání rozepře mezi lídry, kteří nejsou schopni akceptovat jinou, než vedoucí úlohu.⁶⁵

„Pevnost Evropa“ v současné poslední etapě má několik rovin.

1. *demografická rovina*, na jejímž základě se operuje s myšlenkou postupného ubývání původního bílého obyvatelstva a obavy z jeho nahrazení imigranty s vyšší porodností.
2. *Socio-ekonomická rovina* pojednává o problémové integraci imigrantů, vytváření ghatt a no-go zón. Problém asimilace je také příčinnou následného parazitického jednání v podobě zneužívání sociálních dávek.
3. *Kulturní rovina* v sobě implementuje dílo Samuela P. Huntingtona - *Střet civilizací*. Jedná se z pohledu protiimigračních hnutí o zásadní problém, kdy jako příklad uvádějí neschopnost integrovat se do většinové společnosti a přijmout evropské kulturní vzorce za své. Zahrnuta jsou i náboženství, která nepatří do evropského prostoru. Přestože v současnosti Česká republika patří mezi nejvíce ateistické země, je uváděno křesťanství a jeho tradice za ohrožené. V rámci

⁶⁴ MAREŠ, Miroslav. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno: Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky – Odbor bezpečnostní politiky, 2011. str. 25-26.

⁶⁵ PEHE, Jiří. *Protiimigrační internacionála Pegidy*. Právo, 6.2.2016. Dostupné z: <http://www.pehe.cz/Members/redaktor/protiimigracni-internacionala-pegidy>

kulturní roviny je Evropa chápána jako jednotná bílá společnost s homogenní „západní“ kulturou, která je trvalá a neměnná.

4. *Bezpečnostní rovina* řeší problematiku ilegální imigrace a nedostatečných opatření, které by situaci řešily. Nejen ilegální imigraci je poté přičítána zvýšená kriminalita a možnost teroristického útoku. Za viníky této situace jsou označováni lídři Evropské unie a politika multikulturalismu. V otázce humanitární pomoci do zemí zasaženými válečnými konflikty se od sebe svými názory liší někteří kritici islámu z protiimigračních uskupení a krajní pravice. Zástupci protiimigračních hnutí nevidí na humanitární pomoci v místě konfliktu nic špatného a tato cesta je pro ně přijatelná, zástupci krajní pravice obviňují humanitární pomoc ze zvyšování imigrace.
5. *Politická rovina* se snaží bojovat proti politickému zastoupení menšin. Argumentace je postavena na premise historických národů v Evropě, jenž mají evropské hodnoty, a proto mohou mít možnost se politicky angažovat. Pokud by se imigranti měli podílet na politice národních států nebo Evropy jako celku, vedlo by to k jejich destrukci.
6. *Lidskoprávní rovina* je zosobněna střetem názorů krajní pravice a neziskovými nevládními organizace, často reprezentovanými levicově smýšlející mládeží. Podle konceptu imigranti pouze zneužívají lidských práv pro svůj parazitický způsob života. Jejich levicový oponenti mají zcela opačný názor a evropskou imigrační politiku považují za xenofobní. Stejným způsobem nahlíží i na imigrační politiky jednotlivých národních států.⁶⁶

Uprchlická krize a příliv převážně muslimských imigrantů do Evropy ale změnilo společenské vnímání imigrace. Vývoj českého antiislamismu by se dal rozdělit do tří bloků. První a nejdelší období má své kořeny hluboko v historii a jeho počátek lze datovat do 16. století, kdy Evropou zmítaly konflikty s osmanskými Turky. Snahy potlačovat muslimskou komunitu na českém území pokračovaly kontinuálně až do prvorepublikového období charakteristického odmítáním registrovat muslimské obce. Jejich žádosti byly vyslyšeny až v období Protektorátu Čechy a Morava. Právě toto období bylo pravděpodobně příčinnou restriktivního chování vůči islámu po roce 1945. Převážně z důvodů obvinění z kolaborace. Až do 90. let 20. století měl antiislámský

⁶⁶ MAREŠ, Miroslav. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno: Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky – Odbor bezpečnostní politiky, 2011. str. 27-29.

postoj konkrétní pojitko v podobě režimu. Jakákoliv protiislámská politika byla uskutečňována samotným režimem nebo režimně konformními silami.⁶⁷

90. léta zaznamenala změnu v podobě možnosti registrování nových uskupení. Nyní převzala antiislámskou politiku krajně pravicová scéna. Nejvýraznějšími představiteli se stali čeští neofašisté z Vlastenecké fronty a Hnutí národního sjednocení, kteří jako příčinu islámské imigrace viděli „židovské spiknutí“.⁶⁸ Po 11. září 2001 se proti islámu začínají vymezovat i další hnutí a strany z jiného, než krajně pravicového politického spektra. Jednalo se především o konzervativní síly a populisty. Jejich politika akcentuje v jisté míře kritiku islámu. Jedná se ale především o reflektování společenských nálad a podle toho sílení či oslabování podobné rétoriky. Protiislámská politika je stále pouze jedním z mnoha témat, kterým se věnují.

Poslední období začíná před rokem 2010 a je charakteristické vznikem monotematických uskupení zaměřených na protiislámskou politiku. Vzniká sdružení Czech Defence League, od kterého se později kvůli názorovým rozporům odděluje Czech Defense League. Do popředí se dostává iniciativa založená entomologem Martinem Konvičkou – Islám v ČR nechceme, která se ve svých začátcích profilovala především na sociálních sítích. I v současnosti ale dále působí subjekty, pro něž je islám a imigrace důležitým, avšak ne jediným tématem programu. Po rozštěpení Úsvitu přímé demokracie Tomia Okamury na Úsvit přímé demokracie a Svobodu a přímou demokracii pod staronovým vedením Tomia Okamury, se objevují dvě strany se zastoupením v parlamentu České republiky.⁶⁹ Obě mají protiislámskou a protiimigrační rétoriku, kterou započal Okamura již v roce 2013. Z krajně pravicových stran vyvíjí nejviditelnější činnost strany Národní demokracie a Dělnická strana sociální spravedlnosti.⁷⁰ Označit některé iniciativy, uskupení nebo politické strany za monotematické, může být ale poněkud problematické. Subjekty, u kterých tvrzení platí, si jsou vědomi skutečnosti, že podobná nálepka může snižovat jejich kredibilitu nebo být brána pejorativně. Pokud mají cíle účastnit se voleb a pokusit se získat veřejné

⁶⁷ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 75-76. ISBN 978-80-7325-397-4.

⁶⁸ ZONDLAK, Jiří. *Česká ultrapravice a její vztah k islámu (diplomová práce)*. Brno: Fakulta sociálních studií Masarykovi univerzity, 2009. str. 83-84 Dostupné z: http://is.muni.cz/th/79120/fss_m_a2/Zondlak_-_magisterka.doc

⁶⁹ Poslanci za Svobodu a přímou demokracii jsou uváděni jako nezařazení.

⁷⁰ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 78-79. ISBN 978-80-7325-397-4

funkce, mnohdy své programy upravují a orientují i na jiné oblasti. Nemění se ale ikonografie nebo názvy, jenž přímo implikují stěžejní tematiku.⁷¹

Protiislámská politika jako ústřední téma je novým fenoménem mezi tzv. „single issue“ subjekty. V minulosti se objevovala spíše jako doplněk celkové tematiky imigrace. Imigrační problematika muslimského charakteru má v současnosti svůj globální charakter, jenž má vzestupnou tendenci i mimo hranice České republiky. V Evropě se zmiňované subjekty snaží oddělit od krajně pravicového spektra a prohlašují se za obránce liberální demokracie a jejích hodnot. Jmenovitě se jedná například o Geerta Wilderse ze Strany pro svobodu v Nizozemsku, nebo Patriotistické Evropany proti islamizaci – hnutí PEGIDA v Německu, s nimiž spolupracují i české strany a iniciativy. Jejich síla roste se vzestupem radikálního islámu i migračními vlnami, které vznikají jako reakce na konflikty způsobené islamisty. Migrační krize roku 2015 a zvýšené riziko teroristických útoků v evropském prostoru tyto tendence dále podněcují. Vznik místních iniciativ postupně přerůstá v jejich mezinárodní spolupráci či přílnutí k některé z relevantních politických stran. Tito aktéři využívají sociální sítě pro aktivaci mas, šíření svých propagačních materiálů a útoky, prozatím slovní, vůči svým odpůrcům nebo podporovatelům imigrace.⁷²

Vznik prvních monotematických protiimigračních hnutí v České republice reprezentovaných především protiislámskými subjekty a iniciativami, lze datovat do první dekády druhého tisíciletí. Přestože samotný vznik jednotlivých sdružení nastal teprve na samotném konci tohoto období. Na počátku 21. století se protiislámské postoje formovaly převážně mezi jednotlivci protestujícími proti stavbám mešit a kopírovaly snahy krajně pravicových subjektů z 90. let 20. století, jenž nesouhlasily s výstavbou mešit v Brně a později zamýšlených staveb v Teplicích a Orlové.⁷³

První platforma, která zaštiťovala převážně autory píšící kritické články o islámu, vznikla na serveru Eurabia. V současné době se jedná o jednu z domén Parlamentních listů, společně s dalšími internetovými stránkami EUserver, EUportál, Eportál a

⁷¹ Jedná se například o přeškrtnutou mešitu nebo použití islámu v názvu.

⁷² MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 81-84. ISBN 978-80-7325-397-4

⁷³ VOJTÍŠEK, Zdeněk. *Český boj o mešity*. Praha: Academia, 2006. Dingir, 9 (1), str. 19-21. ISBN 978-80-200-1554-9. Dostupné z: <http://dingir.cz/archiv/Dingir106.pdf>

FreeGlobe.⁷⁴ Název Eurabia se poprvé objevil ve spojitosti s britskou historičkou židovského původu Giselle Littman píšící pod pseudonymem Bat Ye'or. Její kniha *Eurabia: The Euro-Arab Axis* rozváděla konspirační teorii o propojení evropských politických špiček s arabským světem. Hlavním aktérem podle autorky byla de Gaullova Francie snažící se najít protipól globálnímu vlivu USA v podobě obnovených svazků s muslimy z koloniálního období. Arabská strana si od spolenectví měla slibovat deligitimizaci Izraele. Francie měla být pouze první v řadě a postupně pro projekt získala i jiné státy a především instituce v evropských mezinárodních projektech, včetně Evropské unie. Server Eurabia se ke tvorbě ani samotné autorce nikdy veřejně nepřihlásil a pouze používá termíny, které ona sama popsala a zviditelnila. Autoři na serveru více operují s myšlenkou bláhového chování evropských elit, jejichž chování umožňuje masovou muslimskou migraci a s tím spojenými riziky. Nesnaží se ale přijít s návrhy systémové řešení, více se rétorika autorů nese na vlně kulturních předsudků. Muslimská migrace má být globální predestinací v podobě vize střetu civilizací, představenou Samuelem Huntingtonem. Přestože se za viníky současné situace nesnaží označit konkrétní politiky, jako příčinu vidí politiku multikulturalismu. Ta se podle místního výkladu snaží nahradit evropskou původní kulturu kulturami odlišnými a cizími.⁷⁵ Význam serveru Eurabia byl především v ideové základně, kterou poskytl současným subjektům. Mezi autory píšící své články jsou i dnešní ústřední postavy mnohých z nich, jako například Adam B. Bartoš⁷⁶, Olga Ryantová nebo Lukáš Lhořan⁷⁷. V roce 2009 vznikla na sociální síti Facebook iniciativa Islám v České republice nechceme (IVČRN), která během několika let dokázala získat mnoho příznivců a stala se nejviditelnějším protiislámským hnutím. V současné době je vykazováno na internetových stránkách 72 000 fanoušků.⁷⁸ Stránky IVČRN na Facebooku byly pravidelně rušeny a je tomu tak i v současné době.⁷⁹

⁷⁴ KUNDRA, Ondřej. *Jak fungují parlamentní listy*. Respekt. Roční 17, číslo Speciál Dezinformace. 30.3.2017. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/special/2017/dezinformace/most-na-druhy-breh>

⁷⁵ HÁLA, Martin. *Strukturální a obsahová analýza serveru Eurabia.cz*. Multikulturální centrum Praha. 2006. Migraceonline.cz. Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/strukturalni-a-obsahova-analyza-serveru-aurabia-cz>

⁷⁶ Předseda Národní demokracie

⁷⁷ Bývalý konvertita, jenž opustil islám a zveřejnil diskreditující informace o brněnské muslimské komunitě

⁷⁸ Podle internetových stránek IVCRN dostupných z: <http://www.ivcrn.cz/donate/>

⁷⁹ Například v roce 2016 jim byly zrušeny stránky se 163 tisíci fanoušky, což byl pravděpodobný vrchol jejich popularity na sociálních médiích. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/facebook-zablokoval-islam-v-cr-nehceme-d9k-/domaci.aspx?c=A160111_200312_domaci_fer

2.1 Czech Defence League

V roce 2011 vzniká po vzoru anglické English Defence League (EDL) i česká odnož Czech Defence League (CZDL). Zakladatelé byli Martin Konvička, Jaroslav Formánek a Jakub Chromý,⁸⁰ z nichž prvně jmenovaný představuje nejvýraznějšího a neaktivnějšího kritika islámu v České republice. Vzniku EDL a CZDL ale předcházely diametrálně odlišné podmínky. V anglickém městě Luton žila v roce 2009, kdy byla organizace EDL založena, více než 15% menšina muslimského obyvatelstva. Místní fotbaloví chuligáni, mezi něž patřili zakládající členové EDL, uspořádali několik demonstrací. V roce 2009 došlo k střetu s místní islamistickou organizací demonstrující proti návratu válečných veteránů z Afghánistánu. Na základě tohoto incidentu vzniklo několik hnutí, které měly sdružovat anglické patrioty, mezi nimiž figurovala i organizace EDL.^{81 82}

Copsey EDL odlišoval od běžných krajně pravicových uskupení a popsal ho slovy „*původ EDL neleží na etablované nebo tradiční krajní pravici (BNP, NF),⁸³ ale v několika předtím existujících ultra patriotických ‚antidžihadistických‘ organizacích, které se vyvinuly zevnitř fotbalové neformální subkultury během posledních let.*“⁸⁴

Důrazné odlišení je v případě počátků EDL a krajní pravice důležité. Sama organizace se od podobných stran distancovala a snažila se prosadit spojení celé společnosti, proti společnému nepříteli. Podobná snaha spojovala sociální skupiny, které byly dříve terčem útoků krajní pravice, jako například židé, homosexuálové nebo černoši. Přesto se rasismus v rétorice EDL objevoval. Fotbalové prostředí, ze kterého EDL vznikla, je známé svým selektivním rasismem, tolerujícím černochoy, ale bojujícím například proti Asiatům, jenž souhrnně označují jako Pakistánci. Černoši jsou přijatelní z důvodu jejich velmi častého zastoupení v nejvyšší anglické fotbalové lize a fotbalovém světě celkově. Lídři EDL snažili od extremismu a jeho představitelů formálně distancovat. Část

⁸⁰ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 87. ISBN 978-80-7325-397-4.

⁸¹ Například March of England nebo Welsh Defence League.

⁸² COPSEY, Nathaniel. *The English Defence League: A Challenge to Our Country and Our Values of Social Inclusion, Fairness and Equality*, London: Faith Matters. 2010. str. 8-9. Dostupné z: <http://tees.openrepository.com/tees/bitstream/10149/116066/4/116066.pdf>

⁸³ British National Party, National Front

⁸⁴ COPSEY, Nathaniel. *The English Defence League: A Challenge to Our Country and Our Values of Social Inclusion, Fairness and Equality*, London: Faith Matters. 2010. str. 9. Dostupné z: <http://tees.openrepository.com/tees/bitstream/10149/116066/4/116066.pdf>

fotbalových chuligánů ale představovala podstatnou sílu uvnitř EDL, využívající dále nacistickou rétoriku.⁸⁵ V roce 2013 zakladatel Stephen Yaxley-Lennon alias Tommy Robinson⁸⁶ spolu s nejužším vedením z EDL odešel a jako důvod byl uváděn právě nárůst extremismu.⁸⁷

Vznik CZDL měl být snahou o rozšíření působnosti IVCRN, která se doposud profilovala pouze ve virtuálním světě. Czech Defence League bylo založeno jako občanské sdružení 25. srpna 2011. Organizace v CZDL byla uspořádána na úrovni divizí kopírujících jednotlivé regiony. Některé z nich měly reprezentovat různé sociální skupiny, jako například židovská divize⁸⁸ a hnutí LGBT zastupující lesby, gaye, bisexuály a transgender osoby.⁸⁹ Rozdělení na divize i logo CZDL⁹⁰ vytvářelo dojem spíše polovojskové skupiny, než občanského sdružení. V roce 2012 registroval Valentin Kusák sdružení Czech Defense League jako konkurenční projekt. Aktivita tohoto subjektu byla ale i na sociálních sítích minimální. O organizování demonstrací a dalších aktivit mimo oblast internetu, se nikdy nepokusil.⁹¹ Kusák, jenž založil sdružení AntiMešita a AntiMešita-Envi ve svých počátcích spolupracoval s iniciativou IVČRN, avšak postupným vývojem došlo nejprve ke sporům a následně otevřenému nepřátelství.⁹²

⁸⁵ LIPMAN, Jennifer. *EDL Jewish division leader Moore quits* [online]. In: thejc.com. 29. června 2011, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://www.thejc.com/news/uk-news/edl-jewish-division-leader-roberta-moore-quits-1.24427>

⁸⁶ Pseudonym Tommy Robinson používal podle pořadatele protiislámské demonstrace v Lutonu.

⁸⁷ MRVA, David. *Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí*. Rexter [online]. 2014, vol. 26, no. 2, pp. 1 - 19. [cit. 18.4.2017]. str. 7-9. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzihadistického-hnuti/2014/12/08/>.

⁸⁸ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 88. ISBN 978-80-7325-397-4.

⁸⁹ MRVA, David. *Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí*. Rexter [online]. 2014, vol. 26, no. 2, pp. 1 - 19. [cit. 18.4.2017]. str. 14. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzihadistického-hnuti/2014/12/08/>.

⁹⁰ Viz příloha č.1

⁹¹ MRVA, David. *Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí*. Rexter [online]. 2014, vol. 26, no. 2, pp. 1 - 19. [cit. 18.4.2017]. str. 10. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzihadistického-hnuti/2014/12/08/>.

⁹² LHOŤAN, Lukáš. *Valentin Kusák podněcuje násilí proti muslimům v ČR* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 1. června 2011, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=209600>

2.1.1 Politický program

CZDL je občanským sdružením, které nemělo ambice stát se politickou stranou. Z tohoto důvodu nebyl vytvořen žádný program. V podobě zveřejňovaných článků se ale CZDL jasně vymezovalo proti islámu i proti imigraci muslimů do ČR i Evropy. CZDL představovalo jednu z národních odnoží vznikajících v Evropě pod záštitou Evropského antidžihadistického hnutí (ECJM).⁹³ To se snažilo vytvořit jednotný evropský proud s transnacionálním přesahem a společným cílem boje proti islámu. Organizace zapojené v rámci ECJM v současnosti vyvíjejí snahu o přesun z internetového prostředí do reálného světa.⁹⁴ Aktivita v „ulicích“ ale nebyla hlavní doménou CZDL. Sdružení se v mnohem větší míře soustředilo na zviditelnění protiislámských témat a mobilizovat pomocí nich společnost. Jednalo se prakticky o totožné náměty jako u ECJM. Především o tematiku halál masa a výstavby nových mešit. Na internetových stránkách CZDL byl například přístupný seznam měst s mešitami a modlitebnami. Další informace měly upozorňovat na hrozbu jejich možné budoucí výstavby.⁹⁵ Vystupování proti halál masu a obchodům, které jej prodávaly, mělo podobu zveřejňování videí, na nichž je vyobrazen proces zabití zvířete vykrvácením. CZDL na svých internetových stránkách informovalo nejen o tom, co to halál masa je, ale i kdo je jakým způsobem zapojen do výroby a následného prodeje. Halál měl představovat jeden z mnoha muslimských zvyků odporujících evropské kultuře. Administrátoři CZDL v rámci boje za zastavení prodeje halál masa založili na internetu a sociální síti Facebook stránky STOP HALAL CZ, kde vyzívali společnost k spolupráci na šíření letákové kampaně.⁹⁶ Nejviditelnějším a ryze českým tématem se stal boj proti možnosti získání II. stupně registrace pro Ústředí muslimských obcí v ČR.⁹⁷ Kampaně byla pojmenována Naqba 2014, neboli v překladu z arabštiny katastrofa. V roce 2014 by dovršilo Ústředí muslimských obcí, deset let od své registrace a to by znamenalo možnost zažádat si o udělení využívání zvláštních práv pro církev a náboženství. Představitelé CZDL se snažili pomocí petice s 10 000 podpisy

⁹³ European Counter-Jihad Movement.

⁹⁴ MRVA, David. *Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí*. Rexter [online]. 2014, vol. 26, no. 2, pp. 1 - 19. [cit. 18.4.2017]. str. 10. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzihadistickeho-hnuti/2014/12/08/>.

⁹⁵ Tento seznam je možné dohledat na současných stránkách IVCRN. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/prehled-mesit-a-modliteben-v-cr/>

⁹⁶ MRVA, David. *Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí* [online]. Rexter 2014, vol. 26, no. 2, pp. 1 - 19. [cit. 18.4.2017]. str. 11. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzihadistickeho-hnuti/2014/12/08/>.

⁹⁷ Znamenalo by to získání vyššího stupně.

vynutit interpelaci tehdejšího ministra kultury v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. V ustanovení petičního výboru se snažili poukázat na nezveřejňování každoroční zprávy o činnosti, podmiňující získání druhého stupně registrace, na možné snahy o manipulaci s podpisy členů obcí, nezákonných aktivitách v podobě vyzívání k násilí, hanobení národa, etnika a rasy. Dále například varovali před snahou předsedy Hassana Alrawiho ustanovit v ČR právní systém Šaria. Tato tvrzení opírali o svědectví bývalých muslimů a jejich audiovizuálních záznamů.⁹⁸ CZDL na svých stránkách reflektovala i mezinárodní a domácí události týkající se muslimů. Na některé z nich reagovali členové sdružení a účastnili se svolaných demonstrací.

Konkrétní případ se týkal protestu před palestinskou ambasádou, kde 1. ledna 2014 zemřel při výbuchu palestinský velvyslanec. Události se účastnili i sympatizanti CZDL. Nejednalo se ale o akci pořádanou výlučně jejich členy. Přítomen byl například starosta městské části Praha – Suchdol, Petr Hejl. Hlavní myšlenka demonstrace měla být projevem nesouhlasu s existencí palestinského velvyslanectví v dané oblasti a upozornění na možné nebezpečí, které může pro své okolí představovat.⁹⁹ Celou situaci v místě reportovala studentka Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích (JCU) Ingrid Romancová. Ve svém článku uvedla, že mezi diskutujícími se nacházeli členové CZDL spadající do ultrapravicového spektra.¹⁰⁰

Právě ono označení CZDL za extrémistickou skupinu vyvolalo do této doby mediálně nejznámější kauzu týkající se představitele sdružení Martina Konvičky. Na facebookovém profilu Romancové byla slovně napadána příznivci zmíněné demonstrace a celého sdružení. Do sporu se vložil i docent Přírodovědecké fakulty JCU Konvička s psanými invektivy na adresu studentky.¹⁰¹ S problémem se v konečném

⁹⁸ IVCN. *Naqba 2014 – papírová petice* [online]. In: IVCN.cz. 13.4.2017. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/naqba-2014-papirova-petice/>.

⁹⁹ BUREŠ, Vítězslav. *Dost bylo výbuchů. Lidé v Suchdole protestovali proti ambasádě* [online]. iDnes, 10. ledna 2014. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/demonstrace-proti-palestinske-ambasade-fcu-/praha-zpravy.aspx?c=A140110_123553_praha-zpravy_bur

¹⁰⁰ ROMANCOVÁ, Ingrid. *Protest před palestinskou ambasádou v Suchdole: S čím kdo zachází, tím také schází* [online]. Evropský rozhled, 11. ledna 2014 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.evropsky-rozhled.eu/protest-pred-palestinskou-ambasadou-v-suchdole-s-cim-kdo-zachazi-tim-take-schazi/>

¹⁰¹ ROMANCOVÁ, Ingrid. *Kauza Konvička-Romancová z pohledu Ingrid Romancové* [online]. Evropský rozhled 24.2.2014. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: http://www.evropsky-rozhled.eu/wp-content/uploads/2014/02/afera_konvicka_romancova.pdf

důsledku musel vypořádat až rektor JCU Libor Grubhoffer.¹⁰² Ten se od výroků Konvičky za celou univerzitu distancoval a chování svého kolegy označil za xenofobní a rasistické.¹⁰³ Sám Konvička na veřejné prohlášení reagoval otevřenou žádostí o dodání konkrétních důkazů rasismu a xenofobie ve svých příspěvcích. V opačném případě Konvička vyhrožoval podáním trestního oznámení na univerzitu. Rektor své původní prohlášení upravil a odstranil inkriminované sporné části. Následně sám Konvička požádal o oficiální prošetření rektora i děkana JCU. Celý proces ale neměl posuzovat trestněprávní rovinu vyjadřování Konvičky na adresu islámu, ale pouze zmíněný spor mezi studentkou a vyučujícím. V kontextu skutečnosti, že Konvička na počátku sporu nevěděl o společném působení na totožné fakultě, byl výsledek šetření nepotrestat vyučujícího.¹⁰⁴

CZDL se na rozdíl od evropského antidžihadistického hnutí nedokázalo více profilovat v ulicích a až na výjimku protestu před palestinskou ambasádou zůstali příznivci pouze u virtuální podpory. I přes snahu mobilizovat společnost proti muslimům přinášením poněkud jednostrannými výklady některých českých nebo světových událostí týkajících se islámu, byla pozice CZDL značně v nevýhodě oproti subjektům z jiných evropských států. V ČR v době působení CZDL nebyl s muslimskou menšinou žádný konkrétní problém a to podstatně snižovalo úspěch celého projektu.

Přesto bylo CZDL zmíněno hned v několika čtvrtletních i souhrnných zprávách o extrémismu Ministerstva vnitra České republiky.¹⁰⁵ Jako důvod uvedení je zmiňováno mobilizování proti muslimské komunitě pomocí populistických, zjednodušených a záměrně dezinterpretovaných zpráv a informací. Některé činnosti členů sdružení označily za:

¹⁰² GRUBHOFFER, Libor. *Stanovisko univerzity k výročkám docenta Martina Konvičky* [online]. JCU 2014. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.jcu.cz/o-univerzite/aktuality/stanovisko-jihoceske-univerzity-k-vyrokum-docenta-martina-konvicky>

¹⁰³ HREBENAR.EU. *Jihočeská univerzita se distancuje od islamofobního docenta Konvičky* [online]. Hrebenar 21. ledna 2014 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.hrebenar.eu/2014/01/jihoceska-univerzita-se-distancuje-od-islamofobniho-docenta-konvicky/>

¹⁰⁴ ROMANCOVÁ, Ingrid. *Kauza Konvička-Romancová z pohledu Ingrid Romancové* [online]. Evropský rozhled 24.2.2014. [cit. 14.4.2017]. str. 17. Dostupné z: http://www.evropsky-rozhled.eu/wp-content/uploads/2014/02/afera_konvicka_romancova.pdf

¹⁰⁵ Jednalo se o 4. čtvrtletí 2012, 1. čtvrtletí 2013, 4. čtvrtletí 2014, 4. čtvrtletí 2015 a souhrnnou zprávu v roce 2014. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx> a <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-bezpecnostni-informacni-sluzby-o-extremismu.aspx>

„hraničící s trestnou činností – např. formy tzv. kyberšikany, zastrašování, podněcování, apod. Vedle příslušníků muslimské komunity se pozornost CzDL zaměřovala mj. i na osoby podporující ideu tzv. multikulturní společnosti anebo osoby, které CzDL kritizovaly. CzDL snažila aktivně zjišťovat informace o svých ideových odpůrcích.“¹⁰⁶

Jako případ zmíněné kyberšikany je možné uvést případ učitelky v mateřské škole v Lišově, která konvertovala k islámu. Členové CZDL rozpoutali štvavou kampaň, v níž zveřejnili kontakty na dotyčnou učitelku i školu a nabádali veřejnost ke stížnostem.¹⁰⁷ Kromě nich ale čelila učitelka šikaně v podobě anonymních telefonátů, e-mailů a sms. Sdružení svou interpretací záměrně vyvolalo dojem, že se jedná o muslimskou fundamentalistku nutící žákům svou víru. Vedení školy a rodiče žáků se i přes negativní reakce za učitelku postavili, avšak v globálním měřítku na internetu i v místě jejího bydliště byly častější záporné reakce.¹⁰⁸

Samotné sdružení se proti označení za extrémistické ohradilo na internetových stránkách IVČRN, kdy kritiku směřovalo do několika bodů. V jednom z odstavců se věnuje vágnímu vymezení extremismu ze strany MVČR a možnému způsobu interpretovat tento termín více výklady. Bránili se, že jediné o co se snaží, je chránit lidská práva a základní demokratické principy, které se islám snaží zničit. Odmítá automatické spojení CZDL a EDL, jako sdružení na které má navazovat a tím i přebírat jeho extrémistické názory. CZDL nikdy formálně neukončilo svou činnost a působí převážně na sociálních sítích dodnes, převážně ve formě samostatných divizí. Internetová stránka CZDL přestala existovat v polovině roku 2014, kdy zadaná adresa přesměřovala na internetové stránky IVČRN. Nyní není funkční ani toto přesměrování. V současné době prakticky zanikla a nejznámější osobnosti působí v jiných projektech. Sdružení je možné považovat za průkopníky v protiimigrační a protiislámské politice, jehož aktivita vedla k jejich dalšímu vývoji.

¹⁰⁶ MVČR. *Zpráva o extrémismu na území České republiky v roce 2014*. Ministerstvo vnitra, Odbor bezpečnostní politiky. Praha 2015. str. 12-15. dostupné z: <http://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-extremismu-na-uzemi-ceske-republiky-v-roce-2014-pdf.aspx>

¹⁰⁷ Viz příloha č.13

¹⁰⁸ ČT24. *Konvertovala k islámu a Češi jí začali vyhrožovat* [online]. In: Ceskatelevize.cz 26.3.2013. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1109284-konvertovala-k-islamu-a-cesi-ji-zacali-vyhrozovat>

2.2 Islám v ČR nechceme

IVČRN vznikla v roce 2009 v podobě lidové iniciativy na sociální síti Facebook. Stránka byla spravována administrátory, jejichž reálnou totožnost není, u většiny z nich, dnes již možné zjistit. Lucie Štěchová ve své diplomové práci *Islamofobie v ČR. Případová studie Islám v ČR nechceme*, zveřejňuje emailovou komunikaci s mluvčím iniciativy Arturem Fišerem. Ten odmítl poskytnout podrobnější informace o administrátorech s odůvodněním, že jsou na ně podávána trestní oznámení, a proto nic bližšího uvádět nebude. Jediné vysvětlení poskytl v podobě věty „za IVČRN stojí soukromé osoby bez vazeb na jakékoli české nebo světové politické síly.“¹⁰⁹ S jistotou je možné prokázat pouze účast docenta entomologie JČU Martina Konvičky, který se ke správě stránek sám veřejně několikrát přihlásil. Sama iniciativa se popisuje jako:

*„Islám v České Republice Nechceme (IVČRN) je nadstraničká, kulturně pluralitní iniciativa angažovaných občanů, kteří jsou znepokojeni silněním islámu v Evropě a smířlivou politikou části tuzemských elit vůči tomuto vývoji.“*¹¹⁰

Počátky iniciativy sám Konvička označuje za „pionýrské“ období. Charakteristické bylo především formou diskuze, která byla volně otevřená pod zveřejňovanými články. V letech 2009 až 2011 se uživatelé sympatizující s IVČRN pokoušeli o infiltraci do skupin tematicky zaměřených na islám a zde je slovně napadat. Konvička hovoří o „nájezdech“ a „ohmatávání terénu“ v podobě osobních pří s muslimskými aktivisty. Podobné počínání mělo vedení IVČRN utvrdit v jejich názoru na islám. Snahy ukončila až odvetná akce ze strany muslimů, kteří zmiňovanou činnost napodobili a sami se infiltrovali do vedoucích struktur protiislámské iniciativy. V tomto období získalo IVČRN na svou stranu několik osobností z řad exmuslimů, Pavlu Bitarovou, Beatrice Radosu a Lukáše Lhořana, jejichž výpovědi měly zdiskreditovat muslimskou komunitu.¹¹¹ Po útlumu v letech 2012 a 2013, kdy se protiislámský aktivismus nasytil a zájem o něj ze strany veřejnosti začal upadat, uspořádalo vedení IVČRN v roce 2014 v pražských Emauzech ideové shromáždění. Aktivistka Jana Volfová podala návrh na

¹⁰⁹ ŠTĚCHOVÁ, Lucie. *Islamofobie v ČR. Případová studie iniciativy Islám v ČR nechceme*. Praha, 2016. str. 4. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií. Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Charvát, Ph.D.

¹¹⁰ IVČRN. *Islám v České republice nechceme – návrh programu* [online]. In: ivcrn.cz. 13. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

¹¹¹ IVČRN. *Ideová konference IVČRN – Úvodní řeč Martin Konvička* [online]. In: YouTube.cz. 30. duben 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=Uz3pdNy3Bt4>

uskutečnění petice proti vyššímu stupni registrací muslimských obcí. Petice a následné šíření ve veřejném prostoru představovalo první krok iniciativy k profilování mimo svět internetu. Bylo použito vlajek s přeškrtnutou mešitou, které představovaly znak IVČRN.¹¹² Zisk necelých 25 000 podpisů, přilákalo k iniciativě pozornost médií i nové sympatizanty. Začala se měnit struktura a propracovanost mající za následek vytvoření krajských divizí. Činnost IVČRN se zaměřila na přenesení svých myšlenek více do „ulic“. Ještě v roce 2014 došlo k pokusu o navázání bližšího spojení s politickou reprezentací. Otevřeným dopisem oslovila IVČRN prezidenta Miloše Zemana a ztotožnila se s jeho názory na politický islám. Příčinou komunikace ale byla snaha parlamentu prosadit vyšší pravomoci úřadu Veřejného ochránce práv. S tím byla iniciativa v rozporu, protože se obávala antidiskriminačních žalob a pronásledování protiislámských aktivistů.¹¹³ S těmito tendencemi se začala IVČRN potýkat i na původním profilu na Facebooku, když její stránka byla na čas zablokována. Konvička deklaroval zcela opačný efekt, než jaký mělo zablokování stránek mít. Došlo ke zdvojnásobení základny podporovatelů a dalšímu zviditelnění IVČRN. Administrátoři se odvolali proti blokaci a docílili obnovení stránek.¹¹⁴

Rok 2015 přinesl IVČRN více pozornosti především v kontextu evropských mimořádných událostí. 7. ledna 2015 došlo k útoku muslimských teroristů na redakci Charlie Hebdo. Časopis se profiloval jako satirický a příčinou napadení se stala karikatura proroka Mohammeda. 12 mrtvých a 10 zraněných byly následky, které svým rozsahem zasáhly celou Evropu a zapříčinily vlnu nevole. IVČRN a její lídr Konvička svolal na 16. ledna 2015 demonstraci proti islámu na Hradčanském náměstí v Praze. Hojná účast představitelů protiislámských a protiimigračních subjektů s sebou přinesla i vysokou účast demonstrantů z celé republiky a poprvé došlo k násilnému střetu s odpůrci protiislámské profilace.¹¹⁵ Následovaly i demonstrace v Brně, Českých Budějovicích a Teplicích. 21. února byla v Praze uspořádána demonstrace Dělnickou

¹¹² Viz příloha č.2

¹¹³ IVČRN. *Otevřený dopis IVČRN prezidentovi republiky* [online]. In: ivcrn.cz. 15. prosince 2014, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

¹¹⁴ FEREBAUER, Václav. *Facebook zablokoval Islám v ČR nechceme. Odvoláme se, tvrdí Konvička* [online]. In: zpravy.idnes.cz. 11. ledna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/facebook-zablokoval-islam-v-cr-nehceme-d9k-domaci.aspx?c=A160111_200312_domaci_fer

¹¹⁵ KUBIŠTOVÁ, Pavla. *My jsme tady doma, skandovali demonstranti proti islámu před Hradem* [online]. In: iDNES.cz. 6. února 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/demonstrace-kvuli-imigraci-v-praze-dty-/domaci.aspx?c=A160206_124807_domaci_pku

stranou sociální spravedlnosti (DSSS). IVČRN se distancovala a vyzvala své příznivce k neúčasti. Na své internetové stránce se vedení vymezilo proti programu DSSS poněkud expresivní formou.

„My nemáme rádi islám, protože je hnusnej, fandové DSSS spíš protože je „tmavej“. Nám jde o to problémy s islamizací ČR systémově a v rámci demokratických mantinelů systémově řešit, fandům DSSS jde o to si zařvat. Fandové DSSS jsou pitomci, diskreditují konstruktivní antiislám a z jejich akcí mají prospěch pouze lidé typu Halík nebo Alrawi.“¹¹⁶

IVČRN vydalo i své prohlášení pro média, kde nepřímou vysvětluje ono tvrdé vymezení vůči DSSS ve mnohem korektnější podobě. Pravděpodobná příčina rychlé a tvrdé reakce nastala při záměně DSSS a IVČRN v ranním vysílání pořadu České televize Studio 6 víkend, informujícím o protiislámské demonstraci na Staroměstském náměstí.¹¹⁷ Autorem vyjádření je sám Konvička vysvětlující ono souznění v protiislámském boji, avšak ze zcela odlišných důvodů. IVČRN jako důvod uvádí zvrácenou a nesvobodnou ideologii islámu, kdežto u DSSS vidí důvody převážně rasové.¹¹⁸ V březnu 2015 dochází ke konfliktu mezi Konvičkou a bývalým muslimem Lukášem Lhoťanem, jehož kritika islámu se stala jedním ze základních pilířů argumentace iniciativy. Lhoťan označil IVČRN jako uskupení nenávidící nejen islám, ale i všechna náboženství.¹¹⁹ Situace týkající se migrační krize, která byla reakcí na vnitřní konflikty států severní Afriky, známé jako Arabské jaro a eskalace konfliktu v Sýrii, na jaře 2015, zaznamenala výrazné změny. Evropská unie se v reakci na stále rostoucí počet utonulých uprchlíků ve Středozemním moři rozhodla zavést povinné migrační kvóty na přerozdělení žadatelů o azyl.¹²⁰ Vedení IVČRN reagovalo založením

¹¹⁶ IVČRN. *Tiskové prohlášení IVČRN k „Protestu proti islamizaci a imigraci v ČR“ – Praha Staroměstské náměstí 21.2.2015* [online]. In: ivcrn.cz. 21. únor 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/tiskove-prohlaseni-ivcrn-k-protestu-proti-islamizaci-a-imigraci-v-cr-praha-staromestske-namesti-21-2-2015/>

¹¹⁷ STUDIO6VÍKEND. *Ranní infoservis ČT* [online]. In: ceskatelevize.cz. 21. únor 2015 [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10441287766-studio-6-vikend/215411010120221/obsah/382573-zpravodajsky-servis>

¹¹⁸ IVČRN. *Vyjádření IVČRN pro média* [online]. In: ivcrn.cz. 24. únor 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/vyjadreni-ivcrn-pro-media/>

¹¹⁹ LHOŤAN, Lukáš. *České tažení proti islámu nebo proti všem náboženstvím?* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 3. březen 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=451964>

¹²⁰ HN. *Pro kvóty na rozdělení běženců hlasovalo 23 států unie. Proti bylo jen Česko, Slovensko, Maďarsko a Rumunsko* [online]. In: zahranicni.ihned.cz. 22. září 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z:

nadstavby iniciativy v podobě občanského spolku Blok proti islámu (BPI). IVČRN dále pokračovala ve svých aktivitách, avšak dále silně provázaných s BPI. Stále v roce 2015, byly uspořádány demonstrace v Brně, Praze, Ostravě a dalších městech. Účast na většině z nich byla v řádech stovek lidí. Na jedné z demonstrací použili příznivci Národní demokracie (ND) šibenice, jež znázorňovaly trest pro případné vlastizrádce.¹²¹ IVČRN v podobě prohlášení Konvičky, se od podobného chování distancovalo.

*„Již předem jsme se distancovali od demonstrace pořádané Národní demokracií. I my jsme přesvědčeni, že do demokratického dialogu žádné šibenice nepatří. Naše cesta je vždy striktně zákonná.“*¹²²

Za pravděpodobný vrchol popularity v roce 2015, je možné označit veřejné vystoupení na demonstraci 17. listopadu na Albertově po boku prezidenta Miloše Zemana.¹²³ Pouhý den po vystoupení byl Konvička policií obviněn z podněcování nenávisti ve svých příspěvcích na Facebooku.¹²⁴ Z tohoto důvodu se prezident od Konvičky distancoval a odmítl i spolupráci prezidentské kanceláře a IVČRN na pořádání demonstrace.¹²⁵

V roce 2016 byla Facebooková stránka IVČRN „Islám v České republice nechceme“ zablokována.¹²⁶ Konvička vyzval příznivce, kterých v té době bylo více než 163 000, aby se přesunuli na alternativní záložní skupiny.¹²⁷ IVČRN bylo na tento krok Facebooku připraveno mnohem lépe a vycházelo z podobné zkušenosti z roku 2014.

<http://zahranieni.ihned.cz/c1-64637390-pro-kvoty-na-rozdeleni-bezencu-hlasovalo-23-statu-unie-proti-bylo-jen-cesko-slovensko-madarsko-a-rumunsko>

¹²¹ UHL, Petr. *Kdy se tu bude stíhat podněcování k nenávisti?* [online]. In: A2larm.cz. 22.července 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://a2larm.cz/2015/07/kdy-se-tu-bude-stihat-podnecovani-k-nenavisti/>

¹²² ČT24. *Se šibenicemi na demonstracích nesouhlasí ani odpůrci islámu* [online]. In: ceskatelevize.cz. 3.července 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1561708-se-sibenicemi-na-demonstracich-nesouhlas-i-ani-odpurci-islam>

¹²³ KOPECKÝ, Josef. *Bylo to za hranou. Zeman s Konvičkou na pódiu zaskočil ministry* [online]. In: iDNES.cz. 20. listopadu 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/bylo-to-za-hranou-zeman-spolu-s-konvickou-zaskocil-ceske-ministry-10c-/domaci.aspx?c=A151120_120004_domaci_kop

¹²⁴ Viz příloha č.14

¹²⁵ PRCHAL, Lukáš. *Policie obvinila Martina Konvičku kvůli výrokům na Facebooku z podněcování k nenávisti* [online]. In: zpravy.aktuálně.cz. 24. listopadu 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/policie-obvinila-martina-konvicku-kvuli-vyrokom-na-facebooku/r~9cf3a08492c111e5bfa90025900fea04/>

¹²⁶ FEREBAUER, Václav. *Facebook zablokoval Islám v ČR nechceme. Odvoláme se, tvrdí Konvička* [online]. In: iDNES.cz. 11. ledna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/facebook-zablokoval-islam-v-cr-nehceme-d9k-/domaci.aspx?c=A160111_200312_domaci_fer

¹²⁷ IVČRN. *Cenzura? Facebook právě zablokoval hlavní stránku IVČRN* [online]. In: ivcrn.cz. 11. leden 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/cenzura-facebook-prave-zablokoval-hlavni-stranku-ivcrn/>

Postupně ale docházelo k rušení i ostatních profilů a v současnosti fungují pouze uzavřené skupiny s minimálním počtem sympatizantů. Internetové stránky IVČRN jsou stále v provozu a pokračují ve zveřejňování kritických článků o islámu.

Problematiku zrušení profilu IVČRN rozebíral v rozhovoru pro český rozhlas odborník na analýzu dat a pedagog Univerzity Karlovy Josef Šlerka. Podle jeho vyjádření nebylo zrušení stránky správné rozhodnutí. Názor vycházel především z analyzování dostupných dat, ze kterých lze číst výsledek nasycení se společností protiislámskou rétorikou. Počet sympatizantů v poslední době kulminoval a dokonce začal i klesat. Jak napověděla analýza dat po zablokování první stránky IVČRN na Facebooku, vedl podobný krok ke ztrátě příznivců v podobě „like“ na profilu, ale poté následoval prudký nárůst.¹²⁸ Ve druhém případě došlo po blokaci ke snížení a roztržštění počtu příznivců, alespoň pokud hovoříme o sociálních sítích.

2.2.1 Politický program

Iniciativa IVČRN není politickou stranou a neuveřejnila doposud žádný oficiální program. Sama sebe charakterizuje jako:

„Islám v České Republice Nechceme (IVČRN) je nadstraničká, kulturně pluralitní iniciativa angažovaných občanů, kteří jsou znepokojeni silním islámem v Evropě a smířlivou politikou části tuzemských elit vůči tomuto vývoji.“¹²⁹

A ve svém představení má uvedeno, že:

„[...] se staví na obranu demokratické ústavy, sekulárního státu s demokratických vládním zřízením, ústavou zaručující lidská práva a rovnost lidí bez rozdílu pohlaví, vyznání a sexuální orientace proti totalitním ideologiím a islámu jako nejagresivněji se šířící ideologii současnosti obzvláště.“¹³⁰

¹²⁸ BURDA, Jan. *Je dobře, že Facebook zrušil skupinu Islám v ČR nechceme? Odpovídá Josef Šlerka* [online]. In: rozhlas.cz. 12. ledna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/plus/dnesniplus/zprava/je-dobre-ze-facebook-zrusil-skupinu-islam-v-cr-nehceme-odpovida-josef-slerka--1573316>

¹²⁹ IVČRN. *Islám v České republice nechceme – návrh programu* [online]. In: ivcrn.cz. 13. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

¹³⁰ IVČRN. *O nás* [online]. In: ivcrn.cz. [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/o-nas/>

Podle svého motta „*Máme rádi rozmanitost, proto odmítáme islám*“¹³¹, zahrnují reprezentanty různé etnicity, věku, profesí, vyznání a sexuální orientace. Ve svém počínání se odvolávají na ústavu České republiky a základní lidská práva. Zcela záměrně přecházejí nebo si účelně vykládají svobodu vyznání. Všeobecná deklarace lidských práv hovoří zcela konkrétně o rovnosti všech lidských bytostí i bez ohledu na náboženství. IVČRN se tuto formulací snaží obejít tím, že islám označuje za totalitní ideologii, jež v textech, ze kterých vychází, potlačuje svobodu ostatních. Islám je v návrhu programu dáván na stejnou rovinu jako nacismus a komunismus a vedení IVČRN pro propagaci politického islámu požaduje trestní odpovědnost.¹³² Zdůvodňují své vystupování argumentací, podle které by svoboda islámu znamenala konec jakékoliv svobody.¹³³

„Islám chápeme jako agresivní politickou ideologii, historicky prezentovanou jako náboženství, jež si falešně nárokuje ochranu v rámci svobody vyznání. Jeho neskrývaným cílem je přeměna neislámských společností na společnosti islámské. Už při relativně malé přítomnosti v zemi vede ke vzniku paralelní společnosti, řídicí se vlastními zákony a odmítající integraci se společností neislámskou – v této fázi je dnes Česká republika. Další silení islámu vede k narůstajícím požadavkům vůči tzv. nevěřícím, růstu napětí ve společnosti, zhoršující se bezpečnostní situaci a násilnostem – v té fázi je dnes většina západoevropských zemí. Poslední fázi tohoto vývoje pak jsou islámské teokratické státy, neoddělující náboženství a státní moc a řídicí se nelidským právem šaría. Odmítáme islámskou ideologii, ale neodmítáme muslimy jako jednotlivce. Pokládáme je za oběti, připravené islámem o řadu pro nás běžných lidských práv a svobod, včetně svobody změnit víru, nebo vůbec žádnou víru nemít.“¹³⁴

Přestože nemá iniciativa plnohodnotný program, zveřejnila na internetových stránkách jeho návrh s odkazem na diskuzi o jeho konečném znění. IVČRN deklaruje snahu ochránit bezpečnost a svobodu nenásilnou aktivistickou cestou a zároveň obviňuje establishment z pasivity vůči riziku islámu. Iniciativa nerozlišuje mezi běžným islámem

¹³¹ IVČRN. *O nás* [online]. In: ivcrn.cz. [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/o-nas/>

¹³² IVČRN. *Islám v České republice nechceme – návrh programu* [online]. In: ivcrn.cz. 13. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

¹³³ IVČRN. *O nás* [online]. In: ivcrn.cz. [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/o-nas/>

¹³⁴ IVČRN. *Islám v České republice nechceme – návrh programu* [online]. In: ivcrn.cz. 13. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

a jeho radikální podobou. Tvrdí, že i běžný islám se snaží postupnými požadavky docílit privilegovaného postavení. Celým textem prostupuje i tematika omezené svobody muslimských žen, které islám považuje za podřadné. Po nastínění této hrozby jsou vymezeny body mající vést k zadržování islámu.

- *„novelizace Zákona o církvích, jež by měla radikálnímu islámu zabránit ve využívání zákonných výhod, kterým se těší církve a církevní společnosti*
- *zrušení veterinárních a technických výjimek náboženským společnostem pro takzvané „halal“ porážky domácích zvířat, zamezení importům rituálně porážených zvířat do domácích obchodních sítí*
- *zákaz islámských náboženských symbolů, včetně kontroverzního zahalování žen, ve veřejných prostorách, školách a úřadech“¹³⁵*

I v návrhu programu je přítomna zmíněná nadstranicnost a v jejím kontextu IVČRN slibuje spolupráci se všemi politickými subjekty, které budou prosazovat návrhy zaměřené proti islámu. Nechybí ani vymezení se proti nařčení z rasismu a xenofobii. Tato tvrzení vyvracejí jednoduchým argumentem různorodosti svých podporovatelů a odmítnutí islámu jako rasy. Jako poslední možnost, při nevyslyšení požadavků, je uváděn i možný vstup do politiky.

Šádí Shanaáh ve svém článku shrnuje aktivitu IVČRN na facebookovém profilu a uvádí ve čtyřech bodech její podobu. Má se prakticky jednat o onu formu legálního aktivismu v podobě osvěty, kampaní a plánování demonstrací.

1. *„Pochvalné komentáře a informace o aktivitách zaměřených proti muslimům.*
2. *Nepravdivé či překroucené informace spojené s muslimy.*
3. *Pravdivé informace o převážně kriminálních nebo nemorálních událostech spojených s muslimy.*
4. *Teologické argumenty údajně dokazující zlou podstatu islámu jako takového.“¹³⁶*

¹³⁵ IVČRN. *Islám v České republice nechceme – návrh programu* [online]. In: ivcrn.cz. 13. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

¹³⁶ SHANAÁH, Šádí. *Jak se šíří nenávisť: Případ Islám v ČR nechceme* [online]. In: Respekt. 8.8.2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.respekt.cz/politika/jak-se-siri-nenavist-pripad-islam-v-cr-nehceme>.

V pochvalných komentářích se administrátoři vyjadřovali k událostem spáchaným proti muslimské komunitě. Jednalo se například o polévání modlitebních míst prasečí močůvkou, či vyzívání k šikaně v oblasti kyberprostoru. Proti slovním výpadům a napadání běžně žádný administrátor nezasahoval a diskuzi ponechávali volný průběh. Podávání jednostranných informací nebo záměrných dezinformací o islámu tvořilo převážnou většinu náplně i ve sdružení CZDL. Iniciativa na svých stránkách zveřejnila prokazatelně lživé informace, jenž měly podpořit názory o zastaralosti, nemravnosti a snaze ovlivňovat dění v Evropě ku prospěchu islámu. Známé zveřejněné kauzy rozebíraly údajný zákaz vánočních stromků v Bruselu.¹³⁷ Ve skutečnosti se jednalo o hoax, kdy byla snaha bruselské radnice ušetřit a postavit konstrukci od nejmenovaného sponzora v podobě vánočního stromu místo živého, vyložena jako pokus muslimů zakázat křesťanskou tradici.¹³⁸ Svatba pedofilů, kde bylo záměrně zaměněno družiček a nevěst, či fenomén lhaní u muslimů. Podle Konvičky mohou muslimové lhát, pokud je to pro dobro islámu, jeho šíření a představuje přirozené chování všech muslimů. Ve skutečnosti se ale jedná o tzv. taqiyyu, která muslimům (přesně řečeno pouze šíitům) dovoluje zapřít svou víru, pokud by její přiznání mělo znamenat újmu nebo smrt. Třetí příklad činnosti, zveřejňování pravdivých informací kriminální povahy spojených s muslimy, autor nevyvrací jako záměrnou dezinformaci. Uvádí, že je těžko myslitelné, aby muslimská populace, mnohdy žijící ve špatných podmínkách a negramotnosti, nepáchala žádnou trestnou činnost. V počtu 1,6 miliardy věřících není ze statistického hlediska problém dohledat jednotlivé případy. Jako protiargument mířící na myšlenku IVČRN, že islám je špatný jako celek, uvádí Shanaáh rozdílný vývoj muslimských zemí, případně odlišnou míru integrace v zemích západních. V každém jednotlivém případě dochází i k odlišným výsledkům soužití, případně aplikaci islámu do trestního a rodinného práva v případech států jako je Saudská Arábie, Írán nebo Pákistán. Mezi hlavní argumenty proti islámu jsou často uváděny citace z koránu, které mají dokazovat špatný charakter celého náboženství. Jedná se ale ve většině případů o vlastní výklad veršů a to bez hlubší znalosti kontextu.¹³⁹

¹³⁷ SHANAÁH, Šádí. Jak se šíří nenávist: Případ Islám v ČR nechceme [online]. In: Respekt. 8.8.2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.respekt.cz/politika/jak-se-siri-nenavist-pripad-islam-v-cr-nehceme>.

¹³⁸ KRÁM, Jiří. Vánoční stromek z Bruselu a další blogové pověsti české [online]. In: iDNES 21. listopadu 2012 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://kram.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=304839>

¹³⁹ SHANAÁH, Šádí. Jak se šíří nenávist: Případ Islám v ČR nechceme [online]. In: Respekt. 8.8.2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.respekt.cz/politika/jak-se-siri-nenavist-pripad-islam-v-cr-nehceme>.

2.2.2 Nástupnické subjekty

Iniciativa Islám v České republice nechceme předchází a postupuje později vytvořenými subjekty, u jejichž zrodu stál Martin Konvička. Jejich program bývá velice obdobný, a jak uvádějí sami zakladatelé, jedná se převážně o různé druhy nadstavěb.

2.2.2.1 Blok proti islámu

Na ustavujícím sněmu v červnu 2015 BPI hovořil Konvička o vzniku nového subjektu nemajícího parametry politické strany, ale sdružení, snažící se postavit islám mimo zákon. Již ve svém úvodu se vymezil proti médiím, elitám z celého spektra společenského života a multikulturalismu, který prosazují.

„Veřejnost téhle země si uvědomuje ten svrab, do kterého se dostala evropská či západní společnost politikou falešné tolerance, nedomyšleným multikulturalismem, nenazýváním věcí pravými jmény, ustupováním před islámskou ideologií pod záminkou nedotknutelnosti „víry“. Ukázal ale ještě jedno – a sice, že ti, kdo se pokládají za akademické, mediální, kulturní a politické ELITY, tedy značná část politické třídy této země, se nezastaví před ničím, když jde o prosazení jejich představ o politice a společnosti. Nevadí, že to jsou představy naprosto sebevražedné. Především ale ukázal, že pouhým přemlouváním mocných, diskusemi a snahou přimět média k tomu, aby psaly pravdu, islámskou expanzi nezastavíme.“¹⁴⁰

BPI vznikl jako organizovaná iniciativa, lišící se od původního projektu IVČRN, nemajícího žádnou pevnou vnitřní hierarchii a řád. Za svého nepřítele označují především islám, jako ničitele svobod všeho druhu. Členové BPI byli reprezentanti různorodých skupin ohrožených islámem. Při popisování islámu se Konvička nesnažil zakrývat opovržením nad celým tímto náboženstvím a frenetickým způsobem ho popsal jako:

¹⁴⁰ KONVIČKA, Martin. *Blok proti islámu – řeč přednesená na Ustavujícím sněmu* [online]. In: parlamentnilisty.cz 16. února 2016 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/profily/Doc-Martin-Konvicka-Ph-D-104562/clanek/Blok-proti-islam-u-rec-prednesena-na-Ustavujicim-snemu-67397>

„Islám znamená nesvobodu. Jeho učení má náboženskou a politickou složku, které od sebe těžko oddělit a jeho politická složka, to je politika expanzivní, totalitní a naprosto bezohledná, kontrolující každý prvek lidského života a zneužívající ke svému šíření jak lidské slabosti, tak nenaplněné touhy. Šířit se zneužíváním lidských slabostí je špatné vždy, islám navíc vytváří takové společnosti, které ze svého středu nevyhnutelně produkují radikály, fanatiky. Protože jeho prorok, pokládáný za vzor všech muslimů, byl fanatik, platí zde jednoduchý vztah, že čím větší radikál, tím lepší muslim. Mechanismů, jak fanatiky vytvářet, obsahuje islám mnoho, stačí zmínit sňatkovou politiku, kde polygamie vytváří převis nesezdaných mladých mužů. Chybí zde též jakákoli zpětná vazba – ta nemůže vzniknout v prostředí, kde je přikázáno kritiky zabíjet. Hlavně však je třeba říct – na adresu těch, kdo nám radí, že máme odsoudit jen „islámismus“ či „radikální islám“, ale ten zbytek, ten hodný a umírněný islám – že fanatický islám vyrůstá z toho údajně umírněného, že mezi nimi neexistuje žádná dělicí hranice a ten „umírněný islám“ vytváří pro fanatiky zázemí a současně krytí. Odvolávám se v tomto na svědectví nesčetných exmuslimů. Už při slabé přítomnosti v zemi vytváří islám paralelní společnost – všechny ty halal prodejny a komunitní centra a školy koránu a modlitebny a vlastní rodinné právo – které islámské věřící izoluje od zbytku společnosti, sugeruje jim mentalitu života v obležení a pěstuje v nich nenávist k nevěřícím. Islám je sekta.“

Sám konvička zmiňuje svědectví ex-muslimů podporující myšlenku neexistence umírněného islámu. Avšak bývalý muslim Lukáš Lhoťan spolupracující s IVČRN vydal článek, kde představil podobu umírněného, tedy reformního muslima.

„Umírněný muslim je ten, který věří, že Korán je historická kniha, která se vztahuje k době svého vzniku a Mohammed je historická postava, která byla vzorem ve své době, ale dnes se již nemusí od něj vše přijímat. Jeho zákonodárství je poplatné své době vzniku a dnes je v mnoha ohledech zastaralé a je třeba ho reformovat. Takový muslim odmítá doslovné znění Koránu a platnost významu násilných veršů. V mnoha ohledech také odmítá mnohé údajné výroky Mohammeda a jejich výklad a soustřeďuje se na historickou kritiku mnoha dogmat dnešního ortodoxního islámu. Těm tedy říkáme reformní muslimové. V České republice jich zatím mnoho nenajdeme, rozhodně nejsou sdružení v žádné organizaci, jako je tomu u muslimů konzervativních, kteří si před veřejností na "umírněné a normální" pouze hrají. Tedy skutečný umírněný muslim je

stejný jako normální dnešní žid, či křesťan, kteří se podobně staví ke Starému zákonu, výrokům církevních otců či rabína. Říci, že neexistuje takový umírněný muslim je podobné, jako říci, že dalším nepřítelem na řadě jsou židé a křesťané, protože i oni mají ve Starém zákoně násilné verše, jako má islám v Koránu.“¹⁴¹

Rozpor mezi těmito dvěma názory následované osobní roztržkou mezi Konvičkou a Lhořanem vedly k prvním vnitřním rozporům a ukončení spolupráce Lhořana s IVČRN.¹⁴² Ve své řeči se Konvička vymezil opět proti změkčilým a příliš slabým politickým elitám, ale i proti zkorumpovaným podnikatelům, kmotrům a humanisticky vzdělaným intelektuálům. Právě ony intelektuály v nejvyšší politice odhaluje jako příčinu slabosti.

„Jsou to lidé přirozeně ne-teritoriální, nechápající starost o rodinu a obec, ochotni se s kdekým o kdeco podělit, nespokojeni sami se sebou, a proto obdivující cokoli jiného – aniž by příliš přemýšleli, cože to vlastně obdivují. Všimněte si, že ten obdiv k cizímu či jinému, které je upřednostňováno před vlastním, má zakrýt hluboká vnitřní utrpení. Není úplně zdravé mít to cizí raději, než to svoje. Současné západní „elity“ jsou vnitřně nešťastní, citově zmrzačení lidé – a to je kořenem civilizační sebenenávisti.“¹⁴³

BPI ve svém seznamu nepřátel nezapomíná zmínit EU a její byrokratický aparát nebo neziskové organizace. V očích iniciativy představují zhmotnění politiky multikulturalismu, jehož zájmy jsou v protikladu zájmům českým. I proto uvádí jako jednu z možných alternativ vystoupení z EU, jestliže se situace nezlepší. Pro zástupce neziskových organizací a liberálních proudů odmítajících generalizující postoj BPI vůči muslimům, byla vytvořena nová pojmenování jako „sluníčkáři“ a „pražská kavárna“. Používání těchto přezdivek se zažilo i mezi vysoce postavenými politiky s protiimigrační rétorikou a došlo k vytvoření jakéhosi iluzorního a organizovaného

¹⁴¹ LHOŘAN, Lukáš. *Umírnění muslimové, je to možné?* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 21. leden 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=444770>

¹⁴² LHOŘAN, Lukáš. *Jak jménem IvČRN vydírá exmuslimka s antiislámistou* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 23. května 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=463295>

¹⁴³ KONVIČKA, Martin. *Blok proti islámu – řeč přednesená na Ustavujícím sněmu* [online]. In: parlamentnilisty.cz. 16. února 2016 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/profily/Doc-Martin-Konvicka-Ph-D-104562/clanek/Blok-proti-islamu-rec-prednesena-na-Ustavujicim-snemu-67397>

nepřítele. Podobný osud dostihl i veřejnoprávní Českou televizi, která je obviňována ze stranění proislámským názorům a vytváření nevyváženého zpravodajství.¹⁴⁴

Martin Konvička v září roku 2015 začal realizovat myšlenku ucházet se o veřejné volené funkce. 8. září se BPI dohodla na vzájemné spolupráci s parlamentní stranou Úsvit – Národní koalice (Úsvit-NK). Konvička byl ustanoven do pozice superlídra a mluvčího koalice. Přestože BPI nepředstavoval politickou stranu ani hnutí, mělo se jednat o vzájemně výhodnou spolupráci přinášející Úsvitu více potenciálních voličů a BPI místa na kandidátních listinách do krajských a senátních voleb v roce 2016. Obě smluvní strany předpokládaly trvání vzájemné dohody i pro volby do Poslanecké sněmovny v roce 2017. Mezi tvůrci společného programu byl za IVČRN Petr Hampl, v roce 2015 řadový člen strany Svobodných, avšak s ambicemi stát se jejím předsedou. K dohodě mezi uskupeními došlo na vzájemné shodě ohledně snahy potlačit jakékoliv snahy o politizaci islámu.¹⁴⁵ Sestavený program nesl název „*Hrdá a bezpečná země*“ s hlavními tematickými bloky týkající se bezpečnosti, solidarity, přímé demokracie, svobody podnikání, vzdělání a kultury. Spolupráce byla stvrzena změnou názvu strany na Úsvit s Blokem proti islámu (Úsvit s BPI). Tento název byl později zamítnut MVČR s odůvodněním, že název strany a její program iniciují popírání rovných práv a svobod osob vyznávajících islám.¹⁴⁶ Konference se účastnila Tatjana Festerling zastupující německou občanskou iniciativu Pegida. Nová strana s Pegidou rozvíjela myšlenku mezinárodní protiimigrační spolupráce na projektu *Pevnost Evropa*.¹⁴⁷ Posun z kybernetického prostoru ale znamenal spor s částí původních administrátorů IVČRN a následné odtržení BPI od struktur iniciativy.

"Když už jsme u těch nepříjemností, musím zde zmínit ještě jednu osobnější věc. Jak jsem hovořil o těch zákulisních věcech po založení Bloku, tak pro mě byla nejsložitější

¹⁴⁴ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 94-95. ISBN 978-80-7325-397-4.

¹⁴⁵ AKTUÁLNĚ. *Úsvit jde do voleb s Konvičkou, ten se stane superlídrem* [online]. In: zpravy.aktualne.cz. 8. září 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/usvit-jde-do-voleb-s-blokem-proti-islam-u-lidrem-je-konvicka/r~a6b08afc562011e5adcb0025900fea04/>

¹⁴⁶ ÚSVITNK. *Ministerstvo vnitra zamítlo název Úsvit s Blokem proti islámu* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 22. březen 2016, [cit. 21.4.2017]. <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/ministerstvo-vnitra-zamitlo-nazev-usvit-s-blokem-proti-islam/>

¹⁴⁷ ÚSVITNK. *Úsvit a Blok proti islámu schválil program za Bezpečnou a hrdou zemi. Úsvit změnil název na Úsvit s Blokem proti islámu* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 20. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/usvit-a-blok-proti-islam-u-schvalil-program-za-bezpecnou-a-hrdou-zemi-usvit-zmenil-nazev-na-usvit-s-blokem-proti-islam/>

věcí postupná roztržka s některými administrátory facebookové skupiny *Islám v české republice nechceme* (IVČRN). Připomenu, že založení BPI bylo tak trochu východiskem z patové situace. Moje původní představa byla, že na spolek – s vedením, organizační strukturou, širokou členskou základnou – se transformuje IVČRN. Název „Blok“ pak měl být vyhrazen pro strukturu, ve které se spojí IVČRN, Úsvit, Suverenita, Domov a třeba i další. Tehdy proti tomu vznikl odpor ve skupině asi dvaceti lidí okolo „jádra“ IVČRN – popravdě se nejednalo o 20 lidí, ale asi tak o tři, kteří manipulačními vlnami rozbili každou rozumnou snahu, opravdu se zuby nehty bránili demokratické kontrole a dělali vše pro to, aby si udrželi pofidérní internetový vliv bez odpovědnosti. Nikdo z nich zde s námi není – dělat politiku s otevřeným hledím holt bylo „pod jejich úroveň“. Bylo to mimořádně únavné, nezvládl jsem to, alespoň jsem tedy doufal, že se z IVČRN stane „naše“ médium, naše propagační a rekrutovací složka. Ani to nedopadlo úplně podle mých představ – možná jste si mnozí sami všimli, že ta stránka je v posledních měsících spíš elitářská, než živá a aktivistická. A tak bych zde rád s plnou vážností prohlásil: Ušel jsem s IVČRN dlouhý kus cesty, ale je pro mě uzavřenou kapitolou, nostalgickou vzpomínkou na časy svobody bez odpovědnosti. Ti, kdo chtějí opravdu máknout, necht' vstoupí do Bloku proti islámu."¹⁴⁸

18. listopadu 2015 byl Konvička obviněn z podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod. BPI se proti obvinění ohradila a mluvčí David Štěpán vydal prohlášení o osobním zainterесování ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, mezi jehož příbuznými jsou muslimové. Konvička prostřednictvím své advokátky Kláry Samkové následně podal stížnost na obvinění a označil ho za útok na svobodu slova.¹⁴⁹ Tato stížnost byla ale vzápětí státním zástupcem zamítnuta. Okresní soud v Českých Budějovicích vrátil případ trestního oznámení na Konvičku zpět státnímu zastupitelství pro nedostatek podkladů. Státní zástupce se odvolal k soudu vyšší instance, jenž stížnost zamítl.¹⁵⁰

¹⁴⁸ LHOŤAN, Lukáš. *Předseda Bloku proti islámu Konvička napsal o skupině Islám v České republice nechceme, že je nedemokratická a distancoval se od ní* [online]. In: eurabia.cz. 19. prosince 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://eurabia.parlamentnilisty.cz/Articles/30370-predseda-blok-proti-islamu-martin-konvicka-napsal-o-skupine-islam-v-ceske-republice-nehceme-ze-je-nedemokraticka-a-distancoval-se-od-ni.aspx>

¹⁴⁹ TŘEČEK, Čeněk. *Policie obvinila Konvičku z Bloku proti islámu z podněcování k nenávisti* [online]. In: iDNES.cz. 24. listopadu 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/obvineni-martina-konvicky-dc7-/krimi.aspx?c=A151124_164856_krimi_cen

¹⁵⁰ ČTK. *Krajský soud vrátil kauzu Konvička státnímu zastupitelství* [online]. In: denik.cz. 15. srpna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.denik.cz/z_domova/krajsky-soud-vratil-kauzu-konvicka-statnimu-zastupitelstvi-20160815.html

Vnitřní struktura BPI i spolupráce s Úsvitem-NK se začala rozpadat v dubnu roku 2016. Jako první byla vyloučena advokátka Klára Samková za údajné vyzrazování interních informací sdružení.¹⁵¹ Dalším kdo opustil BPI, v tomto případě se jednalo o vlastní rezignaci, byl jeho místopředseda Hampl. Odchod odůvodnil nedostatečnými financemi pro vedení kampaně pro krajské volby ve Středočeském kraji a snahu zaměřit se na senátní volby v obvodě Beroun. Časové vytížení z této činnosti pak nebylo slučitelné s vykonáváním postu místopředsedy BPI.¹⁵² 25. dubna vypověděl Konvička a Hampl smlouvu s Úsvitem-NK z důvodů dlouho trvajících rozporů mezi subjekty. Vedení Úsvitu-NK něco takového ale ve svém prohlášení popřelo a dožadovalo se oficiálního vyjádření BPI.¹⁵³ Informaci o vypovězení smlouvy Konvička zveřejnil pouze na svém soukromém profilu na sociální síti Facebook. Pražské vedení BPI se proti kroku svého předsedy následně ohradilo. Kritika Konvičky a Hampla se týkala slíbeného financování kampaně ze strany Úsvitu-NK, která měla přislíbit 60 milionů korun.¹⁵⁴ 30. května 2016 se konal sněm BPI. Členka výkonného výboru Jana Volfová představovala hlavní osobnost reprezentující část BPI nesouhlasící s ukončením smlouvy s Úsvitem-NK. Vnitřní rozpory přerostly v odchod poloviny delegátů, následné rozpuštění BPI a vyloučení Martina Konvičky. Zároveň zbylí delegáti založili uskupení Iniciativa Martina Konvičky (IMK). Úsvit-NK na tento krok reagoval požadavkem 9,5 milionů korun jako kompenzací za odstoupení od smlouvy.¹⁵⁵ Vnitřní rozpory BPI i odstoupení od smlouvy s Úsvitem-NK měly za následek bouřlivé reakce dosavadních příznivců Konvičky a sdružení, jež vedl. Na sociálních sítích se většina diskutujících shodla a odsuzovala erozi protiislámské scény. Vinila jednotlivé strany z opuštění od původní myšlenky z důvodu možného budoucího zisku. Jeden z diskutujících uvedl:

¹⁵¹ BARTONÍČEK, Radek. *Blok proti islámu vyloučil právníčku Samkovou. Nedělala "košer" věci, vysvětluje strana* [online]. In: zpravy.aktualne.cz. 1. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/blok-proti-islamu-vyloucil-pravnickou-samkovou-vynasela-infor/r~8fe3a442f82a11e583e20025900fea04/>

¹⁵² JANOUŠ, Václav. *Konvička ztrácí zástupce, vedení Bloku proti islámu opouští sociolog Hampl* [online]. In: iDNES.cz. 22. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/sociolog-hampl-odchazi-z-bloku-proti-islamu-fey-/domaci.aspx?c=A160422_125515_domaci_jav

¹⁵³ ČTK. *Konvičkův Blok proti islámu vypověděl smlouvu s Úsvitem* [online]. In: ceskenoviny.cz. 25. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/konvickuv-blok-proti-islamu-vypovedel-smlouvu-s-uvitem/1342270>

¹⁵⁴ KOPECKÝ, Josef. *Vzpouřa proti Konvičkovi. Kvůli tomu, jak se rozešel s Úsvitem* [online]. In: iDNES.cz. 26. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/vzpouira-proti-konvickovi-kvuli-tomu-jak-se-rozesel-s-uvitem-p6j-/domaci.aspx?c=A160426_105514_domaci_kop

¹⁵⁵ ČTK. *Blok proti islámu se rozpustil, vzniká Iniciativa Martina Konvičky Úsvitem* [online]. In: denik.cz. 28. května 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.denik.cz/z_domova/cast-delegatu-opustila-snem-bloku-proti-islamu-a-kritizuje-vedeni-20160528.html

„Prostě toto je konec, ještě ani nejste v parlamentu či v městech a už se drobite, zakládáte zase něco jiného atd....takže se na Vás nedá spolehnout jak je vidět. Vypadali jste seriózně ze začátku, ale teď Vám moc nadějí nedávám..lidi jste otrávilí nestabilitou teď a vlastně ani nevíme co je pravda...takže ze všeho zbyly trosky a jen kecy na netu“¹⁵⁶

2.2.2.2 Iniciativa Martina Konvičky

Název iniciativy viditelně deklaroval, kdo je opravdovým lídrem a kdo bude rozhodovat ve všech aspektech nového uskupení. Politická agenda zůstávala stejná a byla vymezena striktním popisem.

„Občanská iniciativa informující bez příkras o nebezpečí islamizace naší země.“¹⁵⁷

Na svých internetových stránkách pokračovala v informační činnosti o islámu v ČR i ve světě. Oproti minulým projektům byly vydávané články psány výhradně Konvičkou a nesly se v útočnějším duchu. Například článek *„Konečné řešení skandinávské otázky“*, odsuzuje sebedestruktivní jednání severských států, známých vstřícnou migrační politikou. Mimo jiné, zmiňuje i pozbytí nároku na další existenci. V samotném závěru svá stanoviska mírní a podotýká, že článek byl psán jako mírná nadsázka.¹⁵⁸ IMK se v mnohem vyšší míře snažila být vidět v ulicích. Při demonstraci před brněnskou mešitou spálil Konvička korán a bylo na něj podáno trestní oznámení za hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob. Trestní oznámení podal brněnský radní Svatopluk Bártík. Avšak policie neshledala v činnosti předsedy IMK protiprávní jednání. Kvůli nejasné finanční situaci v BPI podala na Konvičku trestní oznámení i bývala spolupracovnice Jana Volfová. Při výslechu na policii bylo zmíněno jméno bývalého ministra dopravy a bývalého předsedy strany Věci veřejné, Víta Bárty.

¹⁵⁶ EUROZPRÁVY. *Ty tlustá p*čo, z*rdi... Konvičkův Blok proti islámu se projevil v celé své kráse* [online]. In: EuroZpravy.cz. 30. května 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://domaci.eurozpravy.cz/spolecnost/156915-ty-tlusta-p-co-z-rdi-konvickuv-blok-proti-islam-se-projevil-v-cele-sve-krase/>

¹⁵⁷ IMK. *Úvodní strana*. [online]. In: iniciativamkcz. 27. červen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.iniciativamk.cz/index.php>

¹⁵⁸ IMK. *Konečné řešení skandinávské otázky*. [online]. In: iniciativamkcz. 27. červen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.iniciativamk.cz/index.php/zpravy/10-zpravy-ze-sveta/12-konecne-reseni-skandinavske-otazky>

V souvislosti se slíbenou 60 milionovou odměnou za vzájemnou spolupráci s Úsvitem-NK.

„Předestírali mi geniální plán na úplné propojení mé občanské aktivity a osiřelých poslanců Okamurova Úsvitu. Jsou to neschopní blbci, budou dělat to, co si budeme přát, a ty na své aktivity získáš 60 milionů korun státních peněz, malovali světlou budoucnost protiislámského hnutí,“¹⁵⁹

Postupný trend neustálého stupňování urážení islámu přerostl v paniku na Staroměstském náměstí v Praze. IMK uspořádala 21. srpna 2016 v centru města zinscenované dobytí Prahy Islámským státem. Bylo použito replik zbraní, obrněného vozidla a živého velblouda. Zvukové efekty a střelba slepými náboji ale vyvolala mezi lidmi na náměstí paniku. Ti ze strachu z reálného teroristického útoku prchali do okolních ulic a několik z nich se zranilo. Policie akci ukončila a osm organizátorů předvolala k podání vysvětlení.¹⁶⁰ Později překvalifikovala vyšetřování z šíření poplašné zprávy na výtržnictví. Strana zelených na Konvičku podala trestní oznámení z obavy, aby jeho jednání nebylo změněno na pouhý přestupek.¹⁶¹ Další veřejná akce s názvem *„S humorem do Mekky“*, byla uspořádána před velvyslanectvím Saudské Arábie. Shromáždění bylo na žádost úředníků pražského magistrátu policii rozpuštěno. Jako důvod bylo uvedeno odchýlení z původního programu shromáždění a podezření na záměrné znevažování náboženství. Program sestával s představení parodujícího muslimy kamenující svatyni Kabu, symbolizovanou mobilní toaletou. Magistrát ještě před uskutečněním shromáždění oznámil v místech konání havárii kanalizace a pokusil se akci zrušit.¹⁶² IMK i přesto od svého záměru neupustila a navíc podal Konvička

¹⁵⁹ Romea. *Konvička pálením koránu nespáchal trestný čin. Při výslechu potvrdil, že za islamofoby stojí Vít Bárta* [online]. In: romea.cz. 27. září 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/domaci/konvicka-palenim-koranu-nespachal-trestny-cin-pri-policejnim-vyslechu-mluvil-o-duvodu-spojenu-bpi-a-usvitu>

¹⁶⁰ SEDLÁŘOVÁ, Barbora. *Hra konvičkovců na IS zažehla v Praze paniku, policie akci stopla* [online]. In: iDNES.cz. 21. srpen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/staromestske-namesti-konvicka-islamsky-stat-divadlo-p0y-/krimi.aspx?c=A160821_160228_krimi_bse

¹⁶¹ ČTK. *Zelení podali na Konvičku kvůli nedělní akci trestní oznámení* [online]. In: deník.cz. 22. srpen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.denik.cz/z_domova/zeleni-podali-na-konvicku-kvuli-nedelni-akci-trestni-oznameni-20160822.html

¹⁶² RYŠAVÝ, Zdeněk. *Úředníci rozpustili Konvičkovu akci kvůli znevažování islámu* [online]. In: romea.cz. 11. září 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/domaci/urednici-rozpustili-konvickovu-akci-kvuli-znevazovani-islam>

trestní oznámení na náměstka pražské primátorky Petra Dolínka.¹⁶³ Později bylo oznámení vyhodnoceno jako nedůvodné a zamítnuto.¹⁶⁴

Internetové stránky IMK existují i v současnosti. Poslední článek byl ale zveřejněn v srpnu roku 2016. Dostupná je i uzavřená diskuzní skupina Iniciativa Martina Konvičky - diskusní skupina na Facebooku. Politické ambice představitelů protiislámské politiky se rozhodli Konvička a Hampl naplnit vznikem nové politické strany.

2.2.2.3 Alternativa pro Českou republiku 2017

Vznik nové politické strany zastihly problémy při samotném zrodu. Při snaze registrovat název Alternativa pro Českou republiku (APČR) Petrem Hamplem, byla zjištěna existence strany Alternativa pro Česko (APČ). Hampl byl v té době držitelem ochranné známky názvu a navrhl soudu zakázat obdobnou stranu pro přílišnou podobu názvů. Za vznikem konkurenční APČ stáli oponenti Konvičky a Hampla z řad bývalého BPI. Ve stejné době vznikla ještě strana Alternativa pro českou politiku, se kterou Hampl neměl pro zaměnitelnost názvu žádný problém.¹⁶⁵ Po vyřešení prvotních problémů byla založena strana Alternativa pro Českou republiku 2017 (APČR).

Ve svém programu se strana vymezila proti politice multikulturalismu, islámu, neziskovým organizacím a EU v současné podobě. V případě nereformování podoby EU by strana podporovala odchod z evropského společenství s názvem *czexit* napodobující odchod Velké Británie pod názvem *brexít*. Hlavní problém vidí v omezování svobod občanů jednotlivých evropských zemí a zbytečně velkém objemu

¹⁶³ ČTK. *Antiislamista Konvička podal trestní oznámení na náměstka Dolínka* [online]. In: ceskenoviny.cz. 15. září 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/antiislamista-konvicka-podal-trestni-oznameni-na-namestka-dolinka/1393264>

¹⁶⁴ ČTK. *Konvička s oznámením na Dolínka neuspěl, je nedůvodné, slyšel od úřadu* [online]. In: iDNES.cz. 15. listopadu 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/trestni-oznameni-konvicka-dolinek-manifest-demonstrace-p2v-/domaci.aspx?c=A161115_115917_domaci_hro

¹⁶⁵ ČTK. *Odpůrci muslimů se hádají o název Alternativa, v Česku jsou celkem tři* [online]. In: iDNES.cz. 10 června 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/alternativa-pro-ceskou-republiku-petr-hampl-alternativa-pro-cesko-blok-proti-islam-gnu-/domaci.aspx?c=A160610_155923_domaci_ekl

regulací a zákonů.¹⁶⁶ Ve svém manifestu hovoří o „švýcarizaci“ a „bavorizaci“ země. Koncept má představovat snížení byrokratické zátěže se zavedením prvků přímé demokracie. Pokračují i s kritikou veřejnoprávních médií a koncesionářských poplatků, za jejichž zrušení se hodlají zasadit. Ostatní strany jsou označovány jako „zdegenerované partaje“ bez ochoty řešit „reálné“ problémy.¹⁶⁷

V říjnu se APČR účastnila voleb do Senátu, ale tato první zkouška znamenala pro Konvičku i Hampla osobní prohru. Hampl po sečtení hlasů rezignoval na post předsedy APČR.¹⁶⁸ Konvička získal 8% hlasů považoval za relativní úspěch s ohledem na události předchozích měsíců. Přesto napodobil Hampla a oznámil, že má v úmyslu věnovat se momentálně své původní profesi entomologa.¹⁶⁹ APČR definitivně opustil po schválení vládního návrhu na pozastavení činnosti strany.¹⁷⁰ Pod vedením spisovatele Petra Štěpánka strana nadále na svých internetových stránkách informuje o aktuálních událostech se svým komentářem a zároveň vydává stanoviska ke stranicky důležitým tématům.

2.2.2.4 7. republika

Spolek založený 27. ledna 2017 je novým a současným uskupením s účastí Konvičky na pozici místopředsedy. Předsedou byl zvolen David Nepimach. Za vzor směru, jakým by se mělo Česko ubírat, bylo zvoleno Srbsko. Hlavní důvodem má být neúčast v aliancích typu NATO a EU, které své členy brzdí ve vývoji.¹⁷¹ Na svých internetových stránkách

¹⁶⁶ KLICNAR, Filip. *Odpůrci islámu založili Alternativu pro ČR 2017, podpořil je i Jakl* [online]. In: iDNES.cz. 26 června 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/hampl-se-stal-predsedou-alternativy-pro-ceskou-republiku-2017-pl6-/domaci.aspx?c=A160626_215155_domaci_fka

¹⁶⁷ APČR. *Manifest ApČR* [online]. In: parlamentnilisty.cz. 9. května 2016, [cit. 8.5.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-voicum/Manifest-Alternativy-pro-Ceskou-republiku-434729>

¹⁶⁸ JANOUŠ, Václav. *Předseda Alternativy pro ČR Hampl rezignoval po neúspěchu ve volbách* [online]. In: iDNES.cz. 11. října 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/predседа-alternativy-pro-cr-hampl-rezignoval-fa4-/domaci.aspx?c=A161011_133950_domaci_jj

¹⁶⁹ ŠUDRYCHOVÁ, Šarlota. *Kontroverzní Konvička bere předposlední místo. Osm procent je skoro až úspěch, říká* [online]. In: lidovky.cz. 8. října 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/kontroverzni-konvicka-bere-predposledni-misto-osm-procent-je-skoro-az-uspech-rika-gk2-/zpravy-domov.aspx?c=A161008_183532_ln_domov_ele

¹⁷⁰ ČTK. *Antiislamista Konvička opustil Alternativu pro ČR* [online]. In: iDNES.cz. 7. prosince 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/422991-antiislamista-konvicka-opustil-alternativu-pro-cr.html>

¹⁷¹ SATTLER, Robert. *Konvička se konečně našel. Založil Sedmou republiku a vzorem je mu Srbsko* [online]. In: lidovky.cz. 31. ledna 2017, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/s-iniciativou-byl-konvicka-nestastny-novym-spolkem-navazuje-na-prvni-republiku-gp1-/zpravy-domov.aspx?c=A170130_150612_ln_domov_rsa

popisuje šest předchozích republik a důvody jejich následného úpadku. Ony důvody jsou přisuzovány vnějším i vnitřním nepřátelům. Volební program je vystavěn na pilířích identita, přežití, svoboda, anti-islám, hrdost, občanství a vize.¹⁷² Opět využívají sociálních médií, kde jsou komentovány aktuality a předkládány videorozhovory s předsedou a místopředsedou. Na nich seznamují s volební kampaní a více se vymezují proti stávajícímu establishmentu.¹⁷³ V uskupeních v jehož strukturách působil Konvička lze vyzorovat trend pasování se do pozice obětí, kdy se současné politické špičky snaží zabránit zvolení jeho subjektů do veřejných funkcí a Konvičku zdiskreditovat.

2.3 Úsvit – Národní koalice

Politická strana Úsvit–NK má kořeny a historii spojenou s postavou Tomia Okamury. V roce 2013 se ucházel jako neúspěšný kandidát přímých voleb o post prezidenta ČR.¹⁷⁴ Okamurovi byla zamítnuta registrace z důvodů nedostatečného počtu podpisů na kandidátní listině a nedocílil změny rozhodnutí ani odvoláním k ústavnímu soudu.¹⁷⁵ Po prezidentském neúspěchu založil v červnu 2013 politické hnutí Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury (ÚPD).¹⁷⁶ Hnutí od počátku deklarovalo cíle prosadit se ve volbách do Poslanecké sněmovny. Hlavní idea i název ÚPD se inspiroval knihou Pavla Kohouta Úsvit, vymezující se proti současnému politickému systému. Kohout se ale od Okamury později distancoval kvůli výrokům na adresu romské populace.¹⁷⁷ Přestože se volby konaly již v srpnu 2013, zaznamenalo hnutí úspěch s 6,88% se ziskem 14 mandátů ve Sněmovně. Mezi zvolenými kandidáty byli i příslušníci strany Věci veřejné a hnutí

¹⁷² 7REPUBLIKA. [online]. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.7republika.cz/>

¹⁷³ 7REPUBLIKA. *7.Republika.cz: VOLBY 2017 - žádost o podporu volební kampaně!* [online]. In: youtube.com. 17. března 2017, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=ZumPnR7EA1E>

¹⁷⁴ V době své kandidatury již vykonával senátorskou funkci za zlínský obvod.

¹⁷⁵ ÚSTAVNÍ SOUD. *Nález Ústavního soudu jménem republiky Pl. ÚS 27/12* [online]. In: usoud.cz. 7. ledna 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: http://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezky/Pl_US_27_12.pdf

¹⁷⁶ ÚSVITNK. *Ministerstvo zaregistrovalo hnutí Úsvit* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 20. června 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/novinky/ministerstvo-zaregistrovalo-hnuti-usvit-prime-demokracie/>

¹⁷⁷ PRÁVO. *Okamura přišel o svého ekonomického guru Kohouta* [online]. In: novinky.cz. 18. září 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/313647-okamura-prisel-o-sveho-ekonomickeho-guru-kohouta.html>

OBČANÉ 2011.¹⁷⁸ Okamura opustil svůj mandát senátora a stal se poslancem ČR, v čemž někteří viděli zradu voličů ve zlínském kraji, kde byl zvolen.

„To, co je ale zásadní, je, že program, se kterým jsem kandidoval před rokem do Senátu, mohu teď prosazovat 14x silněji díky 14ti poslancům našeho hnutí Úsvit. Občanům jsem před rokem v senátní volbě slíbil, že pro splnění svého programu udělám maximum, a já slovo plním.“¹⁷⁹

Počáteční vnitřní rozepře v hnutí začaly odvoláním lídra kandidátky pro volby do Evropského parlamentu v roce 2014, Kláry Samkové. V následujících volbách ÚPD neuspělo a nepřekročilo 5% hranici.¹⁸⁰ V květnu 2014 změnilo svůj název, kdy bylo vypuštěno jméno jejího předsedy Tomia Okamury. Jeho jméno bylo v názvu použito především z důvodu marketingu a mediální známosti. Zároveň byly upraveny stanovy o nábore nových členů. V době změny mělo hnutí pouhou devítičlennou členskou základnu a noví uchazeči by museli projít přechodným obdobím, v němž by ukázali své schopnosti a snahu být pravoplatným členem. Přestože na veřejnost pronikly informace o vnitřním konfliktu hnutí již dříve, teprve v březnu 2014 se Okamura a další členové v této souvislosti vyjádřili blíže a veřejně. Spory nastaly v otázce spolupráce s Janem Velebou a stranou Strana práv občanů (SPO). Okamura vyjednával z pozice předsedy a vynechal demokratickou diskuzi s ostatními členy. Proti tomuto chování se ohradili a následně byli Okamurou označeni za pučisty. Předmětem sporu se stala i zvažovaná spolupráce s francouzskou stranou Národní fronta (NF) a její představitelkou Marine Le Pen. Takovou spolupráci označil Okamura za zradu programu hnutí, především pro absenci prvků přímé demokracie u NF. I přes podobná tvrzení byla později Petrem Fialou, představitelem Okamurova názorového křídla v hnutí, pozvána do ČR na konferenci *Evropský mír a prosperita po Evropské unii*.¹⁸¹ Poslanec ÚPD Petr Adam

¹⁷⁸ AKTUÁLNĚ. *Úsvit přímé demokracie* [online]. In: aktualne.cz. 22. listopad 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.aktualne.cz/wiki/politika/politicke-strany/usvit-prime-demokracie-tomia-okamury/r~i:wiki:4006/>

¹⁷⁹ OKAMURA, Tomio. *Opustil jsem Senát, ale ne své spoluobčany* [online]. In: iDNES.cz. 4. prosince 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://okamura.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=383824>

¹⁸⁰ ÚSVITNK. *Vyjádření předsedy hnutí Úsvit Tomia Okamury ke kandidatuře a kauze Kláry Samkové* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 10. května 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/vyjadreni-predsedy-hnuti-usvit-tomia-okamury-ke-kandidature-a-kauze-klary-samkove/>

¹⁸¹ ČTK. *Známa odpůrkyně EU: Le Penová dorazí do Prahy 23. dubna* [online]. In: tyden.cz. 26. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/znama-odpurkyne-eu-le-penova-dorazi-do-prahy-23-dubna_337619.html

v otevřeném dopise naopak vyčítal Okamurovi lhaní, přechod k extrémismu a odklon od programu v jeho případě. Další rozpory se týkaly především financování hnutí a vyplácení vysokých sum, převážně státních příspěvků, ze strany Okamury agenturám ATM a 10 minutes. Stranická kasa se velice brzy dostala na nulové hodnoty a hrozily žaloby ze stran věřitelů. Předsednictvo poslanecké klubu ÚPD požádalo na základě reportáže ČT¹⁸², a odhalení původu vyplácených společností, o audit posuzující výhodnost uzavřených smluv. V pozadí kauzy byla zmíněna účast Víta Bárty a jeho zapojení do celé aféry v podobě zprostředkování dohody s inkriminovanými agenturami.¹⁸³ Skupina stojící proti svému předsedovi tvořila většinu ve vedení strany a každý svůj krok si odsouhlasila podle stranických stanov. Na následujícím zasedání poté poslanecký klub hnutí Úsvit vyloučil Tomio Okamuru a Radima Fialu ze svých řad.¹⁸⁴ Komise pověřená prošetřením hospodářství hnutí potvrdila vyčerpání všech státních příspěvků a na základě tohoto zjištění byl Tomio Okamura vyzván k rezignaci.¹⁸⁵ ÚPD se začala během následujících měsíců rozpadat. Část poslanců pod vedením poslance Petra Adama opustilo hnutí a založilo stranu Národní zájmy.¹⁸⁶ V červenci došlo k opětovnému sloučení pod jednotným názvem Úsvit – Národní koalice, předsedou se stal válečný veterán Miroslav Lidinský a místopředsedou Marek Černoš¹⁸⁷ Tomio Okamura původní hnutí také opustil a s Radimem Fialou založil hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD).¹⁸⁸ Obě uskupení se v roce 2016 účastnily voleb do krajských zastupitelstev již s výraznou protiimigrační politikou. Nové subjekty se od svého počátku rozhodly radikálně rozšířit svou členskou základnu. Původní hnutí s devíti členy bylo z tohoto důvodu často terčem kritiky.

¹⁸² Viz <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1142743803-reporteri-ct/215452801240012/video/389604>

¹⁸³ ADAM, Petr. *Otevřený dopis Petra Adama Tomio Okamurovi* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 25. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/otevreny-dopis-petra-adama-tomio-okamurovi/>

¹⁸⁴ ÚSVITNK. *Tisková zpráva po jednání poslaneckého klubu* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 24. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/tiskova-zprava-po-jednani-poslaneckeho-klubu-2/>

¹⁸⁵ ÚSVITNK. *Usnesení předsednictva k závěrům komise MUDr. Jiřího Štětiny* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 24. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/blog/usneseni-predsednictva-k-zaverum-komise-mudr-jiriho-stetiny/>

¹⁸⁶ JIŘIČKA, Jan. „*Pučisté“ z Úsvitu zakládají stranu Národní zájmy, má dvanáct členů* [online]. In: [iDNES.cz](http://zpravy.idnes.cz). 19. května 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/puciste-z-usvitu-zakladaji-stranu-narodni-zajmy-f6z-/domaci.aspx?c=A150519_123326_domaci_jj

¹⁸⁷ ÚSVITNK. *Novým předsedou je Ing. Miroslav Lidinský. Zde jeho poděkování!* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 8. srpna 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/podekovani-noveho-predsedy-miroslava-lidinskeho/>

¹⁸⁸ LANG, Václav. *Okamura si zakládá nové hnutí* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 24. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/368755-okamura-si-zaklada-nove-hnuti.html>

2.3.1 Politický program

Hnutí ÚPD vstupovalo na politickou scénu s heslem „*Odvážně ke změně*“ a přinášelo svou vizi přímé demokracie. Ihned v úvodu se hnutí vymezuje proti „*politickému marasmu*“ způsobeného politickými elitami. Označuje je za politickou oligarchii a parlamentní diktaturu.¹⁸⁹ Mezi hlavní body programu patřil vznik obecného referenda, zavedení prezidentského systému, v němž by ale mohl být prezident odvolán referendem, odvolatelnosti politiků formou referenda, trestní a hmotnou odpovědnost soudců a státních zástupců. V programu byl požadavek přímé volby starostů, hejtmanů i poslanců. V ekonomické části bylo prosazováno snížení DPH a snížení spotřební daně u určitého druhu zboží, především pohonných hmot. Zpočátku se program k imigrační politice vyjadřoval pouze neurčitým zpřísněním imigrační politiky.¹⁹⁰ Vztah hnutí k EU definoval Okamura svou odpovědí:

„Česká republika musí bojovat o maximum toho, co je pro nás výhodné, a proti všemu, co ji poškozuje. A že toho je reálně dost a dost. Už jsem o tom hovořil – tam, kde to je minimálně oboustranně výhodné, se spojujme. Samozřejmě, pokud si pomocí nadiktovaných kvót necháme zničit cukrovarnický průmysl, mimochodem velmi prosperující a tradiční odvětví, pak musím hlasitě protestovat a žádat zrušení regulací, které ničí naše zemědělce a ekonomiku.“¹⁹¹

„Příklad Velké Británie, kde premiér dodržel svůj předvolební slib o referendu a vláda respektuje jeho výsledek, je opravdu hodný následování.“¹⁹²

Vymezení se proti kvótám, jakéhokoliv druhu, v tomto případě týkající se potravinářského průmyslu, předestřelo i budoucí pozici v případě migračních kvót.¹⁹³

¹⁸⁹ OKAMURA, Tomio. *Nežijeme ve skutečné demokracii* [online]. In: Youtube.com. 4. října 2016, [cit. 10.5.2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=opykQbffDtw>

¹⁹⁰ ÚSVITNK. *Stanovy politického hnutí* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 2. června 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/wp-content/uploads/2013/04/stanovy2014.pdf>

¹⁹¹ KUZNICKÁ, Anna. Tomio Okamura: *Prioritou je sebevědomý suverénní stát* [online]. In: euractiv.cz. 15. října 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://euractiv.cz/rozhovory/cr-v-evropske-unii/tomio-okamura-prioritou-je-sebevedomy-suverenni-stat-011193/>

¹⁹² *Zahraniční politika* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/wp-content/uploads/2015/05/Zahrani%C4%8Dn%C3%AD-politika.pdf>

¹⁹³ KUZNICKÁ, Anna. Tomio Okamura: *Prioritou je sebevědomý suverénní stát* [online]. In: euractiv.cz. 15. října 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://euractiv.cz/rozhovory/cr-v-evropske-unii/tomio-okamura-prioritou-je-sebevedomy-suverenni-stat-011193/>

Program obsahuje i zpochybnění pravého účelu zastupitelské demokracie. Volené strany podle Úsvitu-NK¹⁹⁴ neplní vůli lidu, ale pouze své osobní cíle. Stranický systém je označen přímo za antidemokratický. Demokracie je považována za výsadu ale i povinnost s ohledem na dodržování zákonů.¹⁹⁵ I přesto má být role státu a jeho zasahování do životů občanů v nejmenší možné míře.¹⁹⁶ ÚPD a SPD, především v osobě Okamury, vždy velice flexibilně reagovaly na poptávku voličů a aktuální názor společnosti. Okamura využíval (a dosud využívá) k prezentaci svých názorů, potažmo názoru hnutí, sociální síť Facebook a Youtube a prezentuje je v podobě videa. Formát videokomentářů a přenosů svých projevů z Poslanecké sněmovny rozvinul Okamura mnohem více až se vznikem SPD, avšak trend vizuálních komentářů byl využíván od začátku jeho politické kariéry. Po rozdělení na Úsvit-NK a SPD došlo k částečným úpravám původního programu, přestože oba nástupnické subjekty se jím nechaly inspirovat. Úsvit-NK ve svých bodech „*Proti čemu vystupujeme*“ shrnuje své námitky vůči nadnárodním organizacím a jejich centralizaci, evropským dotacím, orientování zahraniční politiky na některou z velmocí a rasismu. Zmíněný rasismus je myšlen jako pozbytí nároku na výhody z důvodu etnického původu. Proti Romům se kriticky vyjadřuje pouze Okamura za SPD. Nepřízpůsobivé a romskou komunitou dává prakticky do jedné linie.¹⁹⁷ Pro krajské volby v roce 2014 bylo použito programu „*Hrdá a bezpečná země*“, obsahující v mnohem vyšší míře vymezení proti nelegální imigraci. Zavedení pohraniční policie, ukončení budování azylových táborů a možnost zřízení krajských domobran. V oblasti školství je stát obviňován z cílených multikulturních programů, které má strana v plánu ukončit.

„Podnikneme kroky k obnově vlasteneckého smýšlení a národní hrdosti. Zapojíme veterány, policisty, hasiče, sportovce i ctihodné občany. Zajistíme ukončení programů, které znevažují české dějiny, napomáhají islamizaci a vyvolávají nepřátelství dětí proti

¹⁹⁴ Jedná se ale o shodnou podobu programu v původním subjektu ÚPD.

¹⁹⁵ ÚSVITNK. *O přímé demokracii. Proč chtít skutečnou demokracii* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 22.května 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/o-prime-demokracii/>

¹⁹⁶ ÚSVITNK. *Program strany* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 17. srpna 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/program-strany/>

¹⁹⁷ ÚSVITNK. *Tomio Okamura v ČT na téma situace Romů* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 3. listopadu 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/novinky/tomio-okamura-v-ct-na-tema-situace-romu/>

*rodičům. Zajistíme, že multikulturní neziskovky nebudou dostávat žádnou podporu z krajských rozpočtů.*¹⁹⁸

SPD vytvořila program útočící ve svých bodech především proti současnému systému. Slibuje jeho radikální změnu v přechodu na přímou demokracii na různých úrovních státní správy. Zpochybňuje funkčnost sociálního systému, exekucí i výhody příslušnosti k mezinárodním společenstvím. S myšlenkou přebudování armády s podporou aktivních záloh a obnovení branné povinnosti rozvíjí kritiku dosavadní účasti na zahraničních misích armády ČR a její hlavní úlohu vidí v přípravě obrany země.¹⁹⁹ Za největší bezpečnostní, ekonomické a sociální riziko je považována masová migrace lidí kulturně a historicky neslučitelných s evropským prostorem.²⁰⁰ SPD ve svém programu zahraniční politiky uvádí vlastní definici nelegální migrace:

*„SPD trvá na nulové toleranci ilegální imigrace do Evropy, do zemí V4, do ČR! Za nelegální považujeme i „legalizovanou“ nelegální imigraci prostřednictvím kvót, dobrovolně přijatých uprchlíků i legalizaci „nelegálů“ tlakem euroadministrativy. Považujeme za nezbytné vrátit nelegální překročení hranice ČR stejně jako nelegální pobyt na území ČR do kategorie trestného činu s nepodmíněnými tresty.*²⁰¹

Názory nástupnických subjektů se rozcházejí v podpoře Ruska a USA. Úsvit-NK ve svém programu jasně definuje příslušnost k západní části světa.²⁰² SPD ve svém programu výhody spojenectví s USA relativizuje (stejným způsobem jako členství v NATO a EU) a naopak se staví na stranu Ruska v problematice mezinárodních sankcí USA a EU, zavedených z důvodu zapojení Ruska do konfliktu na východě Ukrajiny a anexi Krymu. Nejdůležitější mezinárodní spolupráce je viděna na úrovni Visegrádské skupiny.²⁰³ Stejně jako u předchozích uskupení i SPD a Úsvit-NK svou profilaci více specifikují

¹⁹⁸ ÚSVITNK. *Program strany* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 17. srpna 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/program-strany/>

¹⁹⁹ SPD. *Program* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/program/>

²⁰⁰ SPD. *Česká republika – náš bezpečný domov, naše úspěšná budoucnost* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/wp-content/uploads/2015/05/Česká-republika—náš-bezpečný-domov-naše-úspěšná-budoucnost.pdf>

²⁰¹ SPD. *Zahraniční politika* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/wp-content/uploads/2015/05/Zahrani%C4%8Dn%C3%AD-politika.pdf>

²⁰² ÚSVITNK. *Program strany* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 17. srpna 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/program-strany/>

²⁰³ SPD. *Zahraniční politika* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/wp-content/uploads/2015/05/Zahrani%C4%8Dn%C3%AD-politika.pdf>

jednotlivými výroky na sociálních sítích a komentáři na stranických internetových stránkách. V oblasti protiimigrační politiky, jež se v drtivé většině věnuje pouze migraci z oblasti Afriky a Blízkého východu, zaznívá silně protiislámská rétorika. U obou případů se jedná prakticky o totožný vývoj. Na počátku byla patrná snaha odlišit běžný islám a radikální. Postupem času ti stejní autoři své staré výroky upravovali nebo vyvraceli. Jako příklad za hnutí ÚPD Jiří Kobza, bývalý český diplomat v Íránu:

*„V poslední době se stále častěji objevují různé diskuze na téma muslimů v Evropě. Myslím, že i zde platí rozdělení na přizpůsobivé (to je ty, kteří jsou muslimy, protože se narodili v muslimském světě, ale jinak si žijí po svém) a nepřizpůsobivé (ty, kteří se shlédli v ortodoxním a radikálním islámu).“*²⁰⁴

Na první pohled vyvážené hodnocení islámu ale snižuje tendence celého článku, směřující k jedinému výsledku. Islám je viděn jako náboženství, kde radikální muslimové převládají a postupnými kroky se dostávají do Evropy a po získání většího vlivu zničí Evropu. Samotný demokratický systém způsobí svůj úpadek.

*„Postupně tedy muslimové podle této teze budou získávat větší a větší vliv, až nakonec západní společnost ovládnou jejími demokratickými nástroji a nastolí šariju a dostanou Západ po Aláhovu vládu. Další samozřejmou podmínkou úspěchu je mít mnoho dětí, podle Chomejního jich pravověrný muslim má mít aspoň 10. Tím pádem počty oprávněných voličů budou nabývat na váze.“*²⁰⁵

Za viníky jsou označováni příznivci multikulturalismu a politici upřednostňující tento ideologický model jsou označováni prakticky za vlastizrádce. Tyto elity jsou postaveny do antagonistického vztahu k běžnému občanovi, jenž by se měl mít na pozoru.

„Jak ukazují neradostné zkušenosti z Evropy, multikulturní společnost je nebezpečný nesmysl, vždy se jedná pouze a jen o střet kultur a to i tam, kde původní kultura byla zničena nebo vytlačena (např. Austrálie). [...] Musíme se tedy mít na pozoru nejenom

²⁰⁴ KOBZA, Jiří. *Islámské tažení Evropou* [online]. In: parlamentnilisty.cz. 6. května 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Kobza-Usvit-Islamske-tazeni-Evropou-317944>

²⁰⁵ KOBZA, Jiří. *Islámské tažení Evropou* [online]. In: parlamentnilisty.cz. 6. května 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Kobza-Usvit-Islamske-tazeni-Evropou-317944>

před importem nesnášenlivosti, ale především před vlastními užitečnými multikultiidy, před vlastními naivními či zkorumpovatelnými politiky, kteří výměnou za krátkodobý osobní zisk jsou schopni nejenom Českou republiku, ale celou Evropu rozprodat.“²⁰⁶

Kobza byl kvůli svým zkušenostem z muslimských zemí považován za experta na problematiku islámu a vycházejí z ní i nástupnické subjekty Úsvit-NK a SPD. Lidínský protiislámskou politiku potvrdil spojení s BPI s následným vznikem společného projektu Úsvit s BPI²⁰⁷ (dnes Blok proti islamizaci). Okamura rozlišoval mezi islámem jako náboženstvím a politickým islámem. Islámské náboženství definoval jako vnitřní neveřejnou záležitost každého muslima. Pokud ale muslimové praktikují na veřejnosti, (zahalování, demonstrace, halal, vyžadování výjimek z náboženských důvodů atd.) jedná se o politický akt nebo politický nátlak.²⁰⁸ Teroristické útoky ale změnily i tento pohled a následovalo označení celého islámu za ideologii příkazující zabíjet nevěřící.

„Masová vražda v Berlíně nemá jen jednoho viníka. Migrant vraždil proto, že byl muslim a jeho víra mu příkazuje zabíjet nevěřící. Viníkem je nepochybně ideologie, která říká, že jediná správná víra je islám, že křesťané jsou méněcenní a že v případě potřeby je dobré je zabíjet.“²⁰⁹

Vzájemnou shodu nachází i v pohledu na kvóty o přerozdělení uprchlíků. Podle Marka Černocho:

„Rozhodně odmítám jakékoliv kvóty na přijímání uprchlíků. V žádném případě to nesmí začít, ani kdyby se v tuto chvíli jednalo o pár osob. Z přijetí takového rozhodnutí bychom se už nikdy nevymanili a skutečné počty by se rok od roku pouze navyšovaly. [...] My, jako Česká Republika a ani Evropa jako celek, si nemůžeme dovolit zachránit všechny a přitom zahubit sebe. Pravda je taková, že v tomto množství je jejich integrace

²⁰⁶ KOBZA, Jiří. Islámské tažení Evropou [online]. In: parlamentnilisty.cz. 6. května 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-voicum/Kobza-Usvit-Islamske-tazeni-Evropou-317944>

²⁰⁷ Vznik, průběh i rozpad Úsvitu s BPI byl blíže popsán v části 3.1.2.2.1. Blok proti islámu.

²⁰⁸ OKAMURA, Tomio. Tomio Okamura: Politické aktivity muslimů [online]. In: YouTube.cz. 19. prosince 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=Yiskkl6PCtg>

²⁰⁹ OKAMURA, Tomio. Viníci vraždění v Berlíně jsou i politici a média [online]. In: iDNES.cz. 21. prosince 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://okamura.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=575503>

*v Evropě díky nekompatibilitě kultur, náboženství, tradic a vzdělání nemožná. Přiznejme si, že toto zákonitě vyústí v eskalaci obrovských sociálních, ekonomických a kulturních problémů, jejichž řešení bude výrazně bolestnější, jestli vůbec možné.*²¹⁰

Vedení Úsvitu s BPI vytvořilo petici proti kvótám. Podpisy na petičním archu chtělo vytvořit nátlak na vládu a donutit k odmítnutí podobných tendencí v EU.²¹¹ Tomio Okamura se proti kvótám ohrazoval stejným způsobem:

„EU nám nutí kvóty a jedinou variantou, jak zabránit přílivu afrických a arabských ilegálních imigrantů do ČR je celostátní referendum. [...] Nejsem necita, ale na to prostě nemáme. Výsledkem bude jen sociální pnutí a velké problémy. Náš stát i EU jsou zadlužené až po uši, nemáme kvůli hospodaření dosavadních vlád peníze na důchody, na nemocné děti se sbírají plastová víčka. Podle policejních statistik stoupá za současné vlády v ČR kriminalita cizinců. A ještě budeme přijímat a živit ilegální imigranty z Afriky či Arábie? “²¹²

Migrační vlna byla označována za invazní vojsko. Argumentací na úrovni konspiračních teorií se snažil Okamura odůvodnit úplnému uzavření hranic Schengenského prostoru.

*„Kdyby západní země spolu s USA nezlikvidovaly fungující státy v severní Africe, Sýrii nebo Iráku, tak dnes neřešíme migrační vlny. Musíme si také položit otázku. Proč nejbohatší arabské státy a zároveň spojenci USA nepřijímají tyto ilegální imigranty? Ptejme se, jestli čelíme náhodné humanitární krizi nebo řízené invazi? Pakliže ano, naše kroky musí být zcela odlišné. Musíme tuto invazi odrazit místo abychom ji podlehly. Nevěřte na náhody.*²¹³

²¹⁰ ČERNOCH, Marek. *Diktát EU: Nemůžeme zachránit všechny a zahubit sebe!* [online]. In: marekcernoch.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://marekcernoch.cz/diktat-eu-nemuzeme-zachranit-vsechny-a-zahubit-sebe/>

²¹¹ ÚSVITNK. *Poslanci Úsvitu podpořili Petici Bloku proti islámu* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 10. června 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/poslanci-usvitu-podporili-petici-bloku-proti-islam/>

²¹² OKAMURA, Tomio. *Kvóty pro migranty* [online]. In: tomio.cz. 19. května 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.tomio.cz/aktuality/kvoty-pro-imigranty/>

²¹³ OKAMURA, Tomio. *Musíme odrazit invazi, nikoliv podlehnout* [online]. In: iDNES.cz. 13. září 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://okamura.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=476581>

Protože EU o podobném kroku v podobě uzavření hranic nejednala, snažil se poslanecký klub Úsvitu-NK navrhnout uzavření hranic alespoň na úrovni ČR.²¹⁴ Teroristické útoky v Evropě byly důvodem obviňování politických elit a médií za spoluodpovědnost.

„Viníkem jsou politické elity, které vrahovi dovolily překročit hranice Schengenu a následně další hranice. Viníkem jsou německé a evropské politické elity, které absolutně nerespektují mezinárodní dohody ani suverenitu národních států a místo obrany vítaly masu islámských nájezdníků. Spoluviníkem jsou i všechny organizace a média, které se snažily a snaží do poslední chvíle převracet skutečnost a zastírat islámskou invazi. Jak je někdo může nazývat uprchlíkem? Copak uprchlík z války zbídačené země by byl něčeho takového schopen?!“²¹⁵

Důležitým tématem v kontextu migrační krize a následného přijímání uprchlíků byla ekonomická stránka. Do kontroverzního porovnávání byly spolu dávány finanční náklady spojené s přijímáním uprchlíků a nedostatečné financování neziskových organizací pomáhajícím řešit problémy v českém prostoru. Nejčastěji byly zmiňovány děti v souvislosti s kampaní sbírání plastových víček pro nákup zdravotnických pomůcek. Dobře míněná aktivita se ale stala argumentem protiimigračních hnutí představujících ji jako dokonalou absurditu a ukázkou nezájmu vlády o vlastní občany. Ilustrující jsou i následná vyjádření Marka Černocho:

„Místo Řešení českých problémů, bude česká vláda investovat peníze jinde. Místo záchrany českých Klokánků, které se starají o stovky dětí, se budeme starat o imigranty. [...] Česká republika se zavázala k tomu, že přijme 1500 uprchlíků do dvou let. Ministr vnitra Chovanec za tímto účelem už nyní získal přes 230 milionů, pro příští rok se počítá s 1,1 miliardou a další výdaje budou jen narůstat. Přitom jsme mohli říct ne! Stejně jako to udělalo Slovensko. Stačilo jen nebát se a dupnout si.“²¹⁶

²¹⁴ ÚSVITNK. *Hnutí Úsvit a Blok proti Islámu vyzvali Vládu ČR k uzavření hranice před nelegálními imigranty* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 18. června 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/hnuti-usvit-a-blok-proti-islam-u-vyzvali-vladu-cr-k-uzamceni-hranice-pred-nelegalnimi-imigranty/>

²¹⁵ OKAMURA, Tomio. *Viníci vraždění v Berlíně jsou i politici a média* [online]. In: iDNES.cz. 21. prosince 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://okamura.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=575503>

²¹⁶ ČERNOCH, Marek. *Na záchranu Klokánků 30 milionů nemáme, ale imigrantům dáme miliardy!* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 6. srpna 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z:

Přestože zkoumané subjekty mají velice podobné programy a cílí na totožnou skupinu voličů, kvůli důvodu vzniku v podobě rozpadu původní strany Úsvit přímé demokracie, není případná spolupráce pravděpodobná.

3 Česká krajní pravice

Za nejčastěji reprezentovanou část krajní pravice je možné považovat národoveckou odnož. Patří mezi ně různé subjekty, mezi nimiž jsou politické strany, občanská sdružení i iniciativy orientující se na národní témata a využívající je v mnoha odvětvích. Přestože národovecká krajní pravice prodělává běžně velice rychlý vývoj a dochází k neustálým změnám v podobě zakládání či rozpouštění subjektů, přeskupování členů a sympatizantů nebo podoby vzájemných vztahů, dostává se právě této části krajně pravicového spektra největší mediální pozornosti.²¹⁷ Rataj uvádí působení strany Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa (SPR-RSČ) v 90. letech jako zásadní pro formulaci ideové základny národovecké krajní pravice. Její následný vývoj rozděluje do tří skupin:

- 1) *Integrálně národní* (reprezentovaný Národní stranou)
- 2) *Integrálně katolický* (reprezentovaný Právem a spravedlností, dnes majícím název Národní demokracie)
- 3) *Neonacistický* (reprezentovaný skupinou Národní odpor)

Jako společné ideologické znaky jsou Ratajem uváděny:

- 1) Negace demokratické svobody a rovnosti, v podobě absolutní nebo liberální, jenž je v západní Evropě nejčastější
- 2) Antisystémové změny ústavy
- 3) Prosazování kolektivní národní jednoty na úkor individualit
- 4) Konzervativní integrální pojetí národa či rasové pojetí národa
- 5) Nenávisť k etnickým menšinám a přistěhovalcům
- 6) Odpor ke globalizaci a otevřené politice multikulturalismu
- 7) Kritika islámu
- 8) Podpora centralizovaného, silného, národního a suverénního státu bez závislosti na mezinárodních organizacích a jeho institucích
- 9) Kritika hlubší či jakékoliv evropské integrace v rámci EU
- 10) Ekonomický nacionalismus

²¹⁷ TOMÁŠ, Petr. *Typologie postojů českých politických stran k evropské integraci-perspektiva studií nacionalismu*, in: *Víceúrovňové vládnutí: teorie, přístupy, metody*, CDK Brno 2005, str. 113.

- 11) Sociální paternalismus a národní solidarita
- 12) Tradiční hodnoty
- 13) Odmítnutí odlišných hodnot, kultury a sexuálních orientací
- 14) Silové potlačení levicových a liberálních myšlenek
- 15) Aktivistický styl mobilizace „lidu“ proti politickým elitám
- 16) Konzervativní pojetí práva a legitimizace „očistného“ násilí²¹⁸

Národní strana reprezentující pravicově populistický proud byla v roce 2013 rozpuštěna soudem²¹⁹ a její místo převzaly jiné subjekty, jejichž zařazení není zcela jednoznačné. Souhrnné situační zprávy MVČR v letech 2015 a 2016 zmiňují nejvyšší aktivitu krajně pravicových skupin u stran Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) a Národní demokracie (ND).²²⁰ ND je posledním vývojovým stádiem původní strany Právo a spravedlnost, která reprezentovala katolický integrální proud. V současné době představuje především proud neonacistický. DSSS osciluje mezi integrálně národním a neofašistickým proudem. DS předcházející DSSS byla považována za představitele českého neonacismu,²²¹ nástupnická strana se ale tématice antisemitismu záměrně vyhýbá. Právě zmíněná aktivita je hlavním důvodem zařazení stran ND a DSSS do této komparace.

3.1 Národní demokracie

Kořeny současné ND sahají do roku 1994, kdy byla registrována jako Sdružení důchodců České republiky. Jednalo se o pobočku strany SPR-RSČ snažící se vzbudit větší zájem o republikány u starší části populace. V roce 2005 byl název změněn na

²¹⁸ RATAJ, Jan. *Návraty radikálního konzervativismu v České republice*. Kolín 10.-11.5.2007. In: *Radikalismus a jeho projevy v současném světě*. Kolín: Academia Rerum Civilium – Vysoká škola politických a společenských věd, 2007, str. 267-268. ISBN 80-86879-08-9

²¹⁹ ŠIMÍČEK, Vojtěch. *Rozsudek jménem republiky* [online]. In: nssoud.cz. 15. května 2013, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z:

http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2013/0007_0Pst_130_20130520084251_prevedeno.pdf

²²⁰ MVČR. *Extremismus - Souhrnná situační zpráva 3. čtvrtletí roku 2016* [online]. In: mvcr.cz. 18. října 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>

²²¹ MAREŠ, Miroslav a Petra VEJVODOVÁ. *Dělnická strana: Profil české pravicově extrémistické strany* [online]. In: Rexter.cz. 2010, vol. 22, no. 2, str. 65-69. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/wp-content/issues/2010/02/rexter-2.pdf>

Právo a spravedlnost – ANO tradiční rodině, NE korupci a kriminalitě,²²² (PaS) inspirované jejím polským ekvivalentem Prawo i Sprawiedliwość.²²³ Pod tímto názvem kandidovalo hnutí v komunálních volbách a ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2006, avšak s velmi nízkým výsledkem 0,23%.²²⁴ Stále se jednalo pouze o politické hnutí, jehož proměna na politickou stranu nastala 29. března 2008. V následujících letech začali stranu opouštět důležití členové, jmenovitě předseda Petr Bahník²²⁵ a František Červenka stojící u samotného zrodu PaS. Ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2010 nesestavila PaS svou kandidátní listinu, ale její zástupci kandidovali za Stranu svobodných občanů.²²⁶ Po odchodu svého předsedy změnila strana opět název. Nově se jmenovala NE Bruselu – Národní demokracie a jejím předsedou se stal Adam Benjamin Bartoš. Specifický název byl směřován k volbám do Evropského parlamentu, v nichž strana získala 0,46% hlasů. Na konci roku 2014 upravila svůj název naposledy, na současnou Národní demokracii. Předseda Bartoš působil v letech 2007 až 2009 v redakci iDNES. Po svém odchodu založil internetové zpravodajství prvnizpravy.cz²²⁷ a internetovou stránku freeglobe.cz²²⁸, kde jsou zveřejňovány články s konspiračními teoriemi. Obě existující dnes pod doménou parlamentních listů. Přestože na počátku spolupracovaly strany v projektu Národní kongres, v roce 2014 Bartoš veřejně zpochybnil lídra DSSS a jeho schopnost vést českou pravici. Vyzval členy DSSS k přechodu do ND. Tento pokus nedopadl pro ND pozitivně, kromě odcizení obou subjektů nebylo docíleno ani viditelného posílení členské základny ND. Za hlavní důvod lze považovat především ideologickou rozdílnost strany.²²⁹

²²² MVČR. Rejstřík politických stran a politických hnutí. Historie strany Národní demokracie [online]. In: aplikace.mvcr.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://aplikace.mvcr.cz/seznam-politickych-stran/Vypis_Historie.aspx?id=170&typ=0

²²³ ZATLOUKAL, Jakub. *Konzervatismus v politické teorii a praxi* [online]. Olomouc, 2015 [cit. 2017-05-02]. str. 56. Dostupné z: <http://theses.cz/id/a6i7gc/>

²²⁴ ČSÚ. *Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 02.06. – 03.06.2006* [online]. In: volby.cz. 2013, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <https://www.volby.cz/pls/ps2006/ps2?xjazyk=CZ>

²²⁵ MVČR. Rejstřík politických stran a politických hnutí. Historie strany Národní demokracie [online]. In: aplikace.mvcr.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://aplikace.mvcr.cz/seznam-politickych-stran/Vypis_Historie.aspx?id=170&typ=0

²²⁶ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 136-137. ISBN 978-80-7325-307-3.

²²⁷ Viz <http://prvnizpravy.parlamentnilisty.cz/>

²²⁸ Viz <http://freeglobe.parlamentnilisty.cz/default.aspx>

²²⁹ MVČR. *Extremismus - Souhrnná situační zpráva 1. čtvrtletí roku 2015* [online]. In: mvcr.cz. 20. dubna 2015, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>

3.1.1 Politický program

Původní subjekty se ideově profilovaly jako národně-konzervativní, bojující proti multikulturalismu a EU či proti spolupráci v rámci NATO. V problematice imigrace byl prosazován jazykový zákon, který by způsobil potřebu jazykové zkoušky pro získání českého občanství. Reflektovány byly i problémy některých západních států s integrací přistěhovalců. Strana proto začala prosazovat selektivní imigraci.²³⁰ Se vznikem ND a předsednictvím Bartoše se program i aktivity strany částečně změnily. Byly zachovány prvky konzervatismu, důraz na křesťanské hodnoty, národovectví a odpor k západním nadnárodním organizacím. S osobou Bartoše byl častěji skloňován antisemitismus, příklon k Rusku a argumentace vystavěná na platformě konspiračních teorií. Ve svém programu se strana vyjadřuje k jednotlivým částem společenského života a kombinuje prvky konzervatismu se silným národním cítěním. Ve všech částech je silně akcentován již zmíněný odpor vůči západní společnosti a liberální demokracii.

„Odmítáme zpupnost a aroganci tzv. vyspělého Západu, který vnucuje všem ostatním model liberální demokracie, jenž patří mezi to nejhorší, co lidstvo poznalo.“²³¹

Opačnou roli v programu má nacionalismus, který je stranou adorován. Měl by ve školství nahradit zvrácené a propagované západní ideologie multikulturalismu, homosexualismu, feminismu a genderismu. Kultura či historické reálie by měly být prezentovány ve vlasteneckém duchu. Homosexualita je nepřímě zmíněna i v podobě definování rodiny, jejíž podoba, muž se ženou a dětmi, by měla být podle ND uzákoněna. Ve stejné části je řešena problematika potratů a eutanázie, které by měly být zakázány zcela. Za původce podobně ničujících ideologií je označena globalizace destruuující jednotlivé národní kultury a zavádění jedné, uniformní.

„Moderní „umění“ šíří úpadkovou, degenerovanou, odpornou a pornografickou pakulturu, které je zásadní kategorie krásna naprosto cizí. Současné „umění“ opěvuje

²³⁰ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 137. ISBN 978-80-7325-307-3.

²³¹ ND. *Program – zahraniční politika* [online]. In: narodnidemokracie.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/program/zahranicni-politika/>

sex, hédonismus, ošklivost a násilí. Něco takového nemá ve zdravé společnosti místo...“²³²

Přestože je ND prosazován silný stát v opozici k soudobému západnímu trendu zeštíhlování jeho role v běžném životě občana, v otázce sociální politiky je strana pro zavedení „švarcsystému“.²³³ S odůvodněním, že pracovní smlouva je soukromá záležitost zaměstnance a zaměstnavatele, nikoliv státu. Sociální politika je navázána ve větším měřítku na celé rodiny, než jednotlivce. Má se jednat o jeden z nástrojů destrukce nadbytečně velkého sociálního státu. Silnou úlohu by měl stát zastávat v mediální sféře, kde je prosazováno zrušení veřejnoprávní České televize a zavedení její státní podoby reflektující vůli vlády. Ostatní média jsou viděna jako manipulátoři s nezdravě velkou mocí ve společnosti. Úloha „hlídacích psů demokracie“ je v programu popírána a vyvracena. Nejdůležitější částí programu tvoří zahraniční politika a vnější i vnitřní bezpečnost. Silný stát je představován v antagonistickém vztahu k občanské společnosti, jejíž obstrukce zpomalují celý aparát v rychlejším rozvoji. Za hlavního vnitřního nepřítele je označena pozitivní diskriminace, v jejímž důsledku jsou zvýhodňovány menšiny. I z tohoto důvodu je prosazována změna volebního systému. Aktivní volební právo by mohli využívat pouze občané starší 21 let, včetně. Toto právo by navíc pozbyli trestanci a občané nespĺňující podmínky týkajících se příspěvku určité částky do sociálního systému. K obraně státu má být použito vlastní silné armády, čerpající lidské zdroje z obnovené základní vojenské služby. Při jejím absolvování by každý získal zbrojní průkaz na obranu svou i vlasti. ND se prezentuje v tomto směru více v samostatné kampani „zbraň do každé rodiny“. Bojují proti tendenci EU zpřísnit možnost získání zbrojního průkazu. Strana prosazuje vystoupení z NATO, která podle ND reprezentuje americký imperialismus a prosazuje pouze své geopolitické zájmy. Kromě vymezení se proti USA je zahraniční politika strany silně kritická i k EU, ohrožující svým nadnárodním konceptem suverenitu jednotlivých národních států. EU představuje zosobnění nechtěné globalizace se všemi

²³² ND. *Program – kultura* [online]. In: narodnidemokracie.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/program/kultura/>

²³³ Systém, ve kterém samostatné osoby, podnikatelé, vykonávají běžnou pracovní náplň v závislém vztahu na zaměstnavateli, podnikateli.

jejími zápory. V boji proti zmíněným nepřítelům, má být hlavním spojencem a vzorem především Rusko.²³⁴

„S obrodou evropských národů může pomoci pouze Rusko, představující baštu konzervatismu a tradicionalismu a díky tomu i úhlavního nepřítele globální oligarchie usilující o vybudování Nového světového řádu, založeného na globalizaci, liberalismu, egoismu, relativismu, pokroku a vykořeněné, náboženských základů zbavené morálce čili na umně maskovaném otroctví. To je první důvod pro spojení s Ruskem.“²³⁵

Svou vizi směřování českého státu Bartoš nastínil již v reakci na předběžnou podobu nově sestavené vlády ČR v lednu 2014. Výzvou zveřejněnou na osobních internetových stránkách oslovoval prezidenta Miloše Zemana a apeloval k nejmenování vlády v této podobě. Odůvodnění zřetelně korespondovalo s programem strany a objevila se obvinění ze silných vazeb na USA, nástupu levicových fanatiků, označení takovéto vlády za „protektorátní“ podřízené EU. S ohledem na stranickou programatiku je takováto interpretace pochopitelná, avšak představitelé ND svá obvinění staví i na absurdních konspiračních teoriích.

„Ale to není vše. Zvrácenost a zlo obsažené v chystaném vládním kabinetu je ve skutečnosti ještě hlubší a obludnější, než by se mohlo na první pohled zdát. Vedení Národní demokracie disponuje důvěrnými informacemi, které zpochybňují morální integritu některých navržených kandidátů a to tak dramaticky, že jde za jakoukoli hranici současných veřejně přijímaných etických norem. Minimálně dva navržení kandidáti na ministra trpí výraznými a nebezpečnými sexuálními úchytkami (bisexualita se silnými sadistickými sklony v případě prvním, nedoléčená pedofilie v případě druhém). Jsme přesvědčeni, že tito lidé jsou nebezpečím pro stát a představují vážné riziko jak ve vztahu ke „svým“ resortům, tak pro celou společnost.“²³⁶

²³⁴ ND. *Program* [online]. In: narodnidemokracie.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/program/>

²³⁵ ND. *Program – zahraniční politika* [online]. In: narodnidemokracie.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/program/zahranicni-politika/>

²³⁶ BARTOŠ, Adam. *Nejhorší vláda v historii. Bude ministrem pedofil? Výzva prezidentu republiky* [online]. In: abbartos.wordpress.com, 27. ledna 2014, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <https://abbartos.wordpress.com/2014/01/27/nejhorsi-vlada-v-historii-bude-ministrem-pedofil-vyzva-prezidentu-republiky/>

Svou prezentací se především předseda ND Bartoš často pohyboval na hranici zákona, avšak v některých konkrétních případech se ocitl již za ní. Na jaře 2015 se svými spolustraníky (místopředsedou Ladislavem Zemánkem) navštívil hrob Anežky Hružové, zavražděné na konci 19. století. S ohledem na tuto vraždu a proces s obviněným židovského původu, byla rozpoutána tzv. hilsneriáda. Leopold Hilsner byl žid obviněný z rituální vraždy Hružové, na základě čehož se zdvihla vlna antisemitismu.²³⁷ Bartoš umístil na hrob Hružové následující text s antisemitským obsahem:

„Její smrt český národ semkla a s naléhavostí mu ukázala nutnost řešení židovské otázky. Židovská otázka nebyla dosud uspokojivě vyřešena.“

Následně byl za podněcování nenávisti vůči židům pravomocně odsouzen k ročnímu podmíněnému trestu s dvouletým odkladem.²³⁸ V dubnu 2016 byl navíc Bartoš obviněn ze tří trestných činů proti lidskosti kvůli obsahu svých knih a veřejných projevů. Ty se zaměřovaly především na popírání holocaustu, antisemitskou tematiku, protiimigračně, proti islámu²³⁹ a proti politikům, jejichž postoj k imigraci vnímá ND jako nedostatečný.

„To už není jenom nějaká liknavost nebo neschopnost vlády, to už je vědomé budování rozvratu země. To je vlastizrada. To je vlastizrada, která musí být potrestána trestem nejvyšším.“²⁴⁰

Postup krajní pravice byl zprvu koordinovaný a strany ND s DSSS pořádaly společné demonstrace pod záštitou vytvořeného Národního kongresu. K jeho rozpadu velice záhy po vytvoření předcházely zmíněný pokus Bartoše využít slabší pozice svého dosavadního spojence. Od roku 2015 pořádala ND své akce samostatně, za občasného zapojení předsedy SPD, Okamury. Jednotlivé demonstrace byly označovány názvem Tábory lidu.

²³⁷ ČT24. *Hilsneriáda aneb proces na základě společenské poptávky* [online]. In: ceskatelevize.cz. 29. března 2014, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1041754-hilsneriada-aneb-proces-na-zaklade-spolecenske-poptavky>

²³⁸ LAUDIN, Radek. *Za protižidovský text u hrobu Hružové dostal radikál Bartoš podmínku* [online]. In: iDNES.cz. 20. října 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://jihlava.idnes.cz/radikal-bartos-dostal-za-text-u-hrobu-hruzove-v-polne-podminku-p7a-/jihlava-zpravy.aspx?c=A161020_140318_jihlava-zpravy_mv

²³⁹ ČTK. *Policie obvinila Adama B. Bartoše kvůli vydávaným knihám i projevům* [online]. In: iDNES.cz. 29. dubna 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/adam-bartos-narodni-demokracie-zadrzeni-vyslech-fuc-/domaci.aspx?c=A160429_140958_domaci_ane

²⁴⁰ ČTK. *Radikál Adam Bartoš žádal pro politiky ‚trest nejvyšší‘. Zadržela jej policie* [online]. In: echo24.cz. 26. března 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://echo24.cz/a/wWBqL/radikal-adam-bartos-zadal-pro-politiky-trest-nejvyssi-zadrzela-jej-policie>

1. tábor lidu demonstroval proti migraci, islámu a EU. Proslul použitím rekvizit znázorňující šibenice připravené pro vlastizrádce. Téma islámu je využíváno ND především jakožto podpůrného prostředku ke konspiračním teoriím pojednávajících o spiknutí nadnárodních organizací.²⁴¹ Pomocí boje proti islámu se vymezuje taktéž proti současnému režimu:

„Národní demokracie v takové situaci přichází s řešením, narozdíl od jiných stran, které se domnívají, že si vystačí s pouhou kritikou islámu. My nabízíme krizové řešení v podobě domobrany, protože nevěříme nejen současné vládě, ale ani vládám, které vzejdou z předčasných či přístích voleb, pokud by nedošlo k zásadní změně volebních zákonů a pokud by v takové vládě neseseděla Národní demokracie. 26 let existence polistopadového režimu ukazuje, že volby jsou jen podvodem na občanech. Nevěříme totiž celému tomuto systému, nevěříme tomuto režimu. Věříme naopak tomu, že máme-li se účinně ubránit, musíme se ubránit sami a spoléhat jen sami na sebe a na svoji sílu.“²⁴²

Ministerstvo vnitra se ve své poslední souhrnné situační zprávě z 1. čtvrtletí roku 2017 věnující se extrémismu domnívá, že zmíněná obvinění jsou příčinnou momentální neaktivity ND. Straně hrozilo zastavení činnosti z důvodů nedostatečné finanční zprávy postrádající kompletní seznam svých dárců. Stejná zpráva se okrajově vyjadřuje i k obsazení kandidátních listin ND pro volby do Poslanecké sněmovny v roce 2017. Ve snaze rozšířit svůj elektorát, se strana uchýlila ke spolupráci s představiteli neonacismu a jejich subjekty.²⁴³

3.2 Dělnická strana sociální spravedlnosti

V roce 2001 došlo k pozvolnému rozpadu strany SPR-RSČ a přechodu většiny členů do nově založených Republikánů Miroslava Sládka. Podstatná část bývalých členů svou

²⁴¹ MAREŠ, Miroslav. *Ne islámu!: protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. str. 114-115. ISBN 978-80-7325-397-4

²⁴² BARTOŠ, Adam. *Adam B. Bartoš na sněmu: Národní demokracie si musí udržet svoji výjimečnost* [online]. In: abbartos.wordpress.com/2015/10/28/adam-b-bartos-na-snemu-narodni-demokracie-si-musi-udrzet-svoji-vyjimecnost/

²⁴³ MVČR. *Extremismus Souhrnná situační zpráva 1. čtvrtletí roku 2017* [online]. In: [http://www.mvcr.cz/27. dubna 2017, \[cit. 2.5.2017\]. Dostupné z: http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx](http://www.mvcr.cz/27. dubna 2017, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx)

budoucnost ale odmítla spojovat dále s osobou Sládka a rozhodla se vytvořit svou vlastní stranu. 20. prosince 2002 byla založena třemi bývalými členy SPR-RSČ strana Nová síla, vzápětí přejmenovaná na Dělnickou stranu (DS). Mezi zakladateli byl bývalý tajemník SPR-RSČ Tomáš Vandas a šéfredaktor stranických novin Republika, zastupitel hlavního města Prahy, Jiří Štěpánek. Posledním zakladatelem byl Martin Zbela, bývalý člen předsednictva SPR-RSČ. Mladá strana se profilovala mnohem více na sociální témata a zastupování zaměstnanců. V době založení probíhala v Česku veřejná diskuze o vstupu do EU, proti čemuž se DS vymezila. Její počátek byl charakteristický ideologickým roztržštěním, kdy byla schopna vystoupit proti sudetským Němcům na shromáždění Klubu českého pohraničí ve spolupráci s KSČM a následně provázat svou činnost v krajských volbách s neonacistickou Pravou alternativou a Národní stranou představující nejsilnější krajně pravicovou sílu. V roce 2005 vytvořilo pět subjektů projekt spolupráce nacionalistických stran a sdružení pod názvem Národní pětka. Kromě DS a Národní strany se zapojili Republikáni Miroslava Sládka, České hnutí za národní sjednocení i Národní sjednocení. Spolupráce vedla k vytvoření jednotné kandidátní listiny pro parlamentní volby v roce 2006. Než ale mohlo dojít k prověření podpory voličů, opustila DS projekt kvůli účasti Miroslava Sládka. Jeho veřejné vystupování bylo považováno členy DS za kontraproduktivní. DS následovalo sdružení Národní sjednocení a po vystoupení z Národní pětky navázaly oba subjekty opět přátelské vztahy zpečetěné společným veřejným vystoupením v Praze. Voleb do Parlamentu v roce 2006 se DS zúčastnila spolu s Národním sjednocením pod kandidátkou PaS. Spolu s nimi se pro společnou kandidaturu spojily i strany Agrární a Demokratická strana sociální spravedlnosti. Zmíněné subjekty se shodovaly na národně konzervativním programu s důrazem na sociální politiku. Volby však znamenaly značný neúspěch se ziskem pouhých 0,23%. DS nesouhlasila se snahou PaS podpořit některé členy parlamentních stran ve volbách do Senátu a ukončila další spolupráci. Svě další směřování se rozhodla DS řešit samostatně a bez účasti jiných politických stran. Její pozornost se začala upírat mnohem více k neonacistickým hnutím Národní korporativismus, Národní odpor nebo Autonomní nacionalisté. Rétorika se stala více radikální a nosná témata začala být tvořena vymezováním se proti establishmentu, elitám, homosexuálům, Romům a nadnárodním organizacím. Romská problematika převážila ostatní a na jaře 2007 byla organizována petice proti pozitivní diskriminaci. Ve vyšší míře byly pořádány demonstrace v problémových oblastech a zakládány lidové hlídky. DS navázala styky s členy neonacistických uskupení, kteří tvořili jádro

především na zmíněných demonstracích, ale i na společných pochodech. Strana zaznamenala prudký nárůst členů a podporovatelů. Odpor proti romské populaci vyvrcholil 4. listopadu 2008 v Janově, kde došlo ke střetu s romskou komunitou. DS sestavila občanské hlídky mající za úkol dohlížet na dodržování pořádku. Romští obyvatelé jedné hlídky vyšli vstříc a za pomoci nadávek či výhružek jim zamezili v průchodu.²⁴⁴ V reakci na střet byly 18. října a 17. listopadu 2008 uspořádány demonstrace.²⁴⁵ Stále častější demonstrace a násilné akce vedly až k návrhu vlády o rozpuštění strany. 17. února 2010 byla Nejvyšším správním soudem ukončena činnost DS.²⁴⁶ Soud se tak rozhodl na základě stranické protiústavní činnosti a spolupráci s neonacistickými skupinami. Program strany byl označen za xenofobní, rasistický a směřující k destabilizaci a zničení demokratického systému.²⁴⁷ Ihned po rozpuštění přešli členové do strany DSSS. Ta existovala od roku 2004 jako „prázdná schránka“ s názvem Strana občanů republiky České a založil jí spisovatel Tomáš Magnusek. Po jeho odchodu byla přejmenována na DSSS a navázala styky s původní DS pro parlamentní volby v roce 2006 a krajské volby 2008. 20. listopadu 2010 byl zvolen Vandas předsedou strany DSSS a do nejužšího vedení se ihned dostali i původní významní členové.²⁴⁸ V roce 2013 na stranickém sjezdu zaznívaly hlasy pro proměnu politické prezentace strany a umírnění její radikality s návratem k sociálním tématům. Vzorem měla být krajně pravicová strana Řecka, Zlatý úsvit, který podobným programem oslovil značnou část řeckého elektorátu. DSSS vzápětí opustila část dělnické mládeže a založila neformální spolek Čeští lvi. I nadále spolupracovali se stranou a při demonstracích představovali členové Lvů nejagresivnější a nejnásilnější skupinu dostávající se do konfliktu s policií. Stranu opustil také místopředseda Petr Kotáb s postranním úmyslem založit konkurenční subjekt, jenž by sdružil odpadlíky DSSS. Nejcitelnější změnou musel být i odchod zakladatele strany Martina Zbely

²⁴⁴ ČTK. *Romové vyšli proti aktivistům Dělnické strany s klacky a golfovými holemi* [online]. In: iDNES.cz. 4. října 2008, [cit. 15.5.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/romove-vysli-proti-aktivistum-delnicke-strany-s-klacky-a-golfovymi-holemi-lub-/domaci.aspx?c=A081004_135205_ekonomika_pin

²⁴⁵ LIDOVKY. *Extrémisté ruší demonstrace v Janově* [online]. In: lidovky.cz. 30. listopadu 2008, [cit. 15.5.2017]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/extremiste-rusi-demonstrace-v-janove-d8c-/zpravy-domov.aspx?c=A081130_211704_ln_domov_nev

²⁴⁶ ŠIMÍČEK, Vojtěch. *Rozsudek jménem republiky* [online]. In: nssoud.cz. 17. února 2010, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/docs/Delnicka_strana_original.pdf

²⁴⁷ MAREŠ, Miroslav a Petra VEJVODOVÁ. *Dělnická strana: Profil české pravicově extrémistické strany* [online]. In: Rexter.cz. 2010, vol. 22, no. 2, str. 43 – 50. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/wp-content/issues/2010/02/rexter-2.pdf>

²⁴⁸ SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. str. 128-129. ISBN 978-80-7325-307-3.

z předsednictva.²⁴⁹ DSSS se účastnila voleb do Poslanecké sněmovny v roce 2010 i 2013, ale zisk hlasů se pohyboval okolo 1% a měl klesající tendenci. Ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2014 získala strana 0,52%. V roce 2016 se DSSS v několika krajích účastnila krajských voleb s Národní frontou pod názvem Koalice DSSS – Imigranty a islám v ČR nechceme! a DSSS NE imigrantům, STOP nepřizpůsobivým a diktátu EU! s absolutním ziskem 0,5% hlasů.²⁵⁰ V současné době má DSSS pouze dva mandáty získané ve volbách do obecních zastupitelstev v roce 2014.²⁵¹ Na činnosti strany, především s organizováním veřejných událostí, se podílí Dělnická mládež (DM) sdružující sympatizanty do 35 let.²⁵² Aktivita DSSS a DM v současné době sestává především v pořádání meetingů a shromáždění při různých významných událostech. Tradičně se například jedná o každoroční pochod Brnem 1. května. Občasné pořádání demonstrací proti imigraci²⁵³ zůstává ve stínu ostatních subjektů.

3.2.1 Politický program

Program DSSS je rozdělen do tří základních pilířů na *Národně politickou oblast*, *Morálně a mravně politickou oblast* a *Ekonomickou a sociální oblast*. V prvním pilíři je zpracována tématica mezinárodních organizací a jejich odmítnutí. DSSS si představuje mezinárodní vztahy jako spolupráci jednotlivých národů ve svých národních státech. EU považuje za nesvobodný projekt ohrožující svrchovanost členských států. Jednotnou měnu strana odmítá. Účast v NATO DSSS nepodporuje a chce v ČR silnou profesionální armádu. Po vystoupení ze struktur NATO by žádala pro ČR uznání mezinárodní neutrality. Ač chce DSSS být jako země neutrální, je z programu patrný obdiv k Rusku a východoevropským zemím, které mnohdy vládou pevné ruky udržují konzervativní hodnoty a potlačují rozvratné živly. Západ naopak představuje zkaženou

²⁴⁹ DLOUHÝ, Miloš. *Dělnická strana sociální spravedlnosti: terénní výzkum krajněpravicové strany* [online]. In: Rexter.cz. 8. května 2014, vol. 12, no. 1, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/delnicka-strana-socialni-spravedlnosti-terenni-vyzkum-krajnepravicove-strany/2014/05/08/>

²⁵⁰ IDNES. *Výsledky krajských voleb* [online]. In: iDNES.cz. 2016, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://volby.idnes.cz/kraje-2016.aspx>

²⁵¹ IDNES. *Výsledky voleb v České republice* [online]. In: iDNES.cz. 2014, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <https://volby.idnes.cz/komunalni-volby-2014.aspx>

²⁵² DM. *Dělnická mládež – Stanovy DM* [online]. In: delnickamladez.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.delnickamladez.cz/o-nas/stanovy-dm>

²⁵³ Viz demonstrace 21. února v Praze

morálku a multikulturní politiku vedoucí k destabilizaci a narušení vnitřní bezpečnosti.²⁵⁴

„Dělnická strana nemůže přijmout současný bezbřehý ekonomický, právní i politický liberalismus, založený na sociálním sobectví s absencí solidarity, redukuje život na pouhé ekonomické využití s cílem vytvořit z člověka bezcitnou konzumní bytost.“²⁵⁵

DSSS ale nepovažuje český národ za výjimečný nebo lepší, uznává všechny národy a jejich svébytné systémy ve svých národních státech.

„Každý národ má právo na svoje sebeurčení a identitu. Neexistuje žádný jediný model dokonalého systému, který by byl aplikovatelný v každých podmínkách. Respektujeme cizí kultury v jejich státech a zároveň se zasazujeme o zachování naší kulturní identity v ČR. Prosazujeme: Okamžité opuštění multikulturní politiky, jejíž propagace a podpora devastuje naši zemi. Jako podmínku pro české občanství požadujeme zkoušky z českého jazyka, historie našeho národa a zároveň dlouhodobou bezúhonnost. Podporu českých výrobců a drobných podnikatelů, včetně založení českého řetězce domácích potravin.“²⁵⁶

Program DSSS předpokládá změnu Ústavy ČR a změnu podoby Parlamentu. Navrhuje zrušení Senátu, procentuální hranici vstupu do PS 3% a zrušení finančního příspěvku stranám za poslanecké a senátorské mandáty. Naopak zavedení jednorázového příspěvku za zisk alespoň 1% hlasů. S ohledem na volební výsledky DSSS lze tento návrh ale považovat spíše za prosazování osobních zájmů. Snížená volební hranice může zvýšit počet subjektů v PS a podle strany i demokratizaci společnosti. DSSS prosazuje prvky přímé demokracie, počínající vznikem ústavního zákona o referendu, přímé volby starostů a vzniku imperativního mandátu, který by umožnil zbavit poslance jeho mandátu v případě, že nebude plnit program deklarovaný při volbě. Správa republiky by byla opět rozdělena do Zemí koruny české na Česko, Moravu a Slezsko.

²⁵⁴ DLOUHÝ, Miloš. *Dělnická strana sociální spravedlnosti: terénní výzkum krajněpravicové strany* [online]. In: Rexter.cz. 8. května 2014, vol. 12, no. 1, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/delnicka-strana-socialni-spravedlnosti-terenni-vyzkum-krajnepravicove-strany/2014/05/08/>

²⁵⁵ DSSS. *Náš program* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://nebruselu.dsss.cz/nas-program>

²⁵⁶ DSSS. *Náš program* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://nebruselu.dsss.cz/nas-program>

Tato změna by však neměla mít vliv na typ státního zřízení, stále by ČR byla unitárním státem. V otázce imigrace není DSSS striktně proti ní, přestože v záhlaví internetových stránek má název strany v podobě „DSSS proti imigraci“. Nicméně vymezuje podmínky přijetí imigranta na čistý trestní rejstřík, studijní nebo pracovní minulost a být bez závazků vůči jinému státu. Předpokládá také úplnou asimilaci a sžití s místní kulturou a zákony.

Morálně a mravně politická oblast obsahuje záruky zachování kultury a národního bohatství v duchu konzervativní morálky. V konkrétní podobě to znamená odmítnutí homosexuality a dávání homosexuálních párů do stejné roviny jako manželství. Případně odmítnutí možnosti adopce. Obnovení trestu smrti pro nejzávažnější zločiny a snížení trestní odpovědnosti pachatelů na čtrnáct let. Odsouzení nejen prodeje tvrdých drog, ale trestání i uživatelů. Zavedení rovnosti práva bez ohledu na barvu pleti. Zamezení parazitování na sociálních dávkách a vytvořit možnost městům zbavit se nepřizpůsobivých občanů.²⁵⁷ Podobu takové jedince DSSS definuje poměrně striktně:

„Nepřizpůsobivý je ten práce schopný občan, který splňuje všechna následující kritéria: Dlouhodobě nepracuje, ani nemá jiný legální zdroj příjmů kromě sociálních podpor, nepodniká, nepečuje o děti nebo o zdravotně handicapované příbuzné, ani se nepřipravuje na budoucí profesi. Jeho rodina má zápornou sociální bilanci, tj. dostala z veřejných peněz více, než tam po celý svůj život přispěli její členové. Opakovaně porušuje právní řád České republiky, případně z této činnosti svých příbuzných nebo blízkých těží.“²⁵⁸

I tato část obsahuje vymezení se proti politikům minulých let a to v kontextu privatizací, kterou DSSS považuje za rozkradení státního majetku. Viníky plánuje odhalit a dodatečně potrestat.²⁵⁹

Poslední část se věnuje sociální a ekonomické oblasti. V ní je nejvíce patrné sociální zaměření strany. Od státu předpokládá zajištění základních sociálních jistot pro své

²⁵⁷ DSSS. *Program DSSS 2015* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.dsss.cz/program-dsss-2015>

²⁵⁸ DSSS. *Strategie postupu proti nepřizpůsobivému stylu života. Kdo je nepřizpůsobivý?* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://neprizpusobivi.dsss.cz/kdo-je-neprizpusobivy>

²⁵⁹ DSSS. *Program DSSS 2015* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.dsss.cz/program-dsss-2015>

občany tj. zaměstnance, oblast školství podporovaného státem, dostupnou lékařskou péčí, stabilní a strategicky vybudovanou infrastrukturu, podporu rodin, bydlení a kontrolu nad exekucemi, jenž označuje ve velké míře za zlodějnu. Tyto záruky chce DSSS poskytnout občanům. Přestože je zjevné, že by se jednalo o zvýšení zátěže na státní rozpočet i lidské zdroje v byrokracii, slibuje razantní snížení daní a zmíněné byrokracie. Jako zdroj získaných financí označuje strana eliminaci státem finančně podporovaných oligarchů a nepřizpůsobivých, představujících největší finanční zátěž. DSSS nepřímou podporuje ekonomický protekcionismus. Upřednostňuje práci českých občanů, prodej českých výrobků a čistého českého prostředí. Mezinárodní kapitál je chápán jako příčina ekonomického rozvratu a původce všech negativních jevů v ekonomice. Vzdělání Češi by měli být vedeni k lásce ke svému národu. Loajální a přínosné obyvatele by systém považoval za dobrou investici.²⁶⁰

Po rozpuštění původního subjektu DS a podmíněném odsouzení předsedy Vandase a dalších členů na čtyři až osm měsíců odnětí svobody za výroky o ničivé imigrantské vlně při oslavě 1. máje v Brně v roce 2009, změnila DSSS svou rétoriku. Ve své programové listině odsuzují totalitní ideologie, jmenovitě nacismus a komunismus. Zasazují se v ní i za opravdovou svobodu slova, kdy nesmí být nikdo potrestán za svůj názor.²⁶¹ K tématu islámu se strana vyjadřuje opatrně. Problematika imigrace není spojena čistě s islámem a zamítavě se DSSS vyjadřuje k jakékoliv ilegální imigraci a nepřizpůsobivým „hostům“ v ČR. Spolupráci s jinými protiimigračními a protiislámskými subjekty nezavrhovala, ale nezapomíná na odmítavé postoje IVČRN či ostatních a vyjadřuje se o nich pohrdavým způsobem. Označuje se tak za jedinou opravdovou vlasteneckou opozici v současném systému.²⁶²

²⁶⁰ DSSS. *Ekonomický program DSSS proti zadlužování státu* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.dsss.cz/ekonomicky-program>

²⁶¹ DSSS. *Programová listina* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.dsss.cz/programova-listina>

²⁶² ŠTĚPÁNEK, Jiří. *DSSS – dvanáct let boje, odvahy a samoty* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: http://www.dsss.cz/dsss_-dvanact-let-boje_-odvahy-a-samoty

4 Výsledek komparace srovnávaných subjektů

Zkoumané subjekty v kapitole podrobím komparaci na základě teoretického vymezení pojmů týkajících se krajní pravice v úvodní části práce. Nejprve si definuji hlavní pilíře krajně pravicových proudů a jejich charakteristické prvky, které se budu snažit nalézt v jednotlivých případových studiích zkoumaných subjektů. Krajní pravice dle Muddeho definice tvoří čtyři základní prvky. Nacionalismus, vnější exkluzivita, státní a etnický nacionalismus. Sekundární prvky jsou zastoupeny xenofóbií, antisemitismem, prosazováním silného státu s důrazem na právo a morálku, sociální šovinismus, antiliberalismus a militarismus. Mudde rozděluje krajně pravicové proudy na Populistickou krajní pravici (nativismus, autoritářství a populismus), Neofašismus (antiliberalismus, nacionalismus, rasismus) a Neonacismus (antiliberalismus, nacionalismus, rasismus, antisemitismus).

Islám v ČR nechceme se svými nástupnickými subjekty se vymezoval především proti vnějším projevům islámu. Stavbě mešit, halál masu a snaze zamezit zisku druhého stupně registrace církve. Islám v jejich podání nepředstavuje náboženství ale politickou nesvobodnou ideologii. Nerozlišují formy islámu na radikální a umírněný, ale uvažují o něm jako o homogenní skupině. Případně považují umírněné muslimy za předvoj připravující platformu pro islámskou expanzi či vymáhání vlastních práv. Tato interpretace alibisticky obhajuje vymezení proti všem muslimům bez rozdílu a uplatnění kolektivní viny. Subjekty se unisono hájí zastupováním demokracie, liberálních hodnot a lidských práv. Islám patří mezi celosvětově uznávaná náboženství a jeho systematickým dehonestováním nebo snahou prosadit jeho zákaz, předchozí tvrzení popírají. Subjekty CZDL a IVČRN se zabývaly především islámem, nástupnický BPI již hledal vnitřní nepřátele v podporovatelích multikulturní politiky tzv. „vítáč“, „sluníčkáře“ a neziskové organizace. Vnější nepřitelem se stala EU, která představuje fyzické zhmotnění multikulturní politiky. Vznikem APČ došlo i na vymezení se proti současným českým politickým elitám. Ty byly označeny za „zdegenerované“ a hájící pouze vlastní zájmy. Poslední dosud vzniklý subjekt, 7. republika, se otevřeně ohrazuje proti nadnárodním organizacím NATO a EU i politickým elitám. Poprvé je výrazně akcentován národ a národní stát s konkrétní jednotící identitou.

Úsvit-NK i SPD deklarují své cíle především v prosazení přímé demokracie. Ta je dáována do opozice proti politickým elitám, které zastupují pouze své soukromé zájmy. Prosazují prezidentský systém, přísnou imigrační politiku, vznik domobran, silnou armádu a obnovu národní hrdosti. Za nepřítelé označují multikulturalismus a staví se proti nadnárodním organizacím, které jsou podle nich jejich zosobněním. Vnitřní zastánci multikulturní politiky jsou označováni jako vlastizrádci. Proti islámu se vymezují v počátcích ve spojení s nelegální imigrací. Později je islám a imigrace plošně spojována s terorismem.

Národní demokracie se sama označuje za národně konzervativní stranu bojující s multikulturalismem a nadnárodními organizacemi snižujícími suverenitu ČR. Vystupuje proti EU i NATO. Z chování členů a především předsedy jsou patrné antisemitské postoje, rasismus, xenofobie a odmítnutí liberální demokracie. Prosazují silný stát, pevnou vládu zákona, etnocentrismus a národovectví. Vymezují se také proti elitám, establishmentu, imigraci a současnému demokratickému systému. Téma islámu a terorismu je používáno především jako důkaz selhání současných politiků.

Politická agenda DSSS je silně provázána s národovectvím. Zasahuje prakticky do všech odvětví programu strany. Nadnárodní organizace EU a NATO jsou odmítány. EU představuje protiklad ke stranickému vnímání mezinárodních vztahů. Ty jsou definovány na úrovni jednotlivých národních států, které jsou si rovny. Jako ostatní subjekty se vymezuje proti establishmentu a elitám. Požaduje radikální změny systému. Zrušení Senátu, rozdělení na jednotlivé Země koruny české a odpovědnost politiků. Základem je silný stát postavený na vládě zákona. Program je zaměřen proti multikulturalismu, homosexualitě a nepřizpůsobivým. Poslední skupina je spojována především s menšinami.

Krajně pravicové prvky ²⁶⁴	Zkoumané subjekty ²⁶³				
	IVČRN ²⁶⁵	ÚSVIT-NK	SPD	ND	DSSS
Nacionalismus	+	+	+	+	+
Xenofóbie	+	+	+	+	+
Rasismus	-	-	-	+	+
Kritika nadnárodní organizací	+	+	+	+	+
Kritika establishmentu	+	+	+	+	+
Proti etnickým menšinám	-	-	+	+	+
Antisystémovost	-	-	-	+	+
Antiliberalismus ²⁶⁶	-	-	-	+	+
Populismus	+	+	+	+	+

Výběr prvků v tabulce byl závislý na Muddeho klasifikaci krajní pravice. Nativismus zastupují prvky nacionalismu a xenofóbie. Vnější exkluzivitu prvek kritiky nadnárodních organizací. Etnický nacionalismus je zastoupen prvkem vystupování proti etnickým menšinám. Zbylé prvky rasismus, kritika establishmentu, antisystémovost, antiliberalismus a populismus mají napomoci případnému rozdělení subjektů mezi krajně pravicové proudy. Jednotlivé prvky nemusí a ani neznamenaají automatickou příslušnost ke krajní pravici. Avšak jejich spojení může představovat krajně pravicový obraz subjektu.

IVČRN

Nacionalismus

Poprvé se výrazně objevuje teprve u subjektu APČR v souvislosti s prosazovaným cexitem z EU. V subjektu 7. republika je již patrná nacionální rétorika přímo z bodů programu vztahujících se k národní hrdosti, přežití národa a jeho identitě.

²⁶³ Označení (+) znamená splnění podmínek prvku, (-) znamená nesplnění podmínek prvku.

²⁶⁴ Jednotlivé prvky vychází z definování v této diplomové práci.

²⁶⁵ A všechny nástupnické subjekty CZDL, BPI, IMK, APČR, 7republika.

²⁶⁶ Tento prvek je především zkoumán v závislosti na komparaci s krajně pravicovými subjekty DSSS a ND, které se výslovně staví proti liberální politice i liberální demokracii.

Xenofóbie

Přestože je u subjektů potlačena xenofóbie vůči některým skupinám (homosexuálové), splňuje IVČRN prvky xenoagrese dle Gjuriče. Vymezení se na „my“ (Česko, Evropa) a „oni“ (islám), generalizování celé skupiny, ideologické ospravedlňování svého konání.

Rasismus

IVČRN se proti biologickému rasismu vymezuje a deklaruje spojování všech odpůrců islámu bez rozdílu rasy. Na islám nepohlíží jako na vrozenou dispozici, ale zasazuje ho mezi politické ideologie. V případě protiimigrační rétoriky a odmítání imigrantů pocházejících z jiných kultur uvádějí neschopnost integrovat se z toho důvodu v evropském prostoru. S přijetím imigrantů ze stejného prostoru, ale s křesťanskou vírou IVČRN souhlasila. Nejedná o projev rasismu, ale islamofobie.

Kritika nadnárodních organizací

IVČRN kritizuje EU pro její multikulturní politiku a kvůli zavedení povinných kvót na přerozdělení uprchlíků. Nástupnické subjekty od APČR již prosazují formu opuštění EU, tzv. czexit. 7. republika přidala i nový požadavek v opuštění NATO.

Kritika establishmentu

Původní subjekt IVČRN protestoval proti smířlivé politice politický elit vůči šíření islámu. Později v podání nástupnických subjektů, například BPI, již označuje elity akademické, politické, kulturní a mediální prosazující multikulturní politiku za přímo odpovědné. V pozdějších případech se Martin Konvička často pasuje do role oběti, která je systémem umlčována. Přidává kritiku a zpochybňování veřejnoprávních médií a EU. Projekt 7. republika se proti establishmentu přímo vymezuje a to především ve svých audiovizuálních podobách programu.

Proti etnickým menšinám

IVČRN se proti etnickým menšinám nevyjadřuje v negativní konotaci z rasových důvodů. S romskou menšinou se snažila spolupracovat na společné protiimigrační rétorice. Muslimská menšina je jediná, ke které jsou uváděny výhrady. V IVČRN vládne přesvědčení, že islámu se může každý muslim zřici a v takovém případě by dotyčný exmuslim nebyl perzekuován.

Antisystémovost

Podle Capocciova definování antisystémovosti, se musí subjekt vymezovat proti základním demokratickým hodnotám systému. Přestože se IVČRN vymezuje proti islámu, náboženskou svobodu týkající se ostatních náboženství, se nesnaží žádným způsobem omezit. Své názory prezentují v rámci demokratického systému a nevystupují proti němu. Naopak tvrdí, že svou politikou se snaží o jeho zachování.

Antiliberalismus

IVČRN ve vedení Martina Konvičky se zaštiťovalo obranou liberální demokracie proti nesvobodné ideologii islámu. Přestože své oponenty z řad liberálních názorových proudů označil za „sluníčkáře“. Proti liberální demokracii a její existenci se ale doposud žádný ze subjektů nevymezil.

Populismus

U všech nástupnických subjektů i IVČRN včetně, jsou patrné prvky populismu. Se zcela zjevnou stoupající tendencí. V rámci IVČRN se jeho členové vymezovali pouze proti nedostatečnému konání ve snaze zabránit šíření islámu. Později ale docházelo ve vyšší míře k napadání politiky multikulturalismu, EU i celého establishmentu. Teroristické činy v Evropě byly dávány za vinu současným politikům. Pomocí protiislámské a protiimigrační politiky se snažila IVČRN mobilizovat společnost a využít to k vlastnímu prospěchu.

ÚSVIT-NK

Nacionalismus

V programu je uváděna obnova vlasteneckého smýšlení. Ukončení programů znevažující české dějiny a nahrazení multikulturních prvků ve školství nacionálními. Strana zdůrazňuje důležitou roli českých tradic. Vymezuje se proti nadnárodním organizacím v podobě EU, které obviňuje z centralismu a do opozice jsou dávány české priority a zájmy. V ekonomické oblasti prosazuje národní zájmy a upřednostňování českých firem.

Xenofobie

Podobně jako IVČRN jsou i u tohoto subjektu splněny podmínky xenoagrese. Rozděluje společnost na „my“ a „oni“. Jedná se o ideologické ospravedlnění svého xenofobního postoje vůči islámu a chápání islámu a muslimů jako uniformního celku.

Rasismus

Úsvit-NK se taktéž dopouští islamofobního chování. Předpokládají neschopnost jejich integrace podle kultury, ze které pocházejí a náboženství, jež praktikují. Rasisticky se ale v souvislosti s rasou nevyjadřují a v rámci spolupráce s BPI například pozitivně vnímají protiimigrační názory ze strany českých Romů.

Kritika nadnárodních organizací

Strana se vymezuje proti centralizaci nadnárodních organizací, evropským dotacím deformujícím českou ekonomiku a kvótám na přerozdělení uprchlíků. EU je kritizována za nedostatečnou bezpečnostní politiku a prostupnost Schengenského prostoru. Multikulturní politice EU jsou dávány za vinu teroristické činy v Evropě a investování financí do uprchlíků místo občanů.

Kritika establishmentu

V souvislosti s terorismem je dávána vina politickým elitám v Evropě. České politické elity jsou označovány za zkorumpované a původní subjekt ÚPD používal ve volební kampani hesla „*Odvážně ke změně*“ a „*Proti politickému marasmu*“. Média jsou obviňována ze zastírání islámské invaze. V programu jsou běžně relativizovány úmysly vlády při schvalování zákonů, jenž mají být prospěšné spíše politikům, než obyčejnému člověku. Volení politici jsou označováni za neodpovědné svým voličům. Podobnou rétorikou je zpochybňována i dosavadní podoba zastupitelské demokracie.

Proti etnickým menšinám

Úsvit-NK se ve svém programu vymezuje proti rasismu v jeho biologické formě a ve spolupráci s BPI byla například adorována romská menšina. Stejným způsobem jako u IVČRN dochází k vymezení se proti muslimům v ČR a Evropě. Nejedná se však o odsuzování na základě etnického původu, ale o projev islamofobie.

Antisystémovost

Úsvit-NK se svým vymezení proti ostatním (parlamentním) politickým subjektům a snahou o změnu politického systému vzdaluje ostatním politickým stranám v PS. Přesto v českém politickém spektru může najít spojence na základě svého programu. Jedná například o prosazování prvků přímé demokracie i protiimigrační a islamofóbní politiku. Snaží se profilovat uvnitř a na podporu demokratického systému.

Antiliberalismus

Úsvit-NK se sám označuje za konzervativně-liberální stranu. Přestože se vymezuje proti stranickému systému, nebrání a nevyhrazuje se proti konkrétnímu politickému směru a ideologii. Ve svém programu deklarují rovnost všech lidí, právo na život, svobodu i rozhodování. Svými výroky a chováním toto tvrzení přímo nepopírají. V případě kritiky islámu se programově vymezují proti islamismu, nikoliv proti celému náboženství (i přes jeho kritiku) a jeho plošnému zákazu. Strana se hlásí svou příslušností k myšlenkám západní civilizace a považuje za její součást i ČR.

Populismus

Vymezením se proti establishmentu a snahou odlišit politické elity od obyčejného „lidu“ splňuje strana prvek populismu. Úsvit-NK dává zákony i sestavené koaliční vlády do opozice vůči většinové společnosti. Tímto způsobem se občany snaží mobilizovat a postavit proti běžným etablovaným stranám. Prosazování prezidentského systému může představovat sklony k charismatickému vůdcovství jediného člověka.

SPD

Nacionalismus

Původní program, ze kterého vychází nástupnické subjekty SPD i Úsvit-NK, obsahoval kritiku nadnárodních organizací. Především v podobě EU. Ostře se vymezoval proti současnému politickému establishmentu a kladl si za úkol změnit politický systém. Posílením moci výkonné přechodem na prezidentský systém a zavedení prvků přímé demokracie. SPD ve spojení s EU vidí omezení a regulace tradičních odvětví průmyslu nebo diktát v podobě nařízených kvót, jenž ze zásady odmítá. Vůči islámu se vyjadřuje xenofóbně. Problematika vyžadující komplexního pojetí řešení, je hnutím interpretováno jako zbytečné zdržování. SPD deklaruje přinést rychlá a jednoduchá

řešení. Konglomerát podobných myšlenek představuje podle definování této diplomové práce prvek nacionalismu.

Xenofóbie

Tomio Okamura v Interview ČT24 probíral problematiku romské populace. Označuje tuto skupinu za „cikány“. Nepřizpůsobivé a Romy spojuje do jedné skupiny a generalizuje celou menšinu na základě chování některých příslušníků. V otázce islámu postupuje obdobně. Označuje jej za násilnou víru nutící své věřící vraždit křesťanskou a ateistickou populaci Evropy. Nerozlišuje radikální islám. Běžný muslim byl hnutím ÚPD považován za podhoubí budoucího rozvratu Evropy s využitím demokratických nástrojů. Podmínku úspěchu představuje vysoká porodnost každé muslimské rodiny a její vliv na budoucí postavení islámu ve společnosti.

Rasismus

Hnutí SPD se dopouští projevů islamofóbního chování. Integraci imigrantů z některých oblastí považují za nemožnou pro odlišnost kultury, náboženství a původu. Rasismu s ohledem na vymezení se proti konkrétní rase, se ale nedopouští.

Kritika nadnárodních organizací

SPD vystupuje proti EU a její údajné snaze islamizovat Evropu pomocí multikulturní politiky. Obviňuje jí z potlačování svobody slova, odmítá jakékoliv regulace a kvóty. Předseda Okamura prosazuje postup Velké Británie a pomocí referenda rozhodnout o setrvání v EU. Stejný proces by uplatnil i na členství v NATO, které považuje za zbytečné. Dává přednost národním armádám a usiluje o ukončení nasazování českých vojáků při misích NATO.

Kritika establishmentu

Okamura podmínil svůj vstup do politiky bojem proti zkorumpovaným politikům i dalšímu rozkrádání a ničení státu způsobeného politickými elitami. Stejným způsobem se SPD vyjadřuje k politickým elitám EU. Ty jsou označeny za nositele multikulturní ideologie a přímo odpovědné za islamizaci Evropy či teroristické činy.

Proti etnickým menšinám

Tento prvek splňuje vystupováním proti imigraci a deklarování neschopnosti imigrantů integrovat se na základě jejich původu, kultury a víry. Spojením nepřizpůsobivých občanů s jakoukoliv etnickou menšinou (Romy) napomáhá vytvářet negativní obraz v očích většinové společnosti.

Antisystémovost

SPD se považuje za politickou opozici vůči běžným politickým stranám. Odsuzuje tradiční strany a jejich představitele a dává jim za vinu rozkradení a zničení ČR. Program strany zaměřený na změnu systému a kritiku establishmentu představuje zcela jasné omezení s ohledem na koaliční potenciál. Své změny se ale snaží prosazovat v rámci demokratického systému. Jedná se o jeho modifikaci, nikoliv destrukci.

Antiliberalismus

SPD vystupuje proti islámu, kritizuje určité prvky západní společnosti a zastupitelské demokracie. Liberalismus a liberální demokracii nekritizuje z důvodu nenávisti vůči této ideologii. Konzervativní profil SPD se s myšlenkami liberalismu může dostávat do kolize, avšak zatím pouze na úrovni politické diskuze.

Populismus

Označením tradičních politických stran za politickou oligarchii, se snaží SPD mobilizovat společnost proti politickým elitám ČR. Nekonečnou kritikou a vymezováním se proti vládě staví zvolené zastupitele, potažmo stát, do antagonistického vztahu s „*obyčejnými lidmi*.“ Současný stát je podle Okamury nedemokratický a je potřeba ho změnit. Zaštiťuje se zastupováním lidu, který je brán jako homogenní jednotka mající stejný zájem jako SPD.

ND

Nacionalismus

Strana má v úmyslu zavést nacionalismus ve výukových programech. Nahradit by měl zvrácené ideologie multikulturalismu, homosexualismu, feminismu a genderismu. Historické souvislosti i kultura by měly být prezentovány ve vlasteneckém duchu s důrazem na tradici. Vize Evropy je viděna na úrovni národních států, bez členství v nadnárodních organizacích.

Xenofóbie

Rétorika ND je silně xenofóbní a zaměřená proti muslimům, Romům, židům i homosexuálům. Ve svém programu se nesnaží takové skutečnosti zakrývat. Podporováno je to i veřejnou aktivitou a proslovy jednotlivých členů pod vedením předsedy Bartoše.

Rasismus

Za své antisemitské postoje byl Bartoš odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody. Na hrob Hrušové umístil antisemitský text o „*nevyřešené Židovské otázce*“. Momentálně je navíc stíhán ze tří trestných činů proti lidskosti, za svou publikační činnost a proslovy. V tématu imigrace prosazují její striktní selektivní podobu. Rasistickým způsobem se ND vyjadřuje i na adresu Romů. Ti jsou spojováni s nepřizpůsobivými obyvateli a bráni jako homogenní skupina.

Kritika nadnárodních organizací

ND je silný kritikem EU představující politiku globalismu, multikulturalismu, liberalismu a levicových myšlenek. EU svým konceptem nadnárodního společenství ohrožuje suverenitu ČR. NATO reprezentuje americký imperialismus, kterým strana opovrhne jako projevem zkaženého západu. Za vzor je dááno Rusko se svým konzervatismem a tradicionalismem.

Kritika establishmentu

Bartoš současnou Sobotkovu vládu kritizoval ještě před jejím vznikem. Označil ji za zvrácenou, plnou levicových fanatiků, prosazující v ČR protektorát EU a s vazbami na USA. Dva navržené ministry označil dokonce za pedofily a sexuální zvrhlíky. Na demonstracích pořádaných stranou byly připraveny šibenice pro vlastizrádce. Přístup politických elit k imigraci označil za rozvracení země a vlastizrádu, která by měla být potrestána nejvyšším možným trestem.

Proti etnickým menšinám

Silně rasistická ND se vymezuje proti muslimům, Romům, ale i jakékoliv imigraci, jež by neprošla přísnou selekcí podle stranického vzorce.

Antisystémovost

ND je svým programem a vystupováním ideologicky vzdálená ostatním politickým subjektům. Pro její kontroverznost a zařazení mezi extrémistické krajně pravicové strany od MVČR má téměř nulový koaliční potenciál. Vymezuje se proti současné podobě liberální zastupitelské demokracie a neuznává základní demokratické hodnoty systému v ČR.

Antiliberalismus

Liberální demokracie je ND považováno za to nejhorší, co lidstvo poznalo. Západ je označen za zdegenerovaný šířící multikulturalismus a homosexualismus. Velební právo by mělo být odepřeno zločincům a lidem, kteří nepřispěli do systému dostatečným podílem. Za vnitřního nepřítele je označena aktivistická občanská společnost znemožňující státu jednat rychle a efektivně.

Populismus

ND se vymezuje proti establishmentu a pomocí konspiračních teorií dokazuje spiknutí proti lidu ze strany nadnárodních skupin vedených mezinárodním židovstvem. Migrační krizi se snaží využít a mobilizovat pomocí ní občany proti EU i současné vládě ČR. Používá k tomu simplistního jazyka, rétoriky snažící se zbudit strach z islámu a invaze v podobě imigrační vlny.

DSSS

Nacionalismus

DSSS představuje jeden z pilířů programu pod názvem *Národně politická oblast*. V jeho rámci definuje představu mezinárodních vztahů úplným odmítnutím mezinárodních organizací. Místo toho nabízí spolupráci na úrovni jednotlivých národních států. Podporována je konzervativní morálka, kultura a tradice. Podporuje ekonomický protekcionismus s přednostním zaměstnáváním českých občanů a prodejem českých výrobků.

Xenofobie

V programu se DSSS vyjadřuje zamítavě k homosexualitě. Nepřizpůsobiví občané nejsou přímo spojováni s Romy, ale veřejná aktivita strany a subjektů, se kterými

spolupracuje, naznačuje její xenofóbní profilaci. Původní DS byla zrušena i z důvodu xenofobního a rasistického programu.

Rasismus

Veřejná aktivita DSSS na demonstracích proti romským komunitám a imigraci ve společnosti neonacistických skupin, jsou pokračování programu původního subjektu DS. Strana byla rozpuštěna mimo jiné z důvodu rasistického programu.

Kritika nadnárodních organizací

DSSS ve svém programu představuje myšlenku opuštění mezinárodních společenství EU i NATO. Mezinárodní spolupráci si představuje na úrovni národních států. EU je považována za ohrožení národní svrchovanosti a představitelé multikulturní politiky destabilizující západní země. Strana prosazuje uznání mezinárodní neutrality podpořené opuštěním NATO a zavedením silné profesionální armády. Mezinárodní kapitál považuje za příčinu negativních jevů v ekonomice.

Kritika establishmentu

DSSS spojuje establishment s rozkradením státního majetku a obviňuje politické elity z podílení se na vzniku české oligarchie. Viníky privatizace plánuje strana dodatečně odhalit a potrestat. Systém financování politických stran považuje za účelové rozkrádání státních financí.

Proti etnickým menšinám

Demonstrace pořádané stranou DSSS zaměřené proti nepřizpůsobivým, ale primárně proti romské populaci, naznačují zaujatost členů proti této menšině. Původní subjekt DS byl navíc kvůli rasistickým projevům a programu rozpuštěn.

Antisystémovost

DSSS se svou historií a cejchem krajně pravicové rasistické strany, je prakticky vyloučená z kolektivu etablovaných politických stran. Její koaliční potenciál je z tohoto důvodu velice nízký. Základní demokratické hodnoty jsou stranou zpochybňovány.

Antiliberalismus

DSSS odmítá liberalismus v oblastech ekonomiky, politiky i práva. Považuje ho za sociálně sobecký a vytvářející z lidí pouhé konzumní bytosti. Občané by měli být naopak vedeni k úctě vůči autoritám.

Populismus

DSSS se staví proti českým i evropským politickým elitám. Ve svém programu apeluje na obnovu pořádku a platnosti zákonů pro všechny občany. Snaží se rozdělit společnost na běžné slušné občany a ty, pro které nemají údajně platit zákony z důvodu pozitivní diskriminace nebo příslušnosti k českému establishmentu a oligarchii.

Subjekty IVČRN (CZDL, BPI, IMK, APČR a 7republika), Úsvit-NK a SPD nesplňují svými programy, aktivitami a veřejnou prezentací prvky antiliberalismu, anstisystémovosti, rasismu a ani nevystupují proti etnickým menšinám (s výjimkou SPD). Avšak prvky nacionalismu, xenofobie, populismu a vymezení se proti establishmentu či nadnárodním organizacím naplněny byly. Definice populistické krajní pravice se nachází nejbližše daným subjektům. Subjekty IVČRN a Úsvit-NK ale nevystupují proti etnickým menšinám, a proto jejich zařazení mezi populistické krajně pravicové strany není zcela jasné. Strany ND a DSSS splňují podmínky pro každý uvedený prvek. U DSSS je patrný především nacionalismus, rasismus a antiliberalismus odpovídající neofašistickému proudu. ND se svým ústředním protižidovským tématem přidává i prvek antisemitismu. V kombinaci se totožnými prvky jako DSSS, odpovídá neonacistickému proudu. Obě strany se částečně prolínají i s populistickou krajní pravíci. Tento fakt způsobuje částečnou podobnost programů v některých oblastech se subjekty zastupujícími protiimigrační hnutí.

Závěr

V úvodu diplomové práce jsem si stanovil cíl popsat současnou krajní pravici a protiimigrační hnutí. Jednalo se především o Iniciativu islám v České republice nechceme s ústřední postavou Martina Konvičky a subjekty vznikající souběžně či po zániku jednotlivých z nich. Jmenovitě Czech Defence League, Blok proti islámu, Iniciativa Martina Konvičky, Alternativa pro Českou republiku 2017 a 7. republika. Dalším subjektem byl projekt Tomia Okamury Úsvit přímé demokracie se svými nástupci Úsvitem národní koalice a Svobodou a přímou demokracií. Za krajně pravicové strany byly vybrány nejaktivnější subjekty Národní demokracie a Dělnická strana sociální spravedlnosti, nahrazující původní soudem rozpuštěnou Dělnickou stranu. Práce si kladla za cíl komparovat dané subjekty na základě politických programů nebo cílů a zjistit, zda protiimigrační hnutí patří mezi krajní pravici. V případě iniciativ a hnutí nebyly programy zcela zřetelně definovány, a proto bylo potřeba do komparace zahrnout i veřejné vystupování představitelů a jejich komunikaci ve společnosti. Na základě vymezení teoretických pojmů vztahujících se ke krajně pravicové problematice byly vybrány prvky, jejichž soubor představoval v případě splnění důkaz o naplnění krajně pravicové politiky. Komparace prokázala, že krajně pravicové strany naplňují tyto prvky beze zbytku. Protiimigrační hnutí nesplnily prvky rasismu, antisystémovosti, antiliberalismu a s výjimkou SPD ani vystupování proti etnickým menšinám. SPD lze bez výhrad zařadit mezi populistický krajně pravicový proud. IVČRN se jmenovanými nástupnickými subjekty a Úsvit-NK jsou na základě definičních znaků velice blízko populistickým krajně pravicovým stranám, avšak jejich zařazení není zcela jednoznačné.

Výzkumná otázka č.1

Patří hnutí Islám v ČR nechceme a ostatní protiimigrační subjekty svou rétorikou a vymezením se proti islámu nebo současné migrační krizi mezi česká krajně pravicová uskupení?

Hypotéza č. 1

Hnutí IVČRN i ostatní protiimigrační hnutí se řadí mezi krajně pravicové strany především z důvodů xenofobně a rasisticky nastaveného programu vůči konkrétním náboženským skupinám.

Tato hypotéza se potvrdila pouze částečně. Iniciativa IVČRN s nástupnickými subjekty i SPD a Úsvit-NK se svým programem přiblížily ke krajní pravici nejen z důvodu xenofobie vůči náboženským skupinám, jmenovitě islámu. Od krajní pravice se snažily distancovat balancováním na teoretickém vymezení zmíněných pojmů. Proti Islámu byly uváděny argumenty na základě jeho nedemokratické podstaty a totalitnímu smýšlení představitelů této náboženské skupiny. Subjekty se nevymezovaly proti muslimům na základě biologického rasismu. V průběhu komparace byla zjištěna shoda na více tématech, než pouze protiislámský a protiimigrační postoj. Na základě této shody lze zařadit zkoumané subjekty mezi krajně pravicové strany. Konkrétněji do krajně pravicového proudu populistické krajní pravice.

Výzkumná otázka č. 2

Je protiimigrační a antiislamistický postoj jedinou spojnicí mezi Národní demokracií a hnutím Islám v ČR nechceme nebo dochází k programové shodě i v jiných tématech?

Hypotéza č. 2

V otázce migrace a antiislamismu nachází mezi sebou subjekty jedinou shodu, a i v takovém případě se liší formou navrhaných řešení.

Tato hypotéza se nepotvrdila. Programy se shodují nejen v tématech protiimigračních a antiislamismu. Podobnosti lze dohledat i na základě vymezení proti nadnárodním organizacím, establishmentu, populistických prvků a projevů xenofobie. Přestože IVČRN něco takové popírá. Navrhovaná řešení v podobě uzavření hranic, zakázání islámu nebo zpřísnění migrační politiky jsou mezi subjekty téměř shodná. Zmíněné prvky jsou definičními znaky populistické krajní pravice.

Výzkumná otázka č. 3

Je hlavním důvodem nespolupráce komparovaných subjektů antisystémový program krajně pravicových stran nebo jsou na vině především osobní spory v jejich vedení?

Hypotéza č. 3

Mezi důvody nespolupráce protiimigračních hnutí s představiteli krajní pravice patří odlišné programové vymezení i osobní spory vedení jednotlivých subjektů.

Tato hypotéza se částečně potvrdila. Subjekty mezi sebou skutečně nespolupracují. Jeden z důvodů jsou i zmíněné osobní spory. Výjimku tvoří spolupráce mezi stranou Úsvit-NK a Blokem proti islamizaci. Tato práce byla především spojena s osobou Konvičky, který tento subjekt opustil a založil jiný. BPI se kvůli osobě Konvičky prakticky rozpadl. Z toho důvodu nelze předpokládat další možnou spolupráci mezi Konvičkou a Úsvitem-NK. SPD s ohledem na historii svého vzniku s Úsvitem-NK jistě nespojí svou další budoucnost. Konvička odmítl spojit své síly s ND a DSSS kvůli jejich biologickému rasismu a vymezení se proti některým etnickým menšinám. Dalším důvodem pro nespolečenskou spolupráci je pravděpodobný diskvalifikační potenciál takovéto „koalice“. SPD, Úsvit-NK i Konvičkovy subjekty se vždy snažily distancovat od zjevné krajní pravice. Posledním důvodem jsou i příliš silné osobnosti ve vedení jednotlivých skupin a jejich neschopnost dlouhodobě s kýmkoliv spolupracovat, jak ukázaly jednotlivé případové studie. Programy jednotlivých subjektů nachází pouze částečnou shodu a pouze v některých tématech. Rozdíl nastává především v jeho prezentaci. Krajně pravicové subjekty se nesnaží svou radikalitu skrývat. Protiimigrační hnutí se zpočátku vymezily proti extrémismu, ale během svého postupného vývoje přidávaly jednotlivé populistické pravicové prvky. Především je ale potvrzovaly svým veřejným vystupováním. Zásadní odlišnost nastává při tématech týkajících se etnických menšin, liberální demokracie a antisystémových postojů. V případě ND i silně rezonující téma antisemitismu. SPD, Úsvit-NK a Konvičkovy subjekty se snaží prosadit v mantinelech demokratického systému. Uznávají jeho základní hodnoty a snaží se pouze modifikovat konkrétní podobu. Nedemokratická a rasistická profilace DSSS a ND představuje pravděpodobně zásadní rozpor.

Problematika krajní pravice a protiimigračních hnutí ve svém vývoji udělala vzájemný sbližující krok. Protiimigrační subjekty splňují svými programy i vystupováním důležitou část definičních znaků populistické krajní pravice. IVČRN s nástupnickými subjekty BPI, IMK, APČR, 7republika a Úsvit-NK ale postrádají vymezení se proti etnickým menšinám. SPD, především prostřednictvím vystupování svého předsedy Okamury, splňuje i tuto podmínku. Krajně pravicové strany ND a DSSS se řadí v národovecké krajní pravici k neonacistickému, případně neofašistickému proudu. Do své protiimigrační politiky však zakomponovaly v mnohem vyšší míře protiislámské postoje. Krajně pravicové proudy se v mnohém mezi sebou protínají a dochází k tomu i

mezi zkoumanými subjekty. Znaky pravicového populismu - nacionalismus, populismus xenofobie, kritika nadnárodních organizací a establishmentu jsou spojnicí mezi protiimigračními hnutími a krajně pravicovými stranami. Přestože lze tedy všechny zkoumané subjekty zařadit mezi krajní pravici, prvky které je od sebe odlišují, mají zásadní vliv na zařazení k jednotlivým krajně pravicovým proudům. Protiimigrační hnutí oscilují mezi populismem a krajně pravicovým populismem. Zcela jasné zařazení mezi krajní pravici je tak značně problematické. ND a DSSS jsou oproti nim ale výraznou součástí krajně pravicového spektra.

Summary

In the introduction to my diploma thesis I set a goal to describe the current extreme right-wing political parties and anti-immigration movements. The thesis set a goal to compare the given subjects based on political programmes or aims and find out whether anti-immigration movements belong among the extreme right. In case of initiatives and movements the programmes were not clearly defined, and so it was necessary to include also public manner of representatives and their communication in the society within the comparison. Based on the definition of theoretical concepts related to the issue of extreme right-wing political parties, a file of elements representing, in case of a majority fulfillment, evidence of fulfilling extreme right policy, were chosen. The comparison has proved that extreme right-wing parties fulfill these elements completely. The anti-immigration movement, with this elements, was closest to the populist extreme right. The issue of extreme right and anti-immigration movements has made a mutual converging step within its development. The fundamental difference between extreme right-wing parties and anti-immigration movements arises in defining the system and liberal democracy. The anti-immigration movement is trying to move within the mantinels that are provided to them. ND and DSSS want to change this system. In the topic of anti-immigration policy, the right-wing parties have also changed. Thave adjusted their programmes flexibly and have reacted not only to immigration against which they argued practically since their formation, but against Islam as well. Anti-Islamism has thus become a relatively new phenomenon and a mobilizing topic for extreme right-wing party representatives in the Czech Republic

Použitá literatura

Knihy

BARŠA, Pavel. *Orientálcova vzpoura: (a další texty z let 2003-2011)*. Praha: Dokořán, 2011. Bod (Dokořán). ISBN 978-80-7363-374-5.

BARŠA, Pavel, FIALA, Petr (ed.). *Politický extremismus a radikalismus v České republice*. Brno: Masarykova univerzita, 1998. ISBN 80-210-1798-8.

BARŠA, Pavel a Maxmilián STRMISKA. *Národní stát a etnický konflikt: politologická perspektiva*. Brno: CDK, 1999. Politologická řada, sv. 5. ISBN 80-85959-52-6.

BASTL, Martin. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Praha: Grada, 2011. Politologie (Grada). ISBN 978-80-247-3797-3.

BITTNEROVÁ, Dana a Mirjam MORAVCOVÁ, ed. *Etnické komunity*. Praha: FHS UK, Agora (Univerzita Karlova), 2011. str. 360. ISBN 978-808-7398-135.

BÜHL, Achim. *Islamfeindlichkeit in Deutschland: Ursprünge, Akteure, Stereotype*. VSA: Verlag, 2010. ISBN 3899654447.

BURJANEK, Aleš. Xenofobie po česku: jak si stojíme mezi Evropany? Sborník prací Fakulty sociálních studií, Brno: Masarykova univerzita v Brno, 2001, roč. 2001, č. 6, s. 73-89. ISSN 1212-365X.

CONWAY, Gordon. *Islamophobia: a challenge for us all ; Report of the Runnymede Trust Commission on British Muslims and Islamophobia*. London: Runnymede Trust, 1997. ISBN 0902397982.

DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. ISBN 80-7251-204-8.

FIALA, Petr a Maxmilián STRMISKA, ed. *Víceúrovňové vládnutí: teorie, přístupy, metody*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2005. Srovnávací politologie. ISBN 80-7325-074-8.

GJURIČ, Andrej. 1998. Xenofobie – několik subjektivních úvah. In Žantovský P. *Česká xenofobie*. Praha, Votobia. ISBN 80-7220-044-5.

HÁLA, Martin. *Strukturální a obsahová analýza serveru Eurabia.cz*. Multikulturní centrum Praha. 2006. Migraceonline.cz. Dostupné z: <http://migraceonline.cz/cz/e-knihovna/strukturalni-a-obsahova-analyza-serveru-eurabia-cz>

HEYWOOD, Andrew. Politické ideologie. 4. vyd. Přeložil Zdeněk MASOPUST. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. ISBN 978-80-7380-137-3.

CHARVÁT, Jan. Současný politický extremismus a radikalismus. Praha: Portál, 2007. ISBN 8073670984.

IGNAZI, Pietro. Extreme right parties in Western Europe. Repr., expanded & updated. Oxford: Oxford University Press, 2010. Comparative politics. ISBN 978-0-19-929159-5.

MAREŠ, Miroslav. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister & Principal, 2003. ISBN 80-86598-45-4.

MAREŠ, Miroslav. České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy). Brno: Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky – Odbor bezpečnostní politiky, 2011. str. 5-6.

MAREŠ, Miroslav. Islamismus jako bezpečnostní hrozba pro Českou republiku. Vojenské rozhledy, Praha: Ministerstvo obrany České republiky -OKP, 2011, roč. 20 (52), č. 4, s. 118-128. ISSN 1210-3292.

MAREŠ, Miroslav. Ne islámu!: protiislámská politika v České republice. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2015. Politologická řada. ISBN 978-80-7325-397-4.

MUDDE, Cas. Racist extremism in Central and Eastern Europe. New York: Routledge, 2005. ISBN 041535594X.

MUDDE, Cas. The ideology of the extreme right. Manchester ; New York: Manchester University Press, 2000. ISBN 9780719057939.

MUDDE, Cas. Populist Radical Right Parties in Europe. Cambridge: Cambridge University Press, 2007. ISBN 9780511492037.

O'SULLIVAN, Noël. Fašismus. 2. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2002. Politika a společnost. ISBN 80-7325-001-2.

RATAJ, Jan. *Český nacionalismus a identita v konceptu současných krajně pravicových hnutí v České republice*. In: Spory o dějiny. Sborník kritických textů, IV. Neudorflová, M.L. (ed.). Masarykův ústav AV ČR: Praha, 2003.

RATAJ, Jan. *Návraty radikálního konzervatismu v České republice*. Kolín 10.-11.5.2007. In: Radikalismus a jeho projevy v současném světě. Kolín: Academia Rerum Civilium – Vysoká škola politických a společenských věd, 2007, str. 258-273. ISBN 80-86879-08-9

RATAJ, Jan. *Vize české nacionální politiky v soudobých konceptech krajní pravice v České republice*. In: III .Kongres českých politologů, Olomouc 8-10.9.2006. NĚMEC, J., ŠŮSTKOVÁ, M. (ed.). Praha – Olomouc: Česká společnost pro politické vědy, 2006, str.170-191. ISBN 978-80-902176-0-7.

SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. ISBN 978-80-7325-307-3.

TOMÁŠ, Petr. *Typologie postojů českých politických stran k evropské integraci-perspektiva studií nacionalismu*, in: Víceúrovňové vládnutí: teorie, přístupy, metody, CDK Brno 2005, str. 110-120

WALLACE, Claire. *Xenophobia in Transition: Austria and Eastern Europe Compared*. Viena: Institute for Advanced Studies: Research Report, 1999.

Internetové články

ABTS, Koen a Stefan RUMMENS. *Populism versus Democracy*. *Political Studies* [online]. 2007, 55(2), 405-424 [cit. 14.4.2017]. DOI: 10.1111/j.1467-9248.2007.00657.x. ISSN 0032-3217. Dostupné z: <http://psx.sagepub.com/lookup/doi/10.1111/j.1467-9248.2007.00657.x>

AKTUÁLNĚ. *Úsvit jde do voleb s Konvičkou, ten se stane superlidrem* [online]. In: zpravy.aktualne.cz. 8. září 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/usvit-jde-do-voleb-s-blokem-proti-islam-lidrem-je-konvicka/r~a6b08afc562011e5adcb0025900fea04/>

AKTUÁLNĚ. *Úsvit přímé demokracie* [online]. In: aktualne.cz. 22. listopad 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.aktualne.cz/wiki/politika/politicke-strany/usvit-prime-demokracie-tomia-okamury/r~i:wiki:4006/>

APČR. *Manifest ApČR* [online]. In: parlamentnilisty.cz. 9. května 2016, [cit. 8.5.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-voicum/Manifest-Alternativy-pro-Ceskou-republiku-434729>

BARTONÍČEK, Radek. *Blok proti islamu vyloučil právníčku Samkovou. Nedělala "košer" věci, vysvětluje strana* [online]. In: zpravy.aktualne.cz. 1. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/blok-proti-islam-vyloucil-pravnicku-samkovou-vynasela-infor/r~8fe3a442f82a11e583e20025900fea04/>

BARTOŠ, Adam. *Adam B. Bartoš na sněmu: Národní demokracie si musí udržet svoji výjimečnost* [online]. In: abbartos.wordpress.com. 28. října 2015, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <https://abbartos.wordpress.com/2015/10/28/adam-b-bartos-na-snemu-narodni-demokracie-si-musi-udrzet-svoji-vyjimecnost/>

BARTOŠ, Adam. *Nejhorší vláda v historii. Bude ministrem pedofil? Výzva prezidentu republiky* [online]. In: abbartos.wordpress.com 27. ledna 2014, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <https://abbartos.wordpress.com/2014/01/27/nejhorsi-vlada-v-historii-bude-ministrem-pedofil-vyzva-prezidentu-republiky/>

BUREŠ, Vítězslav. *Dost bylo výbuchů. Lidé v Suchdole protestovali proti ambasádě* [online]. iDNES.cz, 10. ledna 2014. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/demonstrace-proti-palestinske-ambasade-fcu-/praha-zpravy.aspx?c=A140110_123553_praha-zpravy_bur

CANOVAN, Margaret. Trust the People! Populism and the Two Faces of Democracy. *Political Studies* [online]. 1999, 47(1), 2-16 [cit. 2016-12-06]. DOI: 10.1111/1467-9248.00184. ISSN 0032-3217. Dostupné z: <http://psx.sagepub.com/lookup/doi/10.1111/1467-9248.00184>

CAPOCCIA, Giovanni. *Anti-System Parties. Journal of Theoretical Politics* [online]. 2002, 14(1), 9-35 [cit. 2017-05-08]. DOI: 10.1177/095169280201400103. ISSN 0951-6298. Dostupné z: <http://users.ox.ac.uk/~ssfc0073/Writings%20pdf/Capoccia%20JTP%202002.pdf>

COPSEY, Nathaniel. *The English Defence League: A Challenge to Our Country and Our Values of Social Inclusion, Fairness and Equality*, London: Faith Matters. 2010. Dostupné z: <http://tees.openrepository.com/tees/bitstream/10149/116066/4/116066.pdf>

ČERNOCH, Marek. *Diktát EU: Nemůžeme zachránit všechny a zahubit sebe!* [online]. In: marekcernoch.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://marekcernoch.cz/diktat-eu-nemuzeme-zachranit-vsechny-a-zahubit-sebe/>

ČERNOCH, Marek. *Na záchranu Klokánků 30 milionů nemáme, ale imigrantům dáme miliardy!* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 6. srpna 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/blog/na-zachranu-klokanku-30-milionu-nemame-ale-imigrantum-dame-miliardy/>

ČT24. *Hilsneriáda aneb proces na základě společenské poptávky* [online]. In: ceskatelevize.cz. 29. března 2014, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1041754-hilsneriada-aneb-proces-na-zaklade-spolecenske-poptavky>

ČT24. *Konvertovala k islámu a Češi jí začali vyhrožovat* [online]. In: Ceskatelevize.cz 26.3.2013. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1109284-konvertovala-k-islam-u-a-cesi-ji-zacali-vyhrozovat>

ČT24. *Se šibenicemi na demonstracích nesouhlasí ani odpůrci islámu* [online]. In: ceskatelevize.cz. 3.7.2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1561708-se-sibenicemi-na-demonstracich-nesouhlas-i-ani-odpurci-islam-u>

ČTK. *Antiislamista Konvička opustil Alternativu pro ČR* [online]. In: iDNES.cz. 7. prosince 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/422991-antiislamista-konvicka-opustil-alternativu-pro-cr.html>

ČTK. *Blok proti islámu se rozpustil, vzniká Iniciativa Martina Konvičky Úsvitem* [online]. In: deník.cz. 28. května 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.denik.cz/z_domova/cast-delegatu-opustila-snem-bloku-proti-islam-u-a-kritizuje-vedeni-20160528.html

ČTK. *Konvička s oznámením na Dolínka neuspěl, je nedůvodné, slyšel od úřadu* [online]. In: iDNES.cz. 15. listopadu 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/trestni-oznameni-konvicka-dolinek-manifest-demonstrace-p2v-domaci.aspx?c=A161115_115917_domaci_hro

ČTK. *Konvičkův Blok proti islámu vypověděl smlouvu s Úsvitem* [online]. In: ceskenoviny.cz. 25. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/konvickuv-blok-proti-islam-u-vypovedel-smlouvu-s-uvsvitem/1342270>

ČTK. *Krajský soud vrátil kauzu Konvička státnímu zastupitelství* [online]. In: denik.cz. 15. srpna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.denik.cz/z_domova/krajsky-soud-vratil-kauzu-konvicka-statnimu-zastupitelstvi-20160815.html

ČTK. *Policie obvinila Adama B. Bartoše kvůli vydávaným knihám i projevům* [online]. In: iDNES.cz. 29. dubna 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/adam-bartos-narodni-demokracie-zadrzeni-vyslech-fuc-domaci.aspx?c=A160429_140958_domaci_ane

ČTK. *Radikál Adam Bartoš žádal pro politiky ,trest nejvyšší'. Zadržela jej policie* [online]. In: echo24.cz. 26. března 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://echo24.cz/a/wWBqL/radikal-adam-bartos-zadal-pro-politiky-trest-nejvyssi-zadrzela-jej-policie>

ČTK. *Romové vyšli proti aktivistům Dělnické strany s klacky a golfovými holemi* [online]. In: iDNES.cz. 4. října 2008, [cit. 15.5.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/romove-vysli-proti-aktivistum-delnicke-strany-s-klacky-a-golfovymi-holemi-lub-/domaci.aspx?c=A081004_135205_ekonomika_pin

ČTK. *Zelení podali na Konvičku kvůli nedělní akci trestní oznámení* [online]. In: deník.cz. 22. srpen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.denik.cz/z_domova/zeleni-podali-na-konvicku-kvuli-nedelni-akci-trestni-oznameni-20160822.html

ČTK. *Známa odpůrkyně EU: Le Penová dorazí do Prahy 23. dubna* [online]. In: tyden.cz. 26. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/znama-odpurkyne-eu-le-penova-dorazi-do-prahy-23-dubna_337619.html

DLOUHÝ, Miloš. *Dělnická strana sociální spravedlnosti: terénní výzkum krajněpravicové strany* [online]. In: Rexter.cz. 8. května 2014, vol. 12, no. 1, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/delnicka-strana-socialni-spravedlnosti-terenni-vyzkum-krajnepravicove-strany/2014/05/08/>

EUROZPRÁVY. *Ty tlustá p*čo, z*rđi... Konvičkův Blok proti islámu se projevil v celé své kráse* [online]. In: EuroZprávy.cz. 30. května 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://domaci.eurozpravy.cz/spolecnost/156915-ty-tlusta-p-co-z-rđi-konvickuv-blok-proti-islam-u-se-projevil-v-cele-sve-krase/>

FEREBAUER, Václav. *Facebook zablokoval Islám v ČR nechceme. Odvoláme se, tvrdí Konvička* [online]. In: zpravy.idnes.cz. 11. ledna 2016, [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/facebook-zablokoval-islam-v-cr-nehceme-d9k-/domaci.aspx?c=A160111_200312_domaci_fer

HN. *Pro kvóty na rozdělení běženců hlasovalo 23 států unie. Proti bylo jen Česko, Slovensko, Maďarsko a Rumunsko* [online]. In: zahranicni.ihned.cz. 22. září 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://zahranicni.ihned.cz/c1-64637390-pro-kvoty-na-rozdeleni-bezencu-hlasovalo-23-statu-unie-proti-bylo-jen-cesko-slovensko-madarsko-a-rumunsko>

HREBENAR. *Jihočeská univerzita se distancuje od islamofobního docenta Konvičky* [online]. Hrebenar 21. ledna 2014 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.hrebenar.eu/2014/01/jihoceska-univerzita-se-distancuje-od-islamofobniho-docenta-konvicky/>

JANOUSH, Václav. *Konvička ztrácí zástupce, vedení Bloku proti islámu opouští sociolog Hampl* [online]. In: iDNES.cz. 22. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/sociolog-hampl-odchazi-z-bloku-proti-islam-u-fey-/domaci.aspx?c=A160422_125515_domaci_jav

FEREBAUER, Václav. *Facebook zablokoval Islám v ČR nechceme. Odvoláme se, tvrdí Konvička* [online]. In: iDNES.cz. 11. ledna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/facebook-zablokoval-islam-v-cr-nehceme-d9k-/domaci.aspx?c=A160111_200312_domaci_fer

IVČRN. *Cenzura? Facebook právě zablokoval hlavní stránku IVČRN* [online]. In: ivcrn.cz. 11. leden 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/cenzura-facebook-prave-zablokoval-hlavni-stranku-ivcrn/>

JANOUSH, Václav. *Předseda Alternativy pro ČR Hampl rezignoval po neúspěchu ve volbách* [online]. In: iDNES.cz. 11. října 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/predseda-alternativy-pro-cr-hampl-rezignoval-fa4-/domaci.aspx?c=A161011_133950_domaci_jj

KLICNAR, Filip. *Odpůrci islámu založili Alternativu pro ČR 2017, podpořil je i Jakl* [online]. In: iDNES.cz. 26 června 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/hampl-se-stal-predsedou-alternativy-pro-ceskou-republiku-2017-pl6-/domaci.aspx?c=A160626_215155_domaci_fka

KOBZA, Jiří. *Islámské tažení Evropou* [online]. In: parlamentnilisty.cz. 6. května 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Kobza-Usvit-Islamske-tazeni-Evropou-317944>

KONVIČKA, Martin. *Blok proti islámu – řeč přednesená na Ustavujícím sněmu* [online]. In: parlamentnilisty.cz. 16. února 2016 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/profilu/Doc-Martin-Konvicka-Ph-D-104562/clanek/Blok-proti-islam-u-rec-prednesena-na-Ustavujicim-snemu-67397>

KOPECKÝ, Josef. *Bylo to za hranou. Zeman s Konvičkou na pódiu zaskočil ministry* [online]. In: iDNES.cz. 20. listopadu 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/bylo-to-za-hranou-zeman-spolu-s-konvickou-zaskocil-ceske-ministry-10c-/domaci.aspx?c=A151120_120004_domaci_kop

KOPECKÝ, Josef. *Vzpouřa proti Konvičkovi. Kvůli tomu, jak se rozešel s Úsvitem* [online]. In: iDNES.cz. 26. dubna 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/vzpouira-proti-konvickovi-kvuli-tomu-jak-se-rozesel-s-usvitem-p6j-/domaci.aspx?c=A160426_105514_domaci_kop

KRÁM, Jiří. *Vánoční stromek z Bruselu a další blogové pověsti české* [online]. iDNES 21. listopadu 2012 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://kram.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=304839>

KUNDRA, Ondřej. *Jak fungují parlamentní listy*. Respekt. Roční 17, číslo Speciál Dezinformace. 30.3.2017. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/special/2017/dezinformace/most-na-druhy-breh>

KUBIŠTOVÁ, Pavla. *My jsme tady doma, skandovali demonstranti proti islámu před Hradem* [online]. In: iDNES.cz. 6. února 2016, [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/demonstrace-kvuli-imigraci-v-praze-dty-/domaci.aspx?c=A160206_124807_domaci_pku

KUZNICKÁ, Anna. Tomio Okamura: *Prioritou je sebevědomý suverénní stát* [online]. In: euractiv.cz. 15. října 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://euractiv.cz/rozhovory/cr-v-evropske-unii/tomio-okamura-prioritou-je-sebevedomy-suverenni-stat-011193/>

LANG, Václav. *Okamura si zakládá nové hnutí* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 24. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/368755-okamura-si-zaklada-nove-hnuti.html>

LAUDIN, Radek. *Za protižidovský text u hrobu Hrušové dostal radikál Bartoš podmínku* [online]. In: iDNES.cz. 20. října 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://jihlava.idnes.cz/radikal-bartos-dostal-za-text-u-hrobu-hruzove-v-polne-podminku-p7a-jihlava-zpravy.aspx?c=A161020_140318_jihlava-zpravy_mv

LHOŤAN, Lukáš. *České tažení proti islámu nebo proti všem náboženstvím?* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 3. březen 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=451964>

LHOŤAN, Lukáš. *Jak jménem IvČRN vydírá exmuslimka s antiislámistou* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 23. května 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=463295>

LHOŤAN, Lukáš. *Předseda Bloku proti islámu Konvička napsal o skupině Islám v České republice nechceme, že je nedemokratická a distancoval se od ní* [online]. In: eurabia.cz. 19. prosince 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://eurabia.parlamentnilisty.cz/Articles/30370-predseda-blok-proti-islam-martin-konvicka-napsal-o-skupine-islam-v-ceske-republice-nehceme-ze-je-nedemokraticka-a-distancoval-se-od-ni.aspx>

LHOŤAN, Lukáš. *Umírnění muslimové, je to možné?* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 21. leden 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=444770>

LHOŤAN, Lukáš. *Valentin Kusak podněcuje násilí proti muslimům v ČR* [online]. In: lukaslhotan.blog.idnes.cz. 1. června 2011, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://lukaslhotan.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=209600>

LIDOVKY. *Extrémisté ruší demonstrace v Janově* [online]. In: lidovky.cz. 30. listopadu 2008, [cit. 15.5.2017]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/extremiste-rusi-demonstrace-v-janove-d8c-zpravy-domov.aspx?c=A081130_211704_ln_domov_nev

LIPMAN, Jennifer. *EDL Jewish division leader Moore quits* [online]. In: thejc.com. 29. června 2011, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://www.thejc.com/news/uk-news/edl-jewish-division-leader-roberta-moore-quits-1.24427>

MAREŠ, Miroslav a Petra VEJVODOVÁ. *Dělnická strana: Profil české pravicově extrémistické strany* [online]. In: Rexter.cz. 2010, vol. 22, no. 2, str. 42 – 74. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/wp-content/issues/2010/02/rexter-2.pdf>

MRVA, David. *Czech Defence League v kontextu antidžihadistického hnutí* [online]. In: Rexter. 2014, vol. 26, no. 2, str. 1 - 19. [cit. 2015-05.19]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/czech-defence-league-v-kontextu-antidzhadistickeho-hnuti/2014/12/08/>.

MUDDE, Cas. *The Populist Zeitgeist. Government and Opposition* [online]. 2004, 39(4), str. 544 [cit. 2017-01-24]. DOI: 10.1111/j.1477-7053.2004.00135.x. ISSN 0017-257x. Dostupné z: <http://doi.wiley.com/10.1111/j.1477-7053.2004.00135.x>

OKAMURA, Tomio. *Kvóty pro migranty* [online]. In: tomio.cz. 19. května 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.tomio.cz/aktuality/kvoty-pro-imigranty/>

OKAMURA, Tomio. *Musíme odrazit invazi, nikoliv podlehnout* [online]. In: iDNES.cz. 13. září 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://okamura.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=476581>

OKAMURA, Tomio. *Opustil jsem Senát, ale ne své spoluobčany* [online]. In: iDNES.cz. 4. prosince 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://okamura.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=383824>

OKAMURA, Tomio. *Viníci vraždění v Berlíně jsou i politici a média* [online]. In: iDNES.cz. 21. prosince 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://okamura.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=575503>

PEHE, Jiří. *Protiimigrační internacionála Pegidy* [online]. In: Právo, 6.2.2016. Dostupné z: <http://www.pehe.cz/Members/redaktor/protiimigracni-internacionala-pegidy>

PRÁVO. *Okamura přišel o svého ekonomického guru Kohouta* [online]. In: novinky.cz. 18. září 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/313647-okamura-prisel-o-sveho-ekonomickeho-guru-kohouta.html>

PRCHAL, Lukáš. *Policie obvinila Martina Konvičku kvůli výrokům na Facebooku z podněcování k nenávisti* [online]. In: zpravy.aktualne.cz. 24. listopadu 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/policie-obvinila-martina-konvicu-kvuli-vyrokum-na-facebooku/r~9cf3a08492c111e5bfa90025900fea04/>

ROMANCOVÁ, Ingrid. *Protest před palestinskou ambasádou v Suchdole: S čím kdo zachází, tím také schází* [online]. In: Evropský rozhled, 11. ledna 2014 [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.evropsky-rozhled.eu/protest-pred-palestinskou-ambasadou-v-suchdole-s-cim-kdo-zachazi-tim-take-schazi/>

Romea. *Konvička pálením koránu nespáchal trestný čin. Při výslechu potvrdil, že za islamofoby stojí Vít Bárta* [online]. In: romea.cz. 27. září 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/domaci/konvicka-palenim-koranu-nespachal-trestny-cin-pri-policejnim-vyslechu-mluvil-o-duvodu-spojenu-bpi-a-usvitu>

SATTLER, Robert. *Konvička se konečně našel. Založil Sedmou republiku a vzorem je mu Srbsko* [online]. In: lidovky.cz. 31. ledna 2017, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/s-iniciativou-byl-konvicka-destastny-novym-spolkem-navazuje-na-prvni-republiku-gpl-/zpravy-domov.aspx?c=A170130_150612_In_domov_rsa

SEDLÁŘOVÁ, Barbora. *Hra konvičkovců na IS zažehla v Praze paniku, policie akci stopla* [online]. In: iDNES.cz. 21. srpen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/staromestske-namesti-konvicka-islamsky-stat-divadlo-p0y-/krimi.aspx?c=A160821_160228_krimi_bse

SHANAÁH, Šádí. *Jak se šíří nenávist: Případ Islám v ČR nechceme* [online]. In: Respekt. 8.8.2015, [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: <http://www.respekt.cz/politika/jak-se-siri-nenavist-pripad-islam-v-cr-nehceme>.

SMOLÍK, Josef a Petra VEJVODOVÁ. *Nové trendy české krajní pravice*. Rexter [online]. 2013, vol. 11, no. 1, pp. 91- 116. [cit. 2015-05-19]. Dostupné z: <http://www.rexter.cz/nove-trendy-ceske-krajni-pravice/2013/05/04/>.

ŠTAMPACH, Ivan. *Islamofobie, či antiislamismus*. In: Dingir, 18 (4), 2015. str. 110-111. Dostupné z: <http://ivan-stampach.blogger.cz/Duch-a-soucasnost/Islamofobie-ci-antiislamismus>

ŠTĚPÁNEK, Jiří. *DSSS – dvanáct let boje, odvahy a samoty* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: http://www.dsss.cz/dsss_-dvanact-let-boje_-odvahy-a-samoty

ŠUDRYCHOVÁ, Šarlota. *Kontroverzní Konvička bere předposlední místo. Osm procent je skoro až úspěch, říká* [online]. In: lidovky.cz. 8. října 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/kontroverzni-konvicka-bere-predposledni-misto-osm-procent-je-skoro-az-uspech-rika-gk2-/zpravy-domov.aspx?c=A161008_183532_in_domov_ele

UHL, Petr. *Kdy se tu bude stíhat podněcování k nenávisti?* [online]. In: A2larm.cz. 22.7.2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://a2larm.cz/2015/07/kdy-se-tu-bude-stihat-podnecovani-k-nenavisti/>

ÚSVITNK. *Ministerstvo vnitra zamítlo název Úsvit s Blokem proti islámu* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 22. březen 2016, [cit. 21.4.2017]. <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/ministerstvo-vnitra-zamitlo-nazev-usvit-s-blokem-proti-islam/>

ÚSVITNK. *O přímé demokracii. Proč chtít skutečnou demokracii* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 22.května 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/o-prime-demokracii/>

ÚSVITNK. *Tomio Okamura v ČT na téma situace Romů* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 3. listopadu 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/novinky/tomio-okamura-v-ct-na-tema-situace-romu/>

ÚSVITNK. *Úsvit a Blok proti islámu schválil program za Bezpečnou a hrdou zemi. Úsvit změnil název na Úsvit s Blokem proti islámu* [online]. In: usvitnarodnikoalice.cz. 20. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/usvit-a-blok-proti-islam-schvalil-program-za-bezpecnou-a-hrdou-zemi-usvit-zmenil-nazev-na-usvit-s-blokem-proti-islam/>

VOJTÍŠEK, Zdeněk. *Český boj o mešity*. Praha: Academia, 2006. In: Dingir, 9 (1), str. 19-21. ISBN 978-80-200-1554-9. Dostupné z: <http://dingir.cz/archiv/Dingir106.pdf>

WIMMER, Andreas. *Explaining xenophobia and racism: A critical review of current research approaches. Ethnic and Racial Studies* [online]. 1997, 20(1), 17-41 [cit. 14.4.2017] DOI: 10.1080/01419870.1997.9993946. ISSN 0141-9870. Dostupné z: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01419870.1997.9993946>

Internetové zdroje

7.republika. Dostupné z: <http://www.7republika.cz/>

7REPUBLIKA. *7.Republika.cz: VOLBY 2017 - žádost o podporu volební kampaně!* [online]. In: Youtube.com. 17. března 2017, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=ZumPnR7EA1E>

ADAM, Petr. *Otevřený dopis Petra Adama Tomio Okamurovi* [online]. In: úsvitnarodnikoalice.cz. 25. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/otevreny-dopis-petra-adama-tomio-okamurovi/>

APČR. *Manifest ApČR* [online]. In: alternativaproceskourepubliku.cz. 2017, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.alternativaproceskourepubliku.cz/index.php/onas/manifest>

BUDĚJCKÁDRBNA, 2013a. *Islamistka ve škole v Lišově vyvolává poprask*. In: budejckadrzna.cz [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.budejckadrzna.cz/files/drzna/uploads/files/islam.jpg>

ČSÚ. *Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 02.06. – 03.06.2006* [online]. In: volby.cz. 2013, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <https://www.volby.cz/pls/ps2006/ps2?xjazyk=CZ>

DSSS. *Ekonomický program DSSS proti zadlužování státu* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.dsss.cz/ekonomicky-program>

DSSS. *Náš program* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://nebruselu.dsss.cz/nas-program>

DSSS. *Program DSSS 2015* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.dsss.cz/program-dsss-2015>

DSSS. *Programová listina* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://www.dsss.cz/programova-listina>

DSSS. *Strategie postupu proti nepřizpůsobivému stylu života. Kdo je nepřizpůsobivý?* [online]. In: dsss.cz, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://neprizpusobivi.dsss.cz/kdo-je-neprizpusobivy>

GRUBHOFFER, Libor. *Stanovisko univerzity k výrokům docenta Martina Konvičky* [online]. JCU 2014. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.jcu.cz/o-univerzite/aktuality/stanovisko-jihoceske-univerzity-k-vyrokum-docenta-martina-konvicky>

IDNES. *Výsledky krajských voleb* [online]. In: iDNES.cz. 2016, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <http://volby.idnes.cz/kraje-2016.aspx>

IDNES. *Výsledky voleb v České republice* [online]. In: iDNES.cz. 2014, [cit. 6.5.2017]. Dostupné z: <https://volby.idnes.cz/komunalni-volby-2014.aspx>

IMK. *Úvodní strana*. [online]. In: iniciativamkcz. 27. červen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.iniciativamk.cz/index.php>

IMK. *Konečné řešení skandinávské otázky*. [online]. In: iniciativamkcz. 27. červen 2016, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.iniciativamk.cz/index.php/zpravy/10-zpravy-ze-sveta/12-konecne-reseni-skandinavske-otazky>

IVČRN, 2012a. *Prohlášení CZDL k Útokům na americké ambasády*. In: IVCRN.cz. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/wp-content/uploads/2012/09/logo-pod-%C4%8DI%C3%A1nky-na-web.jpg>

IVČRN, 2017a. *Logo IVČRN*. In: IVCRN.cz. [cit. 14.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/wp-content/uploads/2015/06/logo-ivcrn.png>

IVČRN. *Islám v České republice nechceme – návrh programu* [online]. In: ivcrn.cz. 13. února 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

IVČRN. *Naqba 2014 – papírová petice* [online]. In: ivcrn.cz. Témata a kauzy. 13.4.2017. [cit. 14.4.2017] Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/naqba-2014-papirova-petice/>.

IVČRN. *O nás* [online]. In: ivcrn.cz. [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/o-nas/>

IVČRN. *Otevřený dopis IVČRN prezidentovi republiky* [online]. In: ivcrn.cz. 15. prosince 2014, [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/islam-v-ceske-republice-nehceme-navrh-programu/>

IVČRN. *Tiskové prohlášení IVČRN k „Protestu proti islamizaci a imigraci v ČR“ – Praha Staroměstské náměstí 21.2.2015* [online]. In: ivcrn.cz. 21. únor 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/tiskove-prohlaseni-ivcrn-k-protestu-proti-islamizaci-a-imigraci-v-cr-praha-staromestske-namesti-21-2-2015/>

IVČRN. *Vyjádření IVČRN pro média* [online]. In: ivcrn.cz. 24. únor 2015, [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ivcrn.cz/vyjadreni-ivcrn-pro-media/>

MVČR. *Co je extrémismus* [online]. In: mvcr.cz. 25. listopadu 2010, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>

MVČR. *Extremismus - Souhrnná situační zpráva 1. čtvrtletí roku 2017* [online]. In: mvcr.cz. 27. dubna 2017, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>

MVČR. *Extremismus - Souhrnná situační zpráva 3. čtvrtletí roku 2016* [online]. In: mvcr.cz. 18. října 2016, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>

MVČR. *Extremismus - Souhrnná situační zpráva 1. čtvrtletí roku 2015* [online]. In: mvcr.cz. 20. dubna 2015, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/ctvrtletni-zpravy-o-extremismu-odboru-bezpecnostni-politiky-mv.aspx>

MVČR. *Výroční zprávy o extremismu a strategie boje proti extrémismu* [online]. In: mvcr.cz. 26. září 2013, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocnizpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>

MVČR. *Zpráva o extrémismu na území České republiky v roce 2014*. Ministerstvo vnitra, Odbor bezpečnostní politiky. Praha 2015. str. 12-15. dostupné z: <http://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-extremismu-na-uzemi-ceske-republiky-v-roce-2014-pdf.aspx>

MVČR. *Rejstřík politických stran a politických hnutí. Historie strany Národní demokracie* [online]. In: aplikace.mvcr.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://aplikace.mvcr.cz/seznam-politickyh-stran/Vypis_Historie.aspx?id=170&typ=0

ND. *Program* [online]. In: narodnidemokracie.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/program/>

ND. *Program – kultura* [online]. In: narodnidemokracie.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/program/kultura/>

ND. *Program – zahraniční politika* [online]. In: narodnidemokracie.cz. [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/program/zahranicni-politika/>

OKAMURA, Tomio. *Nežijeme ve skutečné demokracii* [online]. In: Youtube.com. 4. října 2016, [cit. 10.5.2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=opykQbffDtw>

OKAMURA, Tomio. *Tomio Okamura: Politické aktivity muslimů* [online]. In: Youtube.cz. 19. prosince 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=Yiskkl6PCtg>

SPD. *Česká republika – náš bezpečný domov, naše úspěšná budoucnost* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/wp-content/uploads/2015/05/Česká-republika—náš-bezpečný-domov-naše-úspěšná-budoucnost.pdf>

SPD. *Program* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/program/>

SPD. *Zahraniční politika* [online]. In: spd.cz. [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://spd.cz/wp-content/uploads/2015/05/Zahrani%C4%8Dn%C3%AD-politika.pdf>

STUDIO6VÍKEND. *Ranní infoservis ČT* [online]. In: ceskatelevize.cz. 21. únor 2015 [cit. 21.4.2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10441287766-studio-6-vikend/215411010120221/obsah/382573-zpravodajsky-servis>

ŠIMÍČEK, Vojtěch. *Rozsudek jménem republiky* [online]. In: nssoud.cz. 15. května 2013, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2013/0007_0Pst_130_20130520084251_prevedeno.pdf

ŠIMÍČEK, Vojtěch. *Rozsudek jménem republiky* [online]. In: nssoud.cz. 17. února 2010, [cit. 2.5.2017]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/docs/Delnicka_strana_original.pdf

ŠTĚCHOVÁ, Lucie. *Islamofobie v ČR. Případová studie iniciativy Islám v ČR nechceme*. Praha, 2016. 112 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií. Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Charvát, Ph.D.

ÚSTAVNÍ SOUD. *Nález Ústavního soudu jménem republiky Pl. ÚS 27/12* [online]. In: usoud.cz. 7. ledna 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: http://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezky/Pl_U_S_27_12.pdf

ÚSVITNK. *Hnutí Úsvit a Blok proti Islámu vyzvali vládu ČR k uzamčení hranice před nelegálními imigranty* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 18. června 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/hnuti-usvit-a-blok-proti-islam-vyzvali-vladu-cr-k-uzamceni-hranice-pred-nelegalnimi-imigranty/>

ÚSVITNK. *Ministerstvo zaregistrovalo hnutí Úsvit* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 20. června 2013, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/novinky/ministerstvo-zaregistrovalo-hnuti-usvit-prime-demokracie/>

ÚSVITNK. *Novým předsedou je Ing. Miroslav Lidinský. Zde jeho poděkování!* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 8. srpna 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/podekovani-noveho-predsedy-miroslava-lidinskeho/>

ÚSVITNK. *Program strany* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 17. srpna 2016, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/program-strany/>

ÚSVITNK. *Stanovy politického hnutí* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 2. června 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/wp-content/uploads/2013/04/stanovy2014.pdf>

ÚSVITNK. *Tisková zpráva po jednání poslaneckého klubu* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 24. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/tiskova-zprava-po-jednani-poslaneckeho-klubu-2/>

ÚSVITNK. *Usnesení předsednictva k závěrům komise MUDr. Jiřího Štětiny* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 24. března 2015, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/blog/usneseni-predsednictva-k-zaverum-komise-mudr-jiriho-stetiny/>

ÚSVITNK. *Vyjádření předsedy hnutí Úsvit Tomia Okamury ke kandidatuře a kauze Kláry Samkové* [online]. In: [usvitnarodnikoalice.cz](http://www.usvitnarodnikoalice.cz). 10. května 2014, [cit. 25.4.2017]. Dostupné z: <http://www.usvitnarodnikoalice.cz/tiskove-zpravy/vyjadreni-predsedy-hnuti-usvit-tomia-okamury-ke-kandidature-a-kauze-klary-samkove/>

ZATLOUKAL, Jakub. *Konzervatismus v politické teorii a praxi (Bakalářská práce)* [online]. Olomouc, 2015 [cit. 2017-05-02]. str. 56. Dostupné z: <http://theses.cz/id/a6i7gc/>

ZONDLAK, Jiří. *Česká ultrapravice a její vztah k islámu* (diplomová práce). Brno: Fakulta sociálních studií Masarykovi univerzity, 2009. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/79120/fss_m_a2/Zondlak_-_magisterka.doc

Seznam příloh

Příloha č. 1: Logo Czech Defence League (obrázek)

Příloha č. 2: Logo IVČRN (obrázek)

Příloha č. 3: Logo BPI (obrázek)

Příloha č. 4: Logo IMK (obrázek)

Příloha č. 5: Logo APČR (obrázek)

Příloha č. 6: Logo 7.republika (obrázek)

Příloha č. 7: Logo ÚPD (obrázek)

Příloha č. 8: Logo ÚSVIT-NK (obrázek)

Příloha č. 9: Logo SPD (obrázek)

Příloha č. 10: Logo ND (obrázek)

Příloha č. 11: Logo DS (obrázek)

Příloha č. 12: Logo DSSS (obrázek)

Příloha č. 13: Kritika hidžábu (obrázek)

Příloha č. 14: Konvička Facebook (obrázek)

Přílohy

Příloha č. 1: Logo Czech Defence League (obrázek)

Příloha č. 2: Logo IVČRN (obrázek)

Příloha č. 3: Logo BPI (obrázek)

Příloha č. 4: Logo IMK (obrázek)

Příloha č. 5: Logo APČR (obrázek)

Příloha č. 6: Logo 7.republika (obrázek)

Příloha č. 7: Logo ÚPD (obrázek)

Příloha č. 8: Logo ÚSVIT-NK (obrázek)

Příloha č. 9: Logo SPD (obrázek)

Příloha č. 10: Logo ND (obrázek)

Příloha č. 11: Logo DS (obrázek)

Příloha č. 12: Logo DSSS (obrázek)

Příloha č. 13: Kritika hidžábu

**MUSLIMSKÁ FUNDAMENTALISTKA
UČÍ DĚTI V MATEŘSKÉ ŠKOLCE V LIŠOVĚ**

Souhlasíte, aby nedávná konvertitka k islámu Iva Š., chodící neustále zahalená v hidžábu (muslimský šátek) a s vazbami na islámské fundamentalisty, měla přístup k vašim malým dětem?

Pokud nesouhlasíte, stěžujte si prosím přímo u vedení MŠ/ZŠ v Lišově u Českých Budějovic: tel. 724 052 933.

 CZDL facebook.com/IVCRN

Příloha č. 14: Konvička Facebook

Martin Konvička Zaff Odehnalová

kdyby došlo k nejhoršímu tak koncentráky pro muslimy NAŠTĚSTÍ budou, ne bohužel. Řekli si o to sami.

2 mins · Like

Martin Konvička nemuselo by ani být nelegální: prostě jen, "pokud se, milí politici, nerozhoupete, tak vstoupíme do politiky, a vyhrájeme volby, a jako vítězové voleb vás, milí muslimové, nameleme na masokostní moučku".

Pak ty volby ještě budeme muset vyhrát, ale to je maličkost - islám nám udělá kampaň, zadara.

October 23 at 4:02pm · Edited · Like · 31

Martin Konvička via **Daniel Palivec**

September 27 at 7:48pm ·

Když se meuzi musly narodí a vyrůstá přirozeně "dominantní" děvče, má dvě možnosti.

Vzpouzet se a nechat se ubít vlastní rodinou ... nebo si islámské hnusy internatlizovat, ulítnout na nich, a dominanci si realizovat ještě usilovnějším islámováním. Jako v případě "ženského gestapa" ISIL.

A znovu říkám: PLYN, vzteklinu je legitimní tlumit všemi prostředky.